

PREBLISKI

ŠOLSKO LETO 2015/2016

Gimnazija Ptuj

7 zlatih maturantov Gimnazije Ptuj

Na Gimnaziji Ptuj se ponovno veselimo lepega dosežka maturantov, ki so dosegli 94,5 % uspeh.

6 maturantov je zbralo 30 in več točk in se ponašajo z nazivom zlati maturant. To so: **Žan Malek Petrovič, Blaž Hazemali, Maša Lah, Blaž Murko, Tomi Petek, Nuša Muršič in Luka Pušnik.**

(Na fotografiji z ravnateljico Melani Centrih, N. Muršič in L. Pušnik manjka.)

Maturanti so maturitetna spričevala prejeli v ponedeljek, 11. 7. 2016, na slavnostni podelitvi v kulturni dvorani Gimnazije Ptuj. Tudi letos so jo pripravile razredničarke 4. letnikov.

Dijaka generacije 2012–2016 sta Žan Malek Petrovič in Tomi Petek

Po sklepu konference učiteljskega zbora Gimnazije Ptuj sta dijaka generacije 2012–2016 **Žan Malek Petrovič in Tomi Petek.**

Oba sta s svojimi odličnimi učnimi uspehi pri šolskem delu in visokimi rezultati na številnih tekmovanjih iz znanja različnih predmetov, z aktivnim udejstvovanjem na najrazličnejših področjih in v mnogih šolskih projektih pomembno zaznamovala šolsko življenje in prispevala k prepoznavnosti Gimnazije Ptuj doma in po svetu. Zahvaljujemo se jima za ta pomemben prispevek k šolskemu delu in jima želimo uspešno študijsko pot.

Natančno utemeljitev naziva lahko preberete na šolski spletni strani.

Tomi Petek: "Bodite radovedni in strastni v vsem, kar počnete!"

Posebna pohvala

Adam Veselič, Mitja Kostanjevec in Benjamin Borojevič so prejeli posebno nagrado za uspešne filmske projekte, za katere so bili tudi nagrajeni (*A Stroll Through History of Ptuj* – 1. mesto na državnem in mednarodnem angleškem tekmovanju IATEFL in *Praised but Violated* – 3. mesto na mednarodnem tekmovanju *This Human World* v organizaciji Združenih narodov), ter filmsko igrico, ki je pomembno sooblikovala tri informativne dni na Gimnaziji Ptuj. Prav tako so bili zanesljiva tehnična podpora snovalcem dogodkov, nastopajočim in njihovim mentorjem.

Zlato Cankarjevo priznanje za Niko Serban in Žana Malek Petroviča

Osrednja tema letošnjega tekmovanja je bilo domoljubje in (sodobno) slovenstvo, naslov tekmovanja pa **DOMOVINA MED PLATNICAMI**. Izbrana besedila, ki so podlaga za preverjanje bralne zmožnosti in zmožnosti pisanja eseja, povezanega z izbranim literarnim besedilom in priporočeno dodatno literaturo, so bila:

za II. skupino (1. in 2. letnik gimnazijskega programa) **Goran Vojnovič: Jugoslavija, moja dežela**, za III. skupino (3. in 4. letnik gimnazijskega programa) pa **Marjan Rožanc: Ljubzen in Evald Flisar: Čarovnikov vajenec**.

Na šolskem tekmovanju **9. 12. 2015** nas je zelo razveselil množičen odziv tekmovalcev in dosežen uspeh. Spis

oziroma esej je pisalo 64 tekmovalcev na obeh stopnjah. Skupaj so dosegli 23 bronastih priznanj, na regijsko tekmovanje **21. 1. 2016** v Ormožu pa so se uvrstili: Nika Serban, 2. a, Tilen Kröpfl, 1. c, Let Lovse, 1. b, Vita Erjavec, 2. d, Ana Majcen, 2. a, Julija Menoni, 1. b, Vita Pernat, 1. b, Anja Horvat, 2. a, Ana Ivanišević, 2. a, Luka Lovenjak, 1. a, Eva Poplatnik, 2. a, Maja Rihtarič, 1. a, Žan Malek Petrovič, 4. a, Tomi Petek, 4. a, Tjaša Gajšek, 3. c in Klara Širovnik, 4. a.

Področno tekmovanje se je za dijake Gimnazije Ptuj prav tako končalo uspešno, saj so prejeli 5 srebrnih priznanj. Novega dosežka so se razveselili Nika Serban (2. a), Tilen Kröpfl (1. c), Julija Menoni (1. b),

Žan Malek Petrovič (4. a) in Tjaša Gajšek (3. c).

Državnega tekmovanja, ki je bilo **12. 3. 2016** v Hočah, so se udeležili Nika Serban, Žan Malek Petrovič, Tjaša Gajšek in Klara Širovnik. Na državnem tekmovanju sta bila najuspešnejša **Nika Serban** in **Žan Malek Petrovič**, ki sta osvojila zlato Cankarjevo priznanje.

Udeležencem tekmovanja in njihovim mentoricam čestitamo za dosežen uspeh. Vsem, ki ste med številnimi ocenjevanji našli čas za slovenski roman in o njem poglobljeno razmišljali, čestitamo za dosežen uspeh. Tudi v prihodnje vam želimo veliko prijetnega druženja z dobrimi knjigami in prav takšnimi bralci.

Marija Holc

Tekmovanje v znanju angleščine

13. oktobra 2015 je na Gimnaziji Ptuj potekalo šolsko tekmovanje v znanju angleščine. V kategoriji prvi tuji jezik so bili najboljši: Miha Petek (3. c), Nina Kmetec, (3. c), Katarina Žgeč (3. c), Matic Habjanič (3. š), Anže Petrovič (3. d), Jan Sever (3. a) in Manja Toplak (3. a). V kategoriji

drugi tuji jezik pa sta prvi dve mesti zasedli Ana Petrovič (3. d) in Nastja Kramberger (3. d).

Na regijsko tekmovanje se je uvrstilo 7 dijakov iz 3. d, 3. c in 3. a. Potekalo je **1. 2. 2016** na II. Gimnaziji Maribor. Katarina Žgeč iz 3. c je na regijskem tekmovanju dosegla prvo mes-

to (zlato priznanje) in se uvrstila na državno, ki je bilo **14. 3. 2016** v Ljubljani na Gimnaziji Bežigrad. Na državnem tekmovanju je Katarina prejela srebrno priznanje.

Manja Bratuž

Tekmovanje v znanju nemščine

Šolskega tekmovanja, ki je potekalo 7. 1. 2016, se je udeležilo 42 dijakov. Tekmovali so dijaki 2. in 3. letnikov, ki se učijo nemščino kot 1. ali 2. tuji jezik.

Bronasta priznanja so prejeli: Anja Colnarič (2. b), Tjaša Cvetko (2. c), Klemen Kampl (2. d), Julija Dovečar, Lara Plohl, Manja Toplak (3. a), Gaš-

per Lovrec, Tibi Pihler (3. b), Adriana Štebih (3. c) in Nadja Rus, Nastja Kramberger in Aljaž Bojnec (3. d).

Na državno tekmovanje 11. 2. 2016 na Gimnaziji Franca Miklošiča v Ljutomeru se je uvrstilo 10 ptujskih gimnazijcev: Martin Domajnko (2. a), Anja Colnarič, Matic Krepek (2. b), Tjaša Cvetko, Katarina Tement (2. c),

Klemen Kampl (2. d), Julija Dovečar, Lara Plohl (3. a), Adriana Štebih (3. c) in Nadja Rus (3. d). 8 dijakov je prejelo srebrno priznanje: Martin Domajnko (2. a), Matic Krepek (2. b), Tjaša Cvetko, Katarina Tement (2. c), Klemen Kampl (2. d), Julija Dovečar, Lara Plohl (3. a), Adriana Štebih (3. c).

R. M. Furman

Tekmovanje v znanju francoščine in francoska bralna značka

Šolskega tekmovanja, ki je potekalo 2. 10. 2015, se je udeležilo sedem dijakov iz 4. a in 4. e. Prva tri mesta so dosegli: Tomi Petek (4. a), Nuša Muršič (4. a) in Julija Hvalec (4. e). Prva dva sta se 7. 11. 2015 na Gimnaziji Kranj udeležila državnega tekmovanja. V konkurenci najbolj-

ših slovenskih četrtošolcev je **Tomi Petek** prejel zlato priznanje za doseženo 2. mesto, **Nuša Muršič** pa je osvojila srebrno priznanje. Slavnostna podelitev priznanj je potekala aprila v Kranju.

Dijaki 2. in 3. letnika so sodelovali na bralni znački Le rat de bibliothèque v

organizaciji Mladinske knjige. **Nika Serban** iz 2. a je prejela zlato priznanje, devet dijakov pa potrdila o uspešno opravljenem tekmovanju. Založba je izžrebala enega dobitnika brezplačnega potovanja v Pariz in letos je bila sreča naklonjena naši dijakinji Niki.

Tatjana Gašparič

Zmaga na kvizu o Rudolfu Maistru

V ponedeljek, **23. novembra 2015**, ko praznujemo dan Rudolfa Maistra, smo na ptujski gimnaziji organizirali kviz o poznavanju te velike, za Slovenijo izjemno pomembne osebnosti. Na kvizu o poznavanju življenja in dela Rudolfa Maistra je sodelovalo šest gimnazij. Ekipo naše gimnazije smo sestavljali **Nina Venta (4. d)**, **Žan Merc (4. c)** in **Klara Petek (4. c)**. S pripravi smo pričeli že v lanskem šolskem letu, ko smo se skupaj z mentorico, profesorico Jelko Kokol Plošinjak, odločili, da želimo po osvojenem prvem mestu pred dvema letoma in lanskem drugem mestu organizirati kviz na naši šoli. Čeprav je kviz namenjen druženju in ne toliko tekmovanju, smo si vsekakor želeli, da se izkažemo čim

bolje, morda celo tako, da zmagamo. V mislih smo imeli cilj, h kateremu smo stremeli vso šolsko leto. Zadnji mesec pred kvizom smo se temeljito pripravljali. Vse ostale obveznosti smo pustili ob strani in se posvetili literaturi, predpisani za kviz. Sestajali smo se med poukom in po njem, utrjevali že znano in dopolnjevali malenkosti. Na koncu nam je bila sreča naklonjena, saj smo osvojili prvo mesto, ki smo si ga – glede na ves trud – resnično želeli in si ga tudi zaslužili. A pomembneje je, da smo poleg zmage stkali nova poznanstva z dijaki drugih šol in tudi naše dijače seznanili z Maistrovo vojaško službo, pesništvom, slikarstvom in njegovim življenjem.

Upamo, da bodo naslednje generaci-

je, mi namreč v tem šolskem letu zapuščamo šolo, tako uspešne, kot smo bili mi.

Klara Petek. 4. c

Zlato priznanje za Nejca in Blaža na tekmovanju v znanju zgodovine

Tudi v tem šolskem letu je naša šola sodelovala z Društvom učiteljev zgodovine Slovenije, organizatorjem tekmovanja za dijače, ki jim zgodovina predstavlja prav poseben izziv. 15. šolsko tekmovanje je potekalo v sredo, **20. januarja 2016**, na vseh šolah istočasno. Gimnazije in srednje strokovne šole so reševale naloge temo Prva svetovna vojna.

Sodelovalo je 38 dijakov in kar polovica jih je dosegla bronasto priznanje. Najuspešnejši trije so bili: **Blaž Hazemali (4. b)**, **Nejc Ekart (3. d)** in **Nuša Muršič (4. a)**. Ostali prejemniki bronastega priznanja so: Timotej Pučko (3. š), Tomi Petek (4. a), Dora Podbrežnik (1. a), Jana Meško (1. d), Romana Kamenšek (2. c), Maks Lavrenčič (4. b), Aljaž Bojnec (3. d), Blaž Murko (4. a), Nika Serban (2. a), Let Lovse (1. b), Petra Toplak (3. b), Iztok Majcen (3. d), Marko Vrabčič (1. a), Žan Molnar (2. a), Špela Pihler (2. a), Borut Solina (3. d).

Ekipo treh dijakov, ki so bili najuspešnejši na januarskem šolskem tekmovanju iz zgodovine, je 2. aprila 2016

zastopala našo šolo na 15. državnem tekmovanju na Gimnaziji Brežice. Vsi trije tekmovalci, **Nuša Muršič (4. a)**, **Blaž Hazemali (4. b)** in **Nejc Ekart (3. d)**, so si z odličnim poznavanjem snovi prislužili srebrna priznanja. Podeljena so jim bila v Viteški dvorani brežiškega gradu, kjer domuje Posavski muzej.

Po pogovoru o tem, kakšne odgovore so napisali v tekmovalne pole, je postalo jasno, da bi rezultat pravzaprav moral biti še boljši. To prepričan je smo potrdili čez nekaj dni, ko smo si smeli ogledati rešitve. Odločili smo se za vpogled v tekmovalne pole. Napisali smo pripombe in nestrpno čakali na odločitev komisije. Sporočili so nam, da po ponovnem ocenjevanju pol **Blaž Hazemali** in **Nejc Ekart** prejmeta zlato priznanje. Naše veselje je kalilo razočaranje, saj je Nuši zmanjkala le ena točka, čeprav je napisala odgovor iz predpisane literature, a žal ni bil predviden.

Tudi ekipni rezultat je bil odličen. Individualnim dosežkom je potrebno dodati še terenski del, ki so ga reševali skupaj. Dosegli so odlično peto

mesto in le osem točk zaostali za zmagovalci.

Dijaki torej nadaljujejo tradicijo uspehov šole na predmetnem področju zgodovine, za kar jim čestitamo in jih obenem pohvalimo, da so tudi prosti čas namenili pridobivanju novega znanja.

Jelka Kokol Plošinjak

Razvedrilna matematika

Letos so se dijaki Gimnazije Ptuj prvič pomerili tudi v znanju iz razvedrilne matematike. Že **8. oktobra 2015** je bilo šolsko tekmovanje, ki se ga je udeležilo 77 dijakov. Na tem tekmovanju je kar 22 dijakov osvojilo bronasto priznanje, 8 dijakov pa se je uvrstilo na državno tekmovanje. Državno tekmovanje je **28. 11. 2015** potekalo na II. Gimnaziji Maribor. Naši dijaki so bili zelo uspešni in so dosegli veliko točk. Vseh osem dijakov je osvojilo srebrno priznanje. Srebrni so torej bili: **Jerneja Burg (1.**

a), Manca Gavez (1. a), Peter Kropec (1. a), Pia Knaus (2. b), Klemen Kropec (2. d), Anja Šneider (2. c), Petra Toplak (3. b) in Maša Lah (4. e).

Prejemniki bronastih priznanj so: Jerneja Burg (1. a), Peter Kropec (1. a), Manca Gavez (1. a), Marko Vrabčič (1. a), Matej Hrnčič (1. c), Pia Knaus (2. b), Klemen Kropec (2. d), Anja Šneider (2. c), Eva Smolinger (2. b), Špela Vrtačnik (2. b), Matic Krepek (2. b), Maja Žunkovič (2. d), Petra Toplak (3. b), Nina Vaupotič

(3. a), Primož Kosi (3. d), Jan Sever (3. a), Rok Roškar (3. a), Andrej Toplak (3. b), Maša Lah (4. e), Adam Veselič (4. b), Blaž Hazemali (4. b), Mitja Kostanjevec (4. b).

Alenka Šuman Irgolič

Špeli Vrtačnik zlato priznanje na tekmovanju za Vegovo priznanje

Bistvo matematike ni v obrazcih, ampak v miselnih procesih, s katerimi jih dobimo. (D. I. Pisarjev)

To je 17. 3. 2016 ugotavljalo tudi 41 dijakov 1. letnika, 22 dijakov 2. letnika, 30 dijakov 3. letnika in 15 dijakov 4. letnika, torej skupno 108 dijakov naše šole, ki so se pomerili v znanju matematike na šolskem tekmovanju, imenovanem Mednarodni matematični kenguru. Dijakom so naloge na tem tekmovanju zanimive in jim predstavljajo izziv, tako je kar **36 dijakov osvojilo bronasta priznanja**:

- iz 1. letnika Mitja Koderman,

Matija Žitnik, Manca Gavez, Tea Korošec, Peter Kropec, Filip Bezjak, Nuša Steiner, Tajda Špes, Tilen Kröpfli, Dora Podbrežnik, Tilen Milošič, Lara Erjavec in Jerneja Burg, - iz 2. letnika Anja Šneider, Matic Krepek, Špela Vrtačnik, Klemen Kropec, Eva Smolinger, Martin Domajnko in Jaka Kostanjevec, - iz 3. letnika Nina Vaupotič, Primož Kosi, Patrik Tovornik, Petra Toplak, Andrej Toplak, Anže Petrovič, Iztok Majcen, Eva Veselič, Amadej Arnuš in Nuša Majcenovič,

- iz 4. letnika Blaž Murko, Maja Možina, Nuša Muršič, Kristijan

Žagar, Mitja Kostanjevec in Žan Žmavc.

Trije dijaki naše šole so se uvrstili tudi na državno tekmovanje, ki je bilo tokrat 16. aprila v Murski Soboti. **Matija Žitnik iz 1. c ter Primož Kosi iz 3. d sta prejela srebrno priznanje, Špela Vrtačnik iz 2. b pa zlato priznanje.**

Vsem dobitnikom priznanj iskreno čestitamo in želimo, da jim tudi v bodoče miselni procesi ostanejo izzivi pri reševanju matematičnih problemov.

Aktiv matematikov Gimnazije Ptuj

Tri zlata priznanja na tekmovanju v znanju geografije in bronasta medalja Blaža Murka na geografski olimpijadi v Pekingu

V torek, **19. 1. 2016**, je na šoli potekalo šolsko tekmovanje v znanju geografije na temo Naravne znamenitosti Slovenije. Na tekmovanje se je prijavilo 53 tekmovalcev. 12 dijakov je doseglo bronasto priznanje. Najuspešnejši, ki so se uvrstili na območno tekmovanje, so bili: **Žan Malek Petrovič, Blaž Murko (4. a), Let Lovse (1. b) in Žan Merc (4. c).**

Dobitniki bronastih priznanj so še: Urh Toš (2. d), Maja Pavlič (4. a), Timotej Pučko (3. š), Eva Veselič (3. b), Eva Bohak (4. a), Manja Toplak (3. a), Klara Hazdovac (4. a) in Teja

Travnikar (3. a).

Območno tekmovanje je potekalo 8. 3. 2016 na II. Gimnaziji Maribor. Na tekmovanju, ki je sestavljeno iz pisnega in praktičnega dela ter zahteva sposobnost opazovanja, orientacije in splošno znanje geografije, so vsi ptujski tekmovalci osvojili **srebrna priznanja**, na državno tekmovanje v Rogaški Slatini pa so se uvrstili **Žan Malek Petrovič, Žan Merc in Blaž Murko.**

19. aprila 2016 so vsi trije ponovno pokazali veliko teoretičnega in praktičnega znanja iz geografskih

značilnosti Slovenije in osvojili zlata priznanja.

Vrhunski rezultat je dosegel **Blaž Murko**, ki je osvojil drugo mesto in se z izjemnim rezultatom uvrstil v ekipo, ki je Slovenijo od 16. do 22. 8. 2016 zastopala na svetovni geografski olimpijadi v Pekingu. Tu je Blaž ponovno pokazal svoje odlično znanje in v svetovni konkurenci mladih geografov na štiridnevem tekmovanju osvojil **bronasto medaljo.**

Janja Terbuc

Tekmovanje v znanju astronomije

V decembru, **10. 12. 2015**, je potekalo šesto tekmovanje v znanju astronomije. Tokrat se je na Gimnaziji Ptuj tekmovanja udeležilo največ tekmovalcev doslej, kar 36. Tako kot že prejšnja leta, so bili tudi letos uspešni in kar 12 dijakov je prejelo bronasto Dominkovo priznanje. Največ točk sta dosegla **Kristjan Žagar (4. a)** in **Aljaž Kekec (2. b)**, ki sta se uvrstila

na državno tekmovanje in se pomerila z najboljšimi astronomi iz Slovenije.

Državno tekmovanje je bilo **9. 1. 2016** na Gimnaziji Murska Sobota. Tekmovalci so morali pokazati, kako dobro razumejo astronomske pojme, kako uspešno uporabljajo zvezdno karto in kako aplicirajo svoje znanje fizike na probleme iz astronomije.

Kristjan in Aljaž sta se tudi na državnem tekmovanju odlično odrezala in oba prejela srebrno Dominkovo priznanje. Uspešnejši je bil Aljaž, ki mu je zmanjkalo nekaj točk za zlato priznanje. Čestitke vsem za dosežen uspeh!

Jasmina Jančič

Tekmovanje v znanju o sladkorni bolezni

16. 10. 2015 je na naši šoli potekalo šolsko tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni. Tekmovanja se je ude-

ležilo 29 dijakov prvih letnikov. Največ točk so dosegli naslednji dijaki: Nika Bedrač iz 1. d (30 točk), Dora

Podbrežnik iz 1. a (30 točk), Urban Brenčič iz 1. d (28 točk) ter Let Lovse iz 1. b (28 točk).

Tilen Kröpfl prejel zlato Proteusovo nagrado

Šolsko tekmovanje je potekalo 28. 1. 2016, državno pa 19. 3. 2016 v Mariboru. Prvi in drugi letniki tekmujejo v poznavanju razpisane teme, ki se jo določi z razpisom. Tema letošnjega tekmovanja je bilo življenje v kraških

jamah.

Bronasto priznanje so prejeli Jernej Golob (3. a), Rok Roškar (3. a), Žan Malek Petrovič (4. a). Srebrno priznanje sta si na državnem tekmovanju priborila Urh Toš (2. d) in Žan Lam-

berger (4. d), najuspešnejši ptujski gimnazijec na letošnjem tekmovanju pa je bil **Tilen Kröpfl**, ki je prejel zlato Proteusovo priznanje.

Alenka Valentin

Mitja Koderman osvojil zlato Preglovo priznanje

Na šolskem tekmovanju 7. 3. 2016 so bronasta Preglova priznanja prejeli: Mitja Koderman, Tea Korošec, Jurij Bohak, Filip Bezjak, Tilen Kröpfl, Dora Podbrežnik, Martin Domajnko,

Rok Roškar in Petra Toplak.

Na državnem nivoju so bili ptujski gimnazijci prav tako uspešni. Srebrno Preglovo priznanje sta osvojila Tea Korošec in Rok Roškar, najuspešnej-

ši pa je bil dijak 1. c **Mitja Koderman**, ki si je priboril zlato Preglovo priznanje.

Boris Zmazek

Državno tekmovanje v znanju kitajščine

V četrtek, 12. 5. 2016, je na II. gimnaziji Maribor potekalo 3. tekmovanje v znanju kitajščine za dijake slovenskih srednjih šol in kvalifikacije za 9. tekmovanje Chinese Bridge v zna-

nju kitajskega jezika za dijake tujih srednjih šol. V vseh kategorijah je sodelovala tudi naša dijakinja **Jerneja Burg** in osvojila 6. mesto.

Vsem dijakom čestitamo za izjemen

napredek v znanju kitajskega jezika in odlično izvedene točke kitajskih talentov!

Aleksandra Čurin

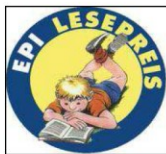
24. regijsko srečanje mladih raziskovalcev

Na srečanju 2. 4. 2016 v Kidričevem so sodelovale dijakinje Ana Ivanišević, Taja Islamović in Maja Mahorič (2. a). Naslov raziskovalne naloge se

je glasil: Določevanje ostankov pesticidov na agrumih s pomočjo kvasovk. Diakinje so prejele bronasto priznanje in pohvalo za izvirnost ter

izvedbo naloge in bodo v naslednjem šolskem letu z raziskavo nadaljevale. Njihova mentorica je profesorica Irena Ljubec.

Nemška bralna značka EPI Lesepreis

Na Gimnaziji Ptuj je v torek, 1. marca 2016, potekalo tekmovanje v nemški bralni znački EPI Lesepreis, ki se ga je udeležilo 61

dijakov prvih, drugih in tretjih letnikov. Izmed vseh 61 sodelujočih je 11 dijakov prejelo zlato priznanje (3 dijaki iz 1. letnika, 5 dijakov iz 2. letnika in 3 dijaki iz 3. letnika.), 27 dijakov pa srebrno priznanje (10 dija-

kov iz 1. letnika, 12 dijakov iz 2. letnika in 5 dijakov iz 3. letnika). Priznanje za sodelovanje je prejelo 23 dijakov.

Tonja Kolar

Tomi Petek zmagovalec projekta Naj dijak 2014/2015

Dijaška organizacija Slovenije (DOS) že nekaj let zapored organizira projekt Naj dijak. Namen projekta je izbrati aktivne dijake in dijakinje, ki so uspešni ne le na učnem področju, ampak se v prostem času ukvarjajo tudi z različnimi obšolskimi dejavnostmi. S projektom želijo dijake motivirati in jih spodbuditi k doseganju še boljših rezultatov.

Zelo smo ponosni, da je letošnji zmagovalec projekta in prejemnik naziva **Naj dijak 2014/2015 ptujski gimnazijec Tomi Petek**, dijak 4. letnika. Tomi ni le odličen dijak, ki

posega po najboljših ocenah, temveč je aktiven v številnih obšolskih dejavnostih in uspešen na tekmovanjih znanj. Lani je dosegel zlato priznanje na tekmovanju v znanju angleščine (3. v državi), letos zlato priznanje v znanju francoščine (2. v državi), je aktiven član šolskega francoskega gledališča, šole muzikala, kluba UNESCO, nagrajen delegat MUNKONFERENC in aktiven član šolskih novinarskih ekip. Prav tako je igralec v gledališki skupini Teater III, opravil je izpit iz angleščine IELTS (C1/C2) in se pripravlja na sprejemni izpit iz

igre in režije na akademiji na Škotskem.

Trojna zmaga na tekmovanju v videomontaži

V soboto, 5. 3. 2016, so se na državnem tekmovanju v videomontaži na Fakulteti za elektrotehniko v Ljubljani pomerili nekateri naši dijaki, člani društva KUD Markovski zvon. Zasedli so kar prva tri mesta. Zmagala je **Katarina Tement**, na drugo mesto se je uvrstil **Adam Veselič**, tretjega je zasedel **Tilen Milošič**. Ni treba posebej poudarjati, da so vsi dosegli tudi zlata priznanja. Vsem trem dijakom in njihovemu mentorju čestitamo za dosežen uspeh, hkrati jim želimo še veliko uspehov.

Benjamin Borojević

Biti mlad je ... takšna drama

Eva Majerič, zmagovalka literarnega natečaja

28. septembra 2015 so razglasili zmagovalce literarnega natečaja Biti mlad je ... takšna drama. Organizirata ga SNG Drama in uredništvo spletnih strani Dijaski.net. To je bil že osmi literarni natečaj, letošnja zmagovalka pa je Eva Majerič iz 4. c. Eva je svoj dar za slovensko besedo dokazala že večkrat – lani je bila npr. članica ekipe, ki je pisala za Obraze prihodnosti – dijaško prilogo Dnevnika, uredila pa je tudi šolsko glasilo Gimn@list, ki je izšlo ob koncu šolskega leta. V njem je bila objavljena tudi zmagovalna pesem.

Marija Mir Milošič

Kritizirala sem vsak njen gib,
vsako besedo
in vsak odsev.
Risala sem ji črte na zapestja –
takrat,
ko ni bilo nikogar.
Prisilila sem jo, da se je bolj
in bolj sovražila.
Zavezala sem ji zanko okrog vratu –
nikomur ni mar.
Pustila sem jo brez zraka.
Zdaj vem:
bila sem svoja morilka.

Eva Majerič

Priznanje za najboljši primer miniaturne pesniške zbirke haikujev

Javni sklad RS za kulturo je naši drobni knjižici haikujev Lepota čas mi krade dodelil priznanje, ki ga bodo podelili 16. 3. v Celju na Roševih dnevih.

Mentorica: Marija Mir Milošič

Iz temeljitve

Priznanje za najboljši primer miniaturne pesniške zbirke haikujev prejme

LEPOTA ČAS MI KRADE, zbirka haikujev; Gimnazija Ptuj (mentorica Marija Mir Milošič)

Utemeljitev: Lepota čas mi krade je miniaturna haikujev, ki je nastala pri sodobnem pouku književnosti, kjer so bili dijaki po prebiranju haikujev in opremljeni z literarno-teoretičnim znanjem usmerjeni v lastno ustvarjanje. Pred nami zaživi ročno izdelan pesniški unikat z avtorskimi haikuji in njihovimi avtorji.

Dnevnikovi Obrazi prihodnosti

V letošnji izdaji dnevnega časopisa Dnevnik, ki je izšla 22. 4. 2016, so se dijaki spopadli z izžrebano temo *Življenje, smrt in iskanje smisla*.

V novinarski ekipi so sodelovali dijaki: Žan Malek Petrovič, Žan Merc, Tilen Kolar, Eva Majerič Tjaša Haze-

mali, Tjaša Gajšek, Maja Mahorič in Ela Peklar.

Mentorica: Marija Mir Milošič.

Frankofonski dan v SNG Celje

25. marca 2016 je v Slovenskem ljudskem gledališču Celje potekal že 18. Frankofonski dan. V predstavi Migranti avtorice Sonje Ristić je nastopilo preko sto dijakov iz 13 slovenskih srednjih šol. Na nastop, ki so ga

dijaki izvedli v francoskem jeziku, so se pripravljali več mesecev pod vodstvom svojih mentorjev in francoskih režiserjev Amélie Vignals in Victorja Thimonierja iz gledališke skupine Les Temps blanc. Dijaki naše gimnazije

(Mihaela, Nina, Nuša, Špela in Tomi) so na Frankofonskem dnevu letos nastopili že tretjič in navdušili s svojo igro.

Tatjana Gašparič

Gimnazijci na Radiu Ptuj

»Lepo pozdravljeni, spoštovani radijski poslušalci, še posebej pa gimnazijci in tisti, ki ste gimnazijo obiskovali kdaj v preteklosti ali pa jo nameravate. Sem Eva Petrovič, dijakinja 3. letnika Gimnazije Ptuj, novinarka na našem šolskem radiu, z menoj v studiu pa so tudi Carina Petrič, dijakinja 1. letnika, njen sošolec Let Lovse in Tjaša Gajšek, ki prav tako kot jaz obiskuje 3. letnik. Danes boste lahko z nami na gimnazijskem valu vse do 17. ure. No, morda bo najbolje, da povemo o sebi še kaj.«

Takšen je bil uvod v enourno radijsko oddajo, ki smo jo gimnazijci skupaj z mentorico Anito Ekert pripravili 18. marca letos na povabilo Radia Ptuj. Morda nas niste slišali, saj smo si termin delili s skoki v Planici ... Tudi mi smo, ko je uradna radijska napovedovalka predvajala naše vnaprej pripravljene prispevke, z zanimanjem pogledovali na televizijski ekran

v studiu in navijali za naše skakalce. A s srcem smo bili pri naši radijski oddaji, ki je bila za vse nas nova izkušnja. Odločili smo se, da bomo celotno oddajo izpeljali sami, brez pomoči prave radijske voditeljice. Kaj torej povedati novega o ptujski gimnaziji, ki je v domačem okolju že zelo znana? Zadrege, o čem govoriti, ni bilo. Gimnazijo obiskuje množica radovednih in dejavnih mladostnikov in vsak teden pripravljamo toliko dogodkov, da smo se morali osredotočiti na to, kaj želimo povedati o sebi, o nas. Vsak od gimnazijskih voditeljev je izdal kaj o svojih zanimanjih, na primer Evo je Let povprašal o izmenjavi, ki se je je udeležila v Indiji. V nadaljevanju smo v rubriki Glasno in strastno poslušali zanimiv intervju s Tajo Islamovič, predsednico dijaške skupnosti in glasbenico, strastno predano življenju. Na radiu so premierno zavrteli skladbo benda,

v katerem igra kitaro, Ironičen trenutek. V rubriki Marec na Gimnaziji Ptuj smo predstavili številne dejavnosti, ki bogatijo gimnazijski urnik. Prisluhnili smo Žanu Maleku Petroviču, vodji organizacijskega tima MUN-konference, ki je potekala na naši gimnaziji. V zadnjem delu oddaje, poimenovali smo jo od Prvega do četrtega, pa smo potovali ne po nadstropjih, ampak po posameznih letnikih: z glasbo, zapeto v živo, anketo, posneto v 3. š, in intervjujem z našim odličnim tenisačem Svenom Lahom. Tako so se naše radijske minute počasi iztekle. Sodelujoče so obogatile z novo izkušnjo in prijetnim druženjem med pripravami na oddajo, poslušalce pa upamo, da s kvalitativnimi in zanimivimi prispevki.

Anita Ekert

Letos dva nagrajenca Mlade Vilenice

Tema 16. Mlade Vilenice je bila »Moje slovenščine« in se je tesno navezovala na raznolikost vseh slovenskih otrok, ki živijo v različnih kulturnih prostorih in govorijo različne slovenščine. **Lara Ružič Povirk** je na natečaju sodelovala s pesmijo Vznesena, **Tomí Petek** pa je prispeval pesem Novi dan naj te besede varje.

Strokovna komisija, ki ji je letos predsedoval tržaški pesnik Marko Kravos, je Larini pesmi dodelila nagrado za najboljšo pesem v kategoriji srednje šole, Tomija pa razglasila za dobitnika posebne nagrade. Slovesne podelitve nagrad, ki je letos 4. junija potekala v Lipici, se dobitnika nista mogla udeležiti, saj sta pisala maturitetni preizkus iz matematike. Nagradi je v njunem imenu na podelitvi v Lipici 4. 6. 2016 prevzela mentorica Marija Holc.

Spodaj si lahko preberete njuni pesmi, na povezavi pa si lahko ogledate podelitev nagrad in prisluhnete utemeljitvi strokovne komisije.

Marija Holc

Lara Ružič Povirk: VZNESENA

Vznesena lovim vmesnosti.
Edino, kar si želim, je, da bi plesala skozi noči, ker bi vedela za dneve in jutra.
Zapeljem na konec, posujem jutro z zvezdnim prahom in se vrtinčim.
V vetrovih jutranjih zdihljajev.
Ustavim, zatrobim. Zakričim ali se zavijem v mračno tišino. Takrat ni več vmesnosti.
Zmernosti.
Ali sem zasanjala svoje življenje?
Nekam oddaljeno je in v njem je vedno prostor za off.
Trpka prevleka, zamegljeni obrisi poti in predmetov.
Vsa ta odtujenost mi nabija v tilnik in se širi v solznico, jo izsuši.
Nato odidem. Iskat sanje.
Na konec mostov.
K daljnem pomolom, ki jih zažiga zmedeno sonce.
Ne soočenje.
Neurje v laseh.
Izginjanje sebe.
Izbrala sem radost namesto prezira in norosti.
Skočila sem v morje.
In si enkrat za spremembo dovolila plavati v plitvinah.
Tam Sem. Zmerna in vmesna.

Tomi Petek: NOVI DAN NAJ TE BESEDE VARJE

Čez polja sem prineslo je besede,
da so zdih'vale trate in gozdovi,
a dnevi, ko rodé se njih sinovi,
v noči se spremené in v viharje;
le novi dan naj te besede varje.

Mimó nato so sedle na pragove
hiš, kjer človeška roka spanec snuje,
saj on jih je iskal, ki tam domuje,
da misli bi prebral s poletne zarje;
in novi dan naj te besede varje.

Le kod pa nosilo je te besede,
da njihov glas čez hribe se izgubi,
na severu človeka tujec snubi;
le naj poprosi časa gospodarje,
da novi dan naj te besede varje.

Te nam besede tiho pesem tkejo,
iz nje pa trdne zidajo zidove,
v katerih močne nam gradé domove,
da prevetrimo mrzle vse viharje;
naš novi dan naj te besede varje!

Tomi in Lara

Zgolj talent ni dovolj

Pogovor z likovno ustvarjalko Tjašo Hazenmali

Tjaša Hazenmali je letos zaključila 4. letnik. Morda je v gneči niste opazili na šolskih hodnikih, a njene razstave v šolski avli niste mogli spregledati. Ta je bila povod, da smo Tjašo prosili za kratek e-intervju.

Tjaša, letos si maturantka. Koliko časa ti je ob vseh obveznostih ostalo za slikarsko ustvarjanje?

Težko je usklajevati vse obveznosti in ustvarjanje. Sem perfekcionista in ničesar nočem narediti na pol. Stvari, v katere se podam, vedno izpeljem po svojih najboljših močeh in nisem zlahka zadovoljna. Prvi dve leti na gimnaziji sem med šolskim letom naredila le dva ali tri portrete. Morala sem se spet najti, saj sem preveč časa in razmišljanja namenila šoli. Sredi tretjega letnika pa sem predvsem zaradi naročil začela risati veliko več. Sedaj imam naročilo skoraj vsak mesec. Ko sem imela več obveznosti v šoli, sem morala tudi kakšnega zavrniti. Slikam še za dušo in po občutku, ampak z risanjem je drugače, saj se ga lotevam bolj sistematično, premišljeno.

Sedaj je že nekako stalnica: ko se konča šolsko leto, se prične pravo likovno obdobje. Tako kot pred vsakim začetkom šolskega leta, si tudi pred daljšimi počitnicami postavim cilje. Takrat se posvetim predvsem študijem kako stvari izboljšati, se naučiti česa novega.

Polovica del na razstavi je bila nareje-

na ob koncu 9. razreda. Potem sem začela intenzivno ustvarjati portrete, nekaj del sem prodala, nastalo pa je tudi nekaj novih, tako da mi je ostala le še peščica del na platnu. Kot četrtošolka sem naslikala samo Einsteina, narisala pa sem ogromno portretov, karikatur. Sploh karikature so izredno popularne, zato imam veliko dela, ko se bližajo rojstni dnevi, obletnice, poroke ... V veselje mi je, ko se isti ljudje vračajo z novimi željami. Vsakemu portretu ali karikaturi vedno namenim vso svojo pozornost in želim, da si oseba ni le podobna, ampak da prikažem njen žar, živost. Zadnje leto sem bila s šolo še najmanj zaposlena, razen seveda na koncu s pripravami na maturo. Na začetku šolskega leta sem se odločila, da se posvetim stvarjem, ki me veselijo, šolske obveznosti pa opravi s prav dobrim uspehom in seveda naredim maturo ter najpomembneje – sprejemne izpite, ki so moja vstopnica na fakulteto.

Na razstavo, kot je ta v avli, smo kar dolgo čakali. Obiskovalec nikakor ne more spregledati razstavljenega Einsteina. Kaj te je nagovorilo, da si ga upodobila?

Kot rečeno, v zadnjem času rišem večinoma portrete, tako sploh ni bilo dvoma, ali bo portret ali ne. Vedela sem, da bo slika na tem velikem platnu razstavljena nekje v šoli, zato sem se želela približati tudi z motivom. Razmišljala sem tudi o Mendelejevu,

Darwinu, Cankarju ... Einsteina sem narisala že pred štirimi leti na A4-papir, ko sem z risanjem šele začela. Takrat se mi je delo zdelo odlično, Einstein pa se mi je zelo priljubil. Poznamo ga vsi, vsak je že slišal zanj. Najpomembneje je, da je slika vseh vsakomur, pa naj je umetnik ali ne. Morda še koga navdušim za umetnost. Tudi učitelja, ki predava z žarom in zna prikazati snov na zanimiv način, vsi poslušajo.

Kateri slovenski slikar ali slikarka ti je najljubši in zakaj?

Nimam najljubšega slikarja niti slikarke. Menim, da najboljša dela naredijo zelo nadarjeni amaterji. Če pa bi se že morala odločiti, bi rekla Ivana Kobilca, saj ji je v tedanjem času uspelo veliko, še posebej, ker je bila ženska. Ko je slikala Poletje, si je pomagala s fotografijo. Torej imava nekaj skupnega, saj tudi sama najraje prerisujem s fotografij, a za razliko od nje poskušam delo povzdigniti z močnimi, živimi barvami, po čemer sem znana.

Obiskala si kar nekaj svetovnih galerij in muzejev. Kam bi se še

rada vrnila, kam bi še želela iti?

Pred leti sem bila s šolo na ekskurziji v Parizu. V Louvru si nismo imeli časa ogledati vseh del, ki bi jih rada videla. V spomin se mi je vtisnil narodni muzej Orsay, v katerem so lepo ohranili sledove stare železniške postaje, ki me na nek način tudi navdihuje. Kiparstvo mi razen Rodinovih kipov, ki sem jih videla v njegovem muzeju, ni najbolj pri srcu. Ogledala bi si rada Narodni center za umetnost in kulturo Georges Pompidou. Njegova zunanost me je presenetila, do takrat še nisem videla takšne zgradbe. Zaradi zanimive arhitekture bi rada obiskala Guggenheimov muzej v Bilbao in New Yorku in si ogledala Picassovo delo Guernica. Čeprav je Britanski muzej eden najbolj znanih, me dela niso pritegnila, povsem drugače pa je bilo s stropom, ki ga ne bom pozabila. Zelo mi je ostalo v spominu tudi leseno gledališče Globe. Rada bi se vrnila v Palmo de Mallorco. Tam nisem bila v nobenem muzeju ali cerkvi, občudovala pa sem ogromno amaterskih umetnikov, ki so risali podobno kot na Hrvaškem. Škoda, da se nismo sprehodili skozi Gaudijev park Guell v Barceloni. Rada bi videla dela znanih nadrealistov, impresionistov, futuristov, kubistov ... Te smeri so mi najbližje. Mogoče sem pričakovala več od Tower Bridgea v Londonu, zato bi še rada videla most Golden Gate v San Franciscu in zaradi zgodovinskega ozadja stari most v Mostarju.

Po kom si podedovala željo po ustvarjanju? Ti je blizu še kakšna druga vrsta umetnosti?

Noben bližnji sorodnik ni kaj posebej umetniško nadarjen. V OŠ sem dobila osnove in še večjo željo, motivacijo po ustvarjanju, vendar sem čisti samouk. Dar imam, vendar se za umetniškimi deli skriva ogromno

vaje. Ko gredo vrstniki v soboto ven, jaz po navadi rišem. Vaja je zame enako pomembna kot za glasbenika igranje instrumenta. Res je, da ne pozabiš, a izgubiš tehniko in določene občutke. Mnogo stvari je zame enostavnih, barvni krog se mi zdi logičen, izbira trdote svinčnika normalna, zato lahko delam hitreje in bolje, vsega se mi ni bilo treba učiti. Zaradi študija se bom morala posvetiti arhitekturnemu risanju. Nekaj časa sem želela biti grafična oblikovalka, saj mi je blizu program photoshop, s katerim rada oblikujem fotografije. Rada poslušam glasbo (elektronsko ali rock) in pogledam kakšen film, ampak ne maram komedij. Zdi se mi, da lahko umetnost najdemo tudi drugje: na primer v igranju lepe, privlačne košarke, v izvajanju norih trikov na snežnih deskah. Nekdo vidi umetnost samo v sliki, jaz pa jo na svoj način vidim povsod.

Odločila si se torej za študij arhitekture?

Odločitev za študij je bila v zraku vse do konca. Tehtala sem med gradbeništvom, arhitekturo, ALUO (vizualne komunikacije, ilustracija), farmacijo, geografijo, umetnostno zgodovino, matematiko ... Na srečo so mi odločitev olajšali informativni dnevi. Ugotovila sem, da je likovna akademija preveč umetniška zame. Tudi okolje mi ni bilo všeč. Rada imam svoj mir nekje na Štajerskem, bližje domu. Zame se vse ne vrti okoli umetnosti. To se opazi že pri pouku. Neki tipični umetnik bi nekaj kracal po zvezku, pri meni se to zgodi le redko. Spomnim se, da sem risala Ano Karenino in Vronskega ter kakšne živalce pri biologiji. Ampak takrat me je snov res že dolgočasila. Umetnost bo zame vedno hobi, s katerim lahko tudi kaj zaslužim. Na koncu sem se odločila za arhitekturo.

V bistvu nič presenetljivega, saj je treba veliko risati, načrtovati, računati, kar me zelo veseli. Sem tehnični tip. Imam občutek za globino, hkrati pa ne potrebujem »vaservage«, ker stvari preprosto vidim. Že kot majhna sem rada gradila hiše, skakalnice, križarke, stanovanja, avtohiše iz lego kock. Kocke so bile povsod, steklena miza popraskana, mama pa zato zelo »vesela« ... Veliko sem preigrala The Sims 1, 2 in 3. Vedno sem rada postavljala zanimive hiše, ki so bile tudi funkcionalne. Dejansko obstajajo računalniške igrice, ki ti lahko dajo veliko, vendar jih ne smeš igrati prepogosto.

Kaj ustvarjaš sedaj? Si se že predala lenobnemu počitniškemu vzdušju?

Poskušam se izogniti lenobnemu vzdušju, ker sem tip človeka, ki lahko zaradi tega zbolijo. Ves čas rada delam. Postavljam si nove cilje, tako da če na videz lenarim, po navadi razmišljam o novih projektih, kaj bom počela. Rada sem zaposlena, vesela sem, če imam vsaj kakšen mini projekt ali naročilo. Letošnje počitnice nameravam izkoristiti za izboljšanje tehnike risanja portretov z barvicami, se malo poučiti o slikanju pokrajin z oljnimi barvami in naslikati kakšno abstraktno sliko. Vsekakor bom poskušala čim bolj izkoristiti te tri mesece.

Tjaša je vprašanja postavila razredničarka Anita Ekert.

V šolski knjižnici je svoja dela razstavila Nuša Vučinić

Infected zmagovalci 4. Špillige

Po vsej Sloveniji je veliko garažnih glasbenih skupin, ki iščejo priložnosti za nastope. Tekmovanja in festivali za mlade glasbenike so priložnosti, da se pokažejo širši javnosti. Eno izmed bolj znanih tovrstnih tekmovanj pri nas je Špilliga, ki se odvija v Ljubljani, v Kinu Šiška. Dvajset izbranih skupin se je letos predstavilo v štirih predtekmovalnih večerih in ena izmed teh je bila tudi skupina Infected.

Kdo so pravzaprav Infected? To je skupina petih glasbenikov iz Ptuja, ki se je zapisala alternativnemu rocku. V takšni zasedbi delujejo od septembra 2014. Ob številnih manjših koncertih so zaigrali že na festivalu Scena 2015, Arsaninem festivalu 2015, Ptujski poletni noči 2015, zabeležili so zmago na Droogstocku in zmago na Battle Of The Bands v Mariboru. Ko stopijo na oder, poskrbijo, da si jih vsak zapomni po njihovi energiji in sporočilih pesmi. Na njihovo ustvarjanje so najbolj vplivale tuje skupine, kot so Arctic Monkeys, Kings Of Leon, Red Hot Chili Peppers in druge, a s svojimi pesmimi želijo pustiti

tudi svoj pečat in ustvariti nekaj unikatnega.

Trije člani skupine (Taja, Gašper in Jure) so dijaki Gimnazije Ptuj, zato imajo med gimnazijci veliko oboževalcev. To je tudi razlog, da se je najprej 18. marca, ko so se borili za vstop v polfinale, kar jim je ob veliki podpori poslušalcev, enkratnem vzdušju in navdušenju sodnikov tudi uspelo, nato pa še 17. junija na finalni nastop na Kongresnem trgu iz Ptuja

proti Ljubljani odpravil cel avtobus ptujskih navdušencev.

Naši glasbeniki so se prebili vse do finala in na Kongresnem trgu prepričali tudi s svojim finalnim nastopom ter ob koncu glasbenega večera po mnenju občinstva slavili zaslužen zmago.

Člani zasedbe: Katja Zinrajh – vokal, Jure Pišek – solo kitara, Taja Islamović – ritem kitara, Gašper Bračič – bas kitara, Jure

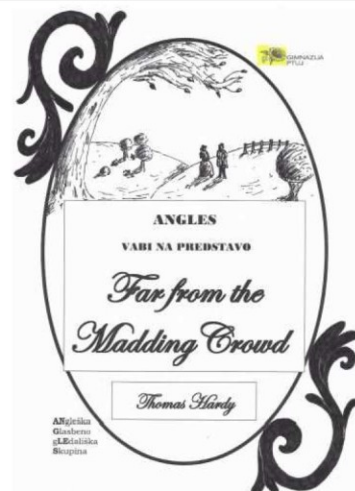
Angleško gledališče ANGLES

Člani angleškega gledališča Angles so se pod vodstvom mentorice Aleksandre Pal in Romane Zelenjak v tem šolskem letu spopadli z **romanom Daleč od ponorelega sveta** angleškega pisatelja Thomasa Hardyja. Dramatizirala ga je profesorica Aleksandra Pal. Sošolcem in drugim ptujskim gimnazijcem so se predstavili na predpremierah konec marca in v začetku aprila, 7. aprila 2016 pa so predstavo odigrali in odpeli tudi za zunanje obiskovalce.

Dijakinja Katarina Tement (2. c) je za predstavo posnela tudi napovedni spot.

Več o delu v skupini si lahko preberete v intervjuju z mentoricama in eno od igralk, ki smo ga objavili v glasilu letošnjega projektne tedna Ptujski gimnazijec, pokaži, kaj znaš. Dostopen je na spletni strani Gimnazije Ptuj:

http://www.gimptuj.si/images/pdf/pokazikajznas_glasilo.pdf.

Pevski tabor • 8.–10. 1. 2016

Skupina članov pevskega zbora Gimnazije Ptuj je minuli petek Pohorju pokazala čisto nov svet. Če so radovedne živali pritegnili sladki spevi o iskanju pristana, so jih zago-

tovo prestrašili mogočni vzkliki: "We will rock you!" Po neprespanih nočeh nam niti izvrstna hrana ni več dala dovolj energije za delo in tudi glasovi so bili vedno šibkejši. Zato

smo se v nedeljo vrnili domov prepričani, da smo šampioni, ki so z uglaseno melodijo stopili sneg in privabili sonce.

Julija Menoni, 1. b

Nemška jezikovna diploma 2015–2016

Dijaki Gimnazije Ptuj lahko nemško jezikovno diplomu DSD II opravljajo od šolskega leta 1999/2000, ko se je program, ki je za dijake, vključno z opravljanjem izpita, brezplačen, začel izvajati na štirih slovenskih gimnazijah. Z opravljenimi diplomami dijaki pridobijo certifikat o aktivnem znanju nemščine na nivoju C1/B2 po skupnem evropskem referenčnem okviru za tuje jezike.

Kot smo poročali že ob koncu preteklega šolskega leta, smo na Gimnaziji Ptuj ob dolgoletni tradiciji izvajanja izpita za pridobitev certifikata DSD II začeli izvajati tudi izpit DSD I (nivo B1/A2). Odziv in uspeh dijakov je bil že prvo leto izjemen, saj je 36 dijakov opravilo izpit (34 na nivoju B1 in 2 na nivoju A2). 22. 9. 2015 smo za prejemnike diplom v kulturni dvorani pripravili slavnostno podelitev s kratkim kulturnim programom. Dijakom sta diplome izročila ravnateljica Melani Centrih in dr. Reinhard Zühlke, strokovni svetovalec za DSD v Sloveniji.

Prejemniki diplome DSD I so: Kristjan Žagar, Blaž Murko, Jan Bezjak, Žan Malek Petrovič, Mitja Kostanjevec, Nina Strelec, Tjaša Cvikel, Nuša Cigula, Ema Šumenjak, Lora Grobelšek, Eva Majerič, Tamara Majcen, Tjaša Žgavc, Petra Bencek, Špela Horvat, Klara Vaupotič, Martina Krušič, Špela Pučko, Nina Venta, Melisa Fras, Matevž Kukovec, Eva Požgan, Eva Gasperšič, Tjaša Hagemali, Thomas Polanec, Blaž Vidovič, Ana Maja Bernhard, Mitja Čuš, Aleksandra Milošič, Jana Vaupotič, Maja Kokot, Jernej Orovič, Aljaž Puž, Dania Kanlić.

Pouk in tabor na Pohorju

S pripravi na izpit aktivno začnemo v 2. letniku. Dodatne ure DSD je v tem šolskem letu izvajala **program-**

ska učiteljica iz Nemčije Simone Rasim, sicer pa vsebine in znanja, pomembna za uspešno opravljanje izpita, profesorice nemščine vključujemo v redni pouk. V letu opravljanja izpita se dijaki udeležijo tudi intenzivnega jezikovnega tabora na Pohorju, ki ga že tradicionalno izvedemo v oktobru. Eva Petrovič, dijakinja 3. a, ki je letos pridobila certifikat DSD I, je o taboru strnila nekaj misli.

Znanje tujih jezikov je v svetu vedno pomembnejše, tako pri izobraževanju in zaposlovanju kot tudi pri potovanjih. Na šoli se lahko učimo različne tuje jezike, mi pa smo se zadnje dni pred jesenskimi počitnicami ukvarjali predvsem z nemščino. Od srede do petka (21.–23. 10.) so za dijake tretjih in četrth letnikov potekale intenzivne priprave na izpit DSD I, torej na nemško jezikovno diplomu na nivoju B1, pred tem pa prav tako tri dni tudi na zahtevnejši izpitu DSD II. Izpit sestavljajo ustni in slušni del, bralno razumevanje ter pisno sporočanje. Naš cilj na taboru je bil uriti se v vseh štirih jezikovnih spretnostih, zato je bil program precej pester. Pripravljali smo se tako, da smo krožili po postajah ter vadili in poglobljali delno že v šoli osvojeno znanje, ob večerih pa smo predstavljali naše teme za ustni del izpita.

Z nami so bile tri profesorice nemškega jezika (D. V. Rajšp, S. Bratuša, R. M. Furman, pri večernih predstavah se nam je pridružila tudi profesorica B. Podgoršek) kot tudi programska učiteljica Simone Rasim. V Hotelu Tisa na Pohorju smo zelo uživali in kljub napornemu programu je ostalo tudi nekaj časa za druženje.

Menim, da je za večino dijakov takšen način učenja veliko bolj zanimiv, odnesemo pa tudi več znanja kot pri klasičnem pouku. Preživete skupne dni bomo vsi ohranili v lepem spominu.

Z učenjem in pripravi na izpite smo po jezikovnem taboru nadaljevali v šoli. Najprej smo se bolj intenzivno posvetili izpitu DSD II, ki se v

šolskem letu izvede prej. 11. 11. 2015 smo izvedli t. i. ustni pilotni preizkus (s tremi dijaki nižjega 3. letnika za dijake 4. letnikov demonstriramo izpit, kot dejansko poteka čez mesec ali dva), 2. 12. 2015 pisni del izpita in od 12. do 14. 1. 2016 še ustni del izpita. Izpraševalke in članice komisije smo profesorice nemščine, predsednik/predsednica komisije pa je iz Nemčije. Podobno, le kasneje, poteka izvedba izpita DSD I: 16. 2. smo izpeljali ustni pilotni preizkus kot demonstracija z mlajšimi dijaki, 9. 3. 2016 pisni del izpita in od 2. do 6. 4. 2016 ustni del izpita. Izpite DSD I vodimo profesorice nemščine z licenco, kot izpraševalke pa so prisotne vse profesorice nemščine.

Nemško jezikovno diplomu **DSD II** (C1/B2) je letos uspešno opravila že 16. generacija ptujskih gimnazijcev. 24. maja 2016 je na slavnostni podelitvi v kulturni dvorani Gimnazije Ptuj diplomu prejelo **23 dijakov 4. letnikov**.

Prejemnike diplom je v imenu ravnateljice nagovoril profesor Boštjan Šeruga in jim čestital za dosežen uspeh, diplome sta dijakom podelila Simone Rasim in dr. Reinhard Zühlke. Dijaki nižjih letnikov so ob tej priložnosti pripravili tudi kratek kulturni program, v katerem so z besedo in glasbo pokazali, da ne obvladajo le jezika, pač pa dobro poznajo tudi kulturo in umetnost nemškega govornega sveta.

Letošnji prejemniki diplom DSD II so: Patrick Bedenik, Jan Bezjak, Adam Brumen, Rožle Grager, Lucija Hameršak, Matevž Hernja, Špela Horvat, Luka Janžekovič, Iva Kampl, Martina Krušič, Žan Lamberger, Žan Malek Petrovič, Tomi Merc, Martina Mihalič, Vanesa Mohorič, Blaž Murko, Melanie Osebek, Tadej Pihler, Ines Prejac, Hanka Selimović, Blaž Skuber, Nina Venta in Melani Znidarič.

Junija 2016 smo dobili že tudi rezultate diplome DSD I, podelili pa jih bomo lahko šele naslednje šolsko leto. Uspešnih je bilo še več dijakov kot lani, in sicer 44, od tega jih je 28 v celoti doseglo nivo B1, 16 pa nivo A2.

Renata Merc Furman

Skupaj gradimo boljši svet

Ob 15-letnici globalnega učenja v Sloveniji je društvo Humanitas organiziralo predstavitev mednarodnega projekta BOTRSTVO. 29. 9. 2016 so našo šolo obiskali lokalni koordinatorji projekta iz Gane in Kenije. S svojo predstavitvijo so nas za nekaj trenutkov popeljali v Afriko in nam poskušali približati tamkajšnji način življenja, šolski vsakdan in problematiko, s katero se dnevno srečujejo.

V zahodnem svetu se premalokrat zavedamo, da je na svetu še vedno več kot 70 milijonov otrok, ki ne morejo obiskovati šol, da je 250 mili-

jonov otrok prisiljenih delati za preživetje, in da je še vedno več kot milijarda ljudi nepismenih. Društvo Humanitas s projektom Botrstvo poskuša spremeniti življenje teh otrok in jim pomagati graditi lepšo prihodnost. Botrstvo ali sponzoriranje otrok je način, kako lahko pomagamo posameznemu otroku in skupnosti. Z mesečnimi prispevki lahko pomagamo pri šolanju enega otroka, pri čemer je del tega zneska namenjen tudi skupnostnim projektom, kot so izgradnja knjižnice, mladinskih centrov, zdravniški pregledi, program dodatnega prehranjevanja itd. Društvo je program botrstva v afriških državah vzpostavilo že leta 2001, leta 2003 so v program vključili tudi slovenske otroke. Trenutno je v Sloveniji okrog 500 botrov.

Vse to in še mnogo več zanimivega

smo lahko slišali kar iz prve roke, saj so predstavniki društva Humanitas na predstavitev s seboj pripeljali skrbnike projekta iz Afrike, in sicer iz Gane in Kenije. Z nami so spregovorili o tamkajšnjem šolskem vsakdanu, šolskem sistemu, možnostih izobraževanja ter o pomenu projekta Botrstvo za tamkajšnje ljudi. Navdušili so nas s svojo preprostostjo, iskrenostjo in pozitivno energijo. Dokaj hitro smo dojeli, da je življenje v Afriki res drugačno in da ga ne moremo spremeniti kar čez noč. Najbolj pa so odmevale njihove besede: »Ne veste, kaj imate. Res ste lahko srečni, da lahko vsi obiskujete šolo in da imate na razpolago toliko možnosti«. Predstavitve so zaključili s pomembno mislijo: »Na življenje vseh otrok res ne moremo vplivati, lahko pa ga spremenimo vsaj enemu«.

Učenje za življenje

6. oktobra 2015 smo za dijake 1. letnikov pripravili predavanje o varnem gobarjenju. Predaval je Luka Šparl, diplomirani ekolog in samostojni determinator svetovalec, član Gobarskega društva Ptuj. Tako so dijaki dobili osnovne informacije o kraljevstvu gljiv, njihovem rastišču, pravih nabiranju ter prepoznavanja užitnih in strupenih gob. Eden izmed glavnih ciljev Gobarskega društva Ptuj, ki ima svoj sedež na Gimnaziji Ptuj, je namreč osveščanje in izo-

braževanje ljudi, da bi pripomogli k ohranjanju naše naravne dediščine, v katero sodijo gozdovi, in da bi ljudi poučili o pravilnem in varnem nabiranju gob. To predavanje je bilo mišljeno kot teoretični uvod v širše zastavljen niz dejavnosti, poimenovanih UČENJE ZA ŽIVLJENJE. Sledilo bo gobarjenje na Jelovicah, kjer bodo dijaki sami nabirali gobe, o katerih bodo dobili razlago, in bodo pregledano bero tudi odnesli domov. Naslednji dogodek pa bo povezan z

mikroskopiranjem gob.

Mentorici dijakom sta Alenka Plohl Podgorelec in Slavica Bratuša.

Dan odprtih vrat Nacionalnega inštituta za biologijo

Obiskovalcem so 7. 10. 2015 na zanimiv in eksperimentalen način predstavili delo v vsakem izmed štirih oddelkov, ki delujejo v NIB v Ljubljani:

- Oddelek za biotehnologijo in sistemsko biologijo se ukvarja s tremi področji raziskav: omikami, mikrobiologijo in gensko spremenjenimi organizmi. Pri raziskavah uporabljajo vrhunsko raziskovalno opremo instrumentalnega Centra Planta.
- Oddelek za gensko toksikologijo in biologijo raka se ukvarja z ekotoksikologijo, gensko toksikologijo in

biologijo raka. V okviru treh osnovnih področij raziskuje vodne ekosisteme in vplive onesnaževanja, poškodbe genskega materiala ter nastanek in razvoj rakavih obolenj.

- Na Oddelku za ekologijo sladkovodnih in kopenskih ekosistemov izvajajo pet področij raziskovanja, ki zajemajo proučevanje sladkovodnih in kopenskih ekosistemov, vpliv okoljskih dejavnikov in človeka na okolje ter na podlagi pravil taksonomije razvrščajo organizme v skupine.
- Raziskave Oddelka za entomologijo so osredotočene na bazična pod-

ročja biologije žuželk. Raziskujejo komunikacijo tako na vedenjskem kot nevronalnem nivoju, primerjalno in evolucijsko nevrobiologijo, vpliv bolezni na vedenje in fiziologijo ter populacijsko genetiko.

Obiskovalcem je bil na voljo tudi ogled knjižnice, ki deluje v okviru inštituta. V okviru NIB deluje tudi Morska biološka postaja Piran, edina slovenska ustanova, ki proučuje morje in spremlja njegovo kvaliteto. Raziskovalci so osredotočeni na področja fizikalne, kemijske in biološke oceanografije.

Alenka Valentin

Francoski pisatelj Bernard Friot na Gimnaziji Ptuj

16. 10. 2015 nas je na Gimnaziji Ptuj obiskal Bernard Friot, francoski pisatelj za otroke in mladino. Preden se je odločil postati pisatelj, je poučeval in se kot učitelj srečeval tudi z otroki, ki so imeli težave z branjem. Prav slednji so ga navdihnili za pisanje kratkih zgodbic, saj jim je želel čim hitreje, že po eni ali dveh prebranih straneh, pričarati široko paleto čustev, nasmeh ali presenečenje na obraz. Kot rezultat te želje je nastalo več kot petdeset del, med katerimi sta bolj znani seriji *Histoires pressées* (Zgodbe, ki se jim mudi) in *Histoires minutes* (Minutne zgodbe). Za svoje ustvarjanje je prejel mnogo nagrad. Ob pisanju zgodb in poezije se ukvarja tudi s prevajanjem iz nemščine in italijanščine.

Pisatelj je z dijaki, ki se učimo francoščino kot drugi tuji jezik, izvedel dve delavnici. Prva je bila namenjena dijakom tretjih letnikov. Po uvodni predstavitvi je vsak povedal svojo najljubšo francosko besedo. Nadaljevali so s pisanjem glagolov v nedoločniku na tablo, ki so bili iztočnica za pisanje pesmi. V drugi delavnici smo

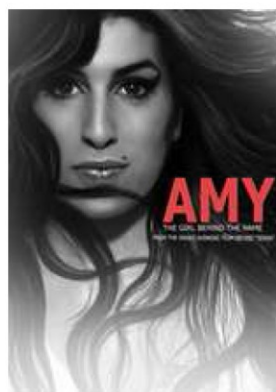
dijaki drugih in četrtnih letnikov pisali kratke zgodbe v francoskem jeziku, katerih osnova so bile naše najljubše francoske besede, zapisane na tablo. Bolj pomensko različne besede smo izbrali, tem bolj zanimive zgodbe so nastale, saj domišljije nismo omejevali na ustaljene vzorce, temveč smo ji pustili prosto pot. In nastale so najrazličnejše kombinacije od čokoladnega sonca, tečnega metulja do grajskega ohrovtu. Gospodu Friotu smo lahko postavili tudi nekaj vprašanj o njegovem delovanju, ustvarjanju in življenju, na katera nam je z velikim veseljem odgovoril. Pisatelj nas je pritegnil predvsem s svojo prikupno otroškostjo in sproščenostjo. Z velikim nasmehom na obrazu in z izrazito doživetostjo nam je prebral nekaj svojih del ter nas z njimi navdahnili za ustvarjanje naših zgodbic. Med pisanjem smo se zelo zabavali, sprostiti in imeli možnost uporabiti naše znanje francoščine v praksi. Vsi smo bili prijetno presenečeni, kako lahko tudi z okrnjenim besediščem ustvarimo izredno bogate zgodbe.

Upamo, da bomo še kdaj dobili priložnost udeležiti se takšnih zanimivih in koristnih delavnic, ki nam omogočajo pridobivanje veščin na različnih področjih, od sporazumevanja z maternim govorcem do pisanja v tujem jeziku, hkrati pa nam omogočajo tudi, da osebno spoznamo pomembne osebnosti francoske literature.

Nuša Muršič in Nina Kozoderc, 4. a

Giblјive slike so govorile zgodbo Ogled filma Amy

Film, ki smo si ga p t u j s k i gimnaziji ogledali tokrat, ni bil običajen. To ni bila samo še ena izmišljena zgodba, ampak življenjska

zgodba izjemno nadarjene Amy Winehouse, ki se je dotaknila naših src in nam dala misliti.

Samosvoja britanska glasbenica je pela že od malih nog, njen talent so opazili že v otroštvu. Pri šestnajstih je začela snemati lastne skladbe in že pri dvajsetih, leta 2003, je izdala prvi

album z naslovom Frank. Kot bi mignil, jo je poznal ves svet. Slava pa ne pomeni samo potovati po svetu, se fotografirati in peti, ampak s seboj prinese tudi veliko obveznosti in nevšečnosti. Amy se kljub svoji ekscentričnosti v svetu slave ni znašla, globoko v sebi je bila krhko dekle. Čustva je izlivala v besedila pesmi in tako bežala pred resničnim svetom, ki jo je lovil. Sčasoma glasba ni bila več dovolj dober izhod in zatekla se je v droge. Počutila se je grozno in preveč nadzorovano, predvsem s strani medijev. Slave ni mogla nadzorovati, postala je prevelika zanjo, zato je padla na pot odvisnosti. Glasbena nadarjenost je mladi Londončanki na ramena naložila preveliko breme. Ni si želela vse te slave, ki jo je dosegla kot petkratna grammyjevska nagrajenka. Vse, kar si

je želela, je bilo le ustvarjati, peti in uživati v glasbi.

Film mi je bil zelo všeč in je v meni zbudil mešane občutke veselja, žalosti in razočaranja. Če si zatisnem oči, je bila Amy čudovito nadarjeno dekle, ki je uspelo v glasbenem svetu; a v resnici sem ob ogledu filma začutila veliko žalosti in razočaranja nad njeno družino in mediji, ki so jo psihično uničili. Kakršenkoli pogled na ta film in širši svet imamo, mislim, da bi v težkih časih morali vsi slišati stavek, za katerega si je Tony Bennett po smrti prostodušnega dekleta pri sedemindvajsetih letih želel, da bi ga izrekel prej: "Umiri se! Si preveč dragocena."

Špela Sluga, 2. letnik

Dan odprtih vrat za OŠ Ljudski vrt

V tem prednovoletnem času nas naši pevci in plesalci spet razveseljujejo s ponovitvami muzikala Metuljev efekt. Tokrat so predstave namenjene predvsem osnovnošolcem iz našega okolja.

27. novembra 2015 so Gimnazijo Ptuj obiskali osmošolci iz OŠ Ljudski vrt. Pred ogledom muzikala so jim naši profesorji pripravili razne delavnice. Učenci, ki jih veselita fizika in astronomija, so s profesorico Jas-

mino Jančič pogledali v nebo in izvedeli nekaj več o zvezdah in planetih. Učenci, ki jih zanima naravoslovje, so bili navdušeni nad kemičnimi poskusi profesorice Jovanke Rošič. Za jezikoslovce sta poskrbeli profesorici Nastja Faganel in Tatjana Gašparič ter jim predstavili italijanščino in francoščino, ki se ju poleg angleščine in nemščine lahko učijo na naši šoli. Naučili so se tudi nekaj besed v teh jezikih. Tisti, ki radi argumentira-

no debatirajo, pa so se pomerili na debati o šolskih uniformah, ki jo je vodila profesorica Vida Otič. Po končanih delavnicah je ostalo ravno dovolj časa, da smo osnovnošolce popeljali še po naši šoli. Ogled smo zaključili v kulturni dvorani, kjer so jih že čakali naši dijaki z muzikalom.

Mateja Šilak in Sonja Bezjak

Naravoslovne delavnice na FNM Maribor

Konec januarja Fakulteta za naravoslovje in matematiko Univerze v Mariboru (FNM) že nekaj let zapored pripravi zanimive delavnice, na katere povabi dijake in učence osnovnih šol. Gimnazijci Gimnazije Ptuj se delavnic udeležujemo vsako leto. Nabor delavnic je vedno pester in zanimiv, zato je odločitev, pri katerih dveh sodelovati, vedno težka.

Tisti, ki nas bolj zanima fizika, smo letos 28. januarja spoznavali lastnosti tekočih kristalov, ugotavljali na kakšen način in kako učinkovito nas sončna očala in kreme za sončenje

ščitijo pred škodljivim vplivom sončnih žarkov, kako lahko vidimo temperaturo predmetov z infrardečo kamero, raziskovali smo zvočne pojave, tisti nekoliko bolj tehnični pa smo izdelali lasten projektor (sicer nepravilnih) hologramov za mobilni telefon.

Kemiki smo pridobivali vodik in destilirali, biologi pa opravljali meritve na človeku in se poglobili v biološke procese, pri katerih nastaja ogljikov dioksid.

Mladi računalničarji smo se naučili osnov programiranja v programu

Scratch in sami sprogramirali računalniško igrico.

Bilo je super. Drugo leto gremo spet!

Udeleženci delavnic

Gremo na predstavo

Ljubitelji gledališča smo si letos ponovno lahko organizirano ogledali kar nekaj vrhunskih odrskih stvaritev. Poleg predstav v okviru obveznega dela OIV smo jih lahko nekaj videli tudi po lastni izbiri. V okviru dejavnosti Gremo na predstavno smo dva

gledališka večera preživeli v ljubljanskem Slovenskem narodnem gledališču Drama, eno predstavno pa smo si ogledali v domačem Mestnem gledališču Ptuj.

V oktobru (16. 10. 2015) smo izbor izjemnih gledaliških dosežkov začeli s predstavo **Ponorela lokomotiva**, večkrat nagrajeno (najboljša uprizoritev Boršnikovega srečanja, najboljša glasba, režija, igralski dosežek) in na mednarodnih festivalih odlično sprejeto predstavno poljskega dramatika Stanisława Ignacya Witkiewicza v režiji Jermeja Lorencija.

Decembra (10. 12. 2015) nas je s svojo avtorsko interpretacijo Goethejevega **Fausta** navdušil režiser Tomaž Pandur. Že teden dni kasneje pa smo se ob romantični komediji **Vsaki sedem valov** (režija Alen Jelen), nastali po romanu Proti severnemu vetru, zabavali v Mestnem gledališču Ptuj.

Mentorici dejavnosti sta profesorici slovenščine Marija Holc in Anita Ekert.

Unescovi projekti v šolskem letu 2015–2016

Na Gimnaziji Ptuj kot članici Unescove ASP-mreže šol posebej poudarjamo teme, kot so mir in človekove pravice, demokracija, enakopravnost spolov, svetovni problemi in vloga ZN pri njihovem reševanju, izobraževanje za trajnostni razvoj, globalno učenje, varovanje okolja, medkulturno učenje, spodbujanje kreativnosti, medkulturni dialog, kulturna dediščina. V šolskem letu 2015/2016 smo te teme vključevali v pouk ter vse Unescove dogodke in projekte, vključno z največjima Unescovima projektoma v tem letu – 4. Unescovim tekom mladih in konferenco GimMUN Ptuj 2016.

Pomembno vlogo pri izvajanju dejavnosti ima **klub UNESCO**, v katerem je v tem šolskem letu sodelovalo 16 stalnih članov. Srečevali so se enkrat tedensko, razmišljali in debatirali o ciljih trajnostnega razvoja in spoštovanju človekovih pravic, predvsem pa organizirali in izvajali mnoge dogodke in dejavnosti.

V tednu od 28. 9. do 4. 10. 2015 smo se priključili globalni šolski iniciativi **Največja svetovna učna ura** (The World's Largest Lesson), ki smo jo prejeli od Irine Bokove, generalne direktorice Unesca. Cilj iniciative je bil poučiti mlade o globalnih milenijskih ciljih in globalnih ciljih za trajnostni razvoj. Ker smo to tematiko želeli prenesti tudi v lokalno okolje, smo v **tednu globalnega učenja** (14.–22. 11. 2015) organizirali razstavo z naslovom **Kakšen svet si želiš leta 2030?** Razstava je bila na ogled v izložbi praznega lokala v središču mesta na Prešernovi ulici, kasneje pa tudi v avli šole.

V septembru 2015 smo sodelovali še pri dveh projektih: Meja in Jezero je – jezera ni. Prireditev projekta **Meja** je potekala 21. septembra ob svetovnem dnevu miru na Cerjah pri Novi Gorici. Dijaki so sodelovali v različnih delavnicah, posadili drevo miru, predvsem pa z vrstniki iz vse Slovenije izmenjevali misli, izkušnje in ideje ter tako gradili mir, kajti tako kot vojne, tudi mir nastaja v glavah ljudi. Projekt **Jezero je – jezera ni** je mlade v tem šolskem letu povezal dvakrat, prvič 16. 9. 2015 ob Podpeškem jezeru na Ljubljanskem barju. Tema projekta je bila varovanje naravne in kulturne dediščine ter trajnostni razvoj. Mokrišče Ljubljansko barje je življenjski prostor mnogim živalim in rastlinam, je izjemna kulturna krajina, ki skriva ogromne zaloge pitne vode, blaži ekstremne vremenske pojave, je vir prehrane, prostor za rekreacijo in sprostitev. Udeleženci projekta so lahko ustvarjali akvarele, spoznavali ptice, kot okoljevarstveniki opravili analizo vodnega okolja, spoznali domorodne in druge vrste kač, se preizkusili kot fotografi, novinarji ali ustvarjalci iz odpadnega materiala. Druga izvedba projekta je potekala 5. 5. 2016 ob Ljubljani v Ljubljani.

Unescove cilje ter številne ključne kompetence smo zasledovali in razvijali s **konferencami MUN (Model United Nations)**. Konec novembra (26.–28. 11. 2015) je skupina 7 dijakov sodelovala na simulaciji zasedanja OZN v Čedadu v Italiji. Velik del šole pa je bil vključen v organizacijo in izvedbo konference **GimMUN Ptuj 2016** (27. 2.–1. 3. 2016), prvega tovrstnega dogodka v Sloveniji. Moto konference „Live and let live“ je bil rdeča nit dela v štirih komitejih, varnostnem svetu, komiteju za človeko-

ve pravice, okoljevarstvenem komiteju in komiteju za UNESCO. 70 dijakov iz Tunizije, Italije, Hrvaške, različnih slovenskih gimnazij ter 30 dijakov Gimnazije Ptuj se je v štirih dneh intenzivnih debat preizkusilo v vlogi delegatov ZN.

Na podoben način potekajo tudi **konference EYP (European Youth Parliament)**, le da gre tu za simulacijo evropskega parlamenta. Naši dijaki so se udeležili regionalne seje Evropskega mladinskega parlamenta v Kopru (26.–29. 5. 2016), kjer so – razdeljeni v različne komiteje – razmišljali in debatirali o prihodnosti Evrope.

Pomembno vlogo v zdravem življenju vsakega posameznika mora imeti gibanje, zato je to tudi pomembna Unescova vrednota in jo v ospredje postavljata dva športna dogodka. **Unescojada**, ki je potekala 2. 10. 2015, je manjši medgeneracijski športni dogodek OŠ Destnik – Trnovska vas. Tu se dijaki, učenci in vrteški otroci v mešanih ekipah pomerijo v različnih igrah s ciljem igrati pošteno, brez goljufanja.

Največji dogodek ne le na Gimnaziji Ptuj, pač pa tudi v celotni slovenski mreži šol je bil nedvomno **4. Unescov tek mladih** na Ptuj, ki ga v starem mestnem jedru organiziramo v sodelovanju z MO Ptuj, Slovensko nacionalno komisijo za UNESCO in UNESCO mladinsko platformo. Letos je 18. maja na teku sodelovalo že preko 2100 otrok in 200 mentorjev iz 85 slovenskih in tujih vrtcev, osnovnih in srednjih šol, pripravili smo preko 30 spremljevalnih dejavnosti, pridružili so se nam številni ambasadorji teka, znane osebnosti iz sveta športa, kulture, izobraževanja, gospodarstva. Naš cilj je mlade navduševati za gibanje in jih učiti, da

razgibano telo pomeni tudi razgibane možgane.

Sodelovanje z avstrijsko šolo Bert-ha von Suttner Schulschiff Wien, ki je edinstvena šola v Evropi, saj ima svoje prostore na ladji na Donavi, poteka že dlje časa. Ker je šola tudi članica avstrijske Unescove mreže šol, je bila letos izmenjava prvič obarvana z Unescovo temo »Učiti se živeti skupaj«. Dijaki so v mešanih skupinah obiskali štiri ustanove, ki se posvečajo priseljencem in gradijo kulturo miru: Afroazijski inštitut, kulturno društvo Sagya, mestno knjižnico, ki se ponaša z izjemno zbirko otroških knjig v najrazličnejših jezikih ter turški kulturni center Brunnenpassage. Dijaki so imeli priložnost obiskati tudi center Združenih narodov na Dunaju in se seznaniti z njegovim delovanjem s poudarkom na delu z begunci.

Novost med letošnjimi dejavnostmi je sodelovanje v projektu **MyMachine**. Neprofitna iniciativa fundacije MyMachine s sedežem v Kortrijk v Belgiji ponuja rešitev za vse tiste iskrive otroške ideje, ki običajno žal niso uresničene. Omogoča, da ideje mladih izumiteljev, otrok iz vrtcev ali osnovnih šol, s pomočjo dijakov, študentov in podjetij postanejo resničnost. Kar 176 predšolskih otrok Vrtca Ptuj se je spopadlo z izzivom, kako in kakšen sanjski stroj je mogoče narisati ter kasneje tudi izdelati. Izmed 65 idej je tim, ki so ga sestavljali profesorji in dijaki Gimnazije Ptuj, študenta tehniške šole in vzgojiteljica Vrtca Ptuj, izbral dve, ki sta bili dovolj inovativni in sta predstavljali izziv za nadaljnje delo. Po nekaj srečanjih in debatah so izbrali sanjski stroj »Plavač«, ki so ga naši dijaki ob pomoči mentorja Borisa Zmazka ter sodelavcev z Inštituta Jožef Štefan izdelali ter ob zaključku projekta v Ljubljani (16. 6. 2016) tudi

predstavili.

Zelo zanimivo in precej drugačno je bilo dogajanje v okviru projekta **Dediščina v rokah mladih – Mladi posvojijo spomenik**. Skupina dijakov 4. letnikov je pod mentorstvom profesorice Jelke Kokol Plošinj oblikovala družabno igro **Rimljan, ne jezi se!** Kot osrednjo temo so izbrali Rimsko cesto, osnovni cilj pa je bil dijakom na zabaven in razvedrilen način podati znanje o rimskem imperiju. Igro so javnosti prvič predstavili 31. 3. 2016 na Kulturnem bazarju v Cankarjevem domu v Ljubljani.

OBELEŽITEV MEDNARODNIH DNI

Vsako leto na šoli z različnimi akcijami in projekti obeležimo mnoge mednarodne dni. Na **svetovni dan učiteljev** (5. 10. 2015) smo se spomnili s sodelovanjem v projektu **Učelec poučuje**. 6 dijakov se je preizkusilo v vlogi učitelja ter tako razvijalo kompetence, ki jih sicer pri pouku težje razvijajo. **Mednarodni dan strpnosti** (16. 11. 2015) smo obeležili v sodelovanju z ostalimi članicami središča Ptuj. Okoli 50 otrok iz Vrtca Ptuj, učencev OŠ Destnik, OŠ Cirkovce, dijakov Ekonomske šole Ptuj in Gimnazije Ptuj ter njihovih vzgojiteljc in učiteljic je ta dan posvetilo druženju in skupnemu učenju. Ob zgodbi »Žoga za vse« so se predšolski otroci in otroci, ki so že na pragu odraslosti, družili, spoznavali ter razvijali veščine komunikacije. Skupaj so razmišljali o različnosti, o svojih močnih in šibkih področjih, predvsem pa o sodelovanju, ustvarjali so like iz zgodbe in zgodbo tudi odigrali. Sproščeno druženje so zaključili s pisanjem sporočil na modre stole in se tako pridružili še projektu **Moder stol**.

V vseslovensko akcijo **Dan za spremembe** (2. 4. 2016) so bili vključeni vsi dijaki in profesorji Gimnazije Ptuj ter ogromno pisanih balonov, v katerih so se skrivali srčki s sporočili. Naše skupno sporočilo se je glasilo: »Družbo sestavlja na milijone različnih balonov. Nekateri so rdeči, drugi beli, črni ali rumeni. To je barvit mozg. Poglejte ga iz daljave in videli boste popolno sliko.

Videli boste človeštvo. Srčki v balonih predstavljajo univerzalno dejstvo, da smo vsi ljudje. Popokajmo diskriminacijo, homofobijo, islamofobijo, vse vrste fobij, popokajmo rasizem, seksizem, saj smo vendar vsi ljudje.«

Celotna šola se je spomnila **dneva človekovih pravic** (10. 12. 2015), tako da so dijaki s pomočjo vprašalnikov merili temperaturo človekovih pravic na šoli. Na (ne-)spoštovanje človekovih pravic smo opozarjali tudi s **pisanjem apelov za Amnesty International** (2. 12. 2015), s sodelovanjem na **Festivalu gejevskega in lezbičnega filma** (2. in 3. 12. 2015) ter s sodelovanjem na **natečaju Društva za Združene narode za Slovenijo**, na katerem je bil **esej Tilna Kolarja »Mi vsi umremo«** nagrajen. Obeležili smo še **slovenske dneve in svetovni dan knjige** (18.–23. 4. 2016), **dan boja proti aidsu** (1. 12. 2015) in s poslanico Irine Bokove ter tematsko debato v klubu UNESCO tudi **svetovni dan voda** (22. 3. 2016).

Nataša Kostanjevec,
koordinatorka za UNESCO

Slovenska
nacionalna komisija
za UNESCO

Organizacija Združenih
narodov za izobraževanje,
znanost in kulturo

Konferenca GimMUN Ptuj 2016

Nekaj dejstev o konferenci

Na Gimnaziji Ptuj je od **27. februarja do 1. marca 2016** potekala simulacija zasedanja Združenih narodov, GimMUN Ptuj 2016 (Gimnazija Ptuj Model United Nations), prva mednarodna dijaška konferenca MUN v Sloveniji.

Moto konference „Live and Let Live“ je bil rdeča nit dela v štirih komitejih, varnostnem svetu, komiteju za človekove pravice, okoljevarstvenem komiteju in komiteju za UNESCO. 70 dijakov iz Tunizije, Italije, Hrvaške, različnih slovenskih gimnazij ter 30 dijakov Gimnazije Ptuj se je v štirih dneh intenzivnih debat preizkusilo v vlogi delegatov Združenih narodov. Zastopali so 34 različnih držav, se poglabili v nekatere resne globalne probleme, usklajevali interese, predlagali rešitve, se pogajali in poskušali poiskati takšne, ki bi bile sprejemljive za vse. In vse to v angleščini. Sodelujoči dijaki, ki prevzamejo vloge delegatov, v teh nekaj dneh konference razvijejo veščine, ki bi jim jih mnogi odrasli zavidali: sposobnost javnega nastopanja, argumentiranega zagovarjanja lastnih stališč, komunikacije v tujem jeziku, navezovanja stikov z ljudmi najrazličnejših kultur ...

Ideja o GimMUN na Gimnaziji Ptuj živi od leta 2014, ko se je skupina dijakov prvič udeležila konference MUN v Čedadu v Italiji. Takoj so začutili vrednost tovrstnega dogajanja in želeli so to možnost ponuditi tudi v slovenskem prostoru. GimMUN 2016 so v celoti načrtovali, organizirali in izvedli dijaki Žan Malek Petrovič, generalni sekretar, Tomi Petek, Nuša Muršič, Tilen Kolar, Nuša Vučinič in Žan Ciglar, predsedujoči posameznih komitejev ter Jan Harb, vodja tehničnega osebja. Ti dijaki so v začetku imela samo velike sanje, a zanje so bili pripravljeni trdo delati tedne, mesece, po pouku, med počitnicami, ponoči ... Učili so se, delali tudi napake, padali, vendar vsakič znova vstali in šli naprej. In uspelo jim je. Dokazali so, da je s trdim delom mogoče uresničiti še tako nore sanje.

(Nataša Kostanjevec, mentorica GimMUN 2016)

GimMUN skozi oči organizacijskega tima

Že v novembru 2014, ko smo se kot šola prvič udeležili MUN-konference, se je bodočemu izvršnemu timu GimMUN Ptuj 2016 v glavi porodila ideja o takšni konferenci na naši gimnaziji. To bi bila sicer le manjša slovenska konferenca, da bi se preizkusili tudi kot organizatorji. A z vsako naslednjo MUN ali podobno konferenco, ki smo se je udeležili, so naše ideje rasle, z njimi pa tudi vizija, znanje in želja. Ugotovili smo, da nečemo le majhne vseslovenske konference. Da hočemo veliko. Mednarodno. Takšno, ki se bo lahko kosala z drugimi velikimi projekti, ki potekajo na naši šoli.

In po večmesečnih pripravah nam je uspelo. Konferenca GimMUN Ptuj 2016 je gostila mlade diplomate iz štirih držav. Delegati so dobili glas, da so lahko debatirali o številnih perečih težavah sodobnega sveta, kot so smrtna kazen, trgovina z drogami, šolanje deklet in drugo. Hkrati so spoznavali nove ljudi in izpopolnjevali svoje izražanje v angleškem jeziku. Uspelo nam je organizirati prvo mednarodno dijaško MUN-konferenco v Sloveniji. Izkazali smo se kot organizatorji, kot delegati in kot šola in postavili odlične temelje naslednjim konferencam GimMUN. Pridružite se nam naslednje leto na drugi mednarodni dijaški konferenci GimMUN Ptuj 2017!

(Tomi Petek, 4. a)

In kako GimMUN vidi zunanji opazovalec?

»Dober dan! Se opravičujem, da motim. Prihajam iz novinarske ekipe.« so bile prve besede, ki jih izgovorim ob vstopu v učilnico, ki je tokrat služila povsem drugačnemu namenu.

O konferenci MUN nisem vedela prav veliko. Pravzaprav le toliko, da mi je bilo jasno, da v teh dneh poteka na naši šoli. In sedaj sem stopila v center dogajanja, da zajamem vsebino. Že sama podoba gimnazije je bila drugačna. Svoj prostor pred vhodom so ponosno zavzemale zastave držav delegatov, vstop v nadstropje je bil strogo varovan in če si ga prečkal, si zagledal še več zastav in mizo s prigrizki ter kavo, ki so jo pridno pripravljali dijaki z belimi majicami (»staff«, osebje). Stopim še malo naprej po hodniku in pokukam skozi okence. »Kaj se tukaj dogaja?« prekinem mladega govornika, ki ga slišim prvič. Navdušeno, v tekoči angleščini mi vneto razlaga. Zavem se, da sem naletela na enega izmed mladih delegatov. Nadaljuje z govorom. Sedaj mi je jasno, da ga ne bi smela motiti. Konferenca MUN ima stroga pravila. Pogled sreča še mnoge druge delegate. Videti so kakor pravi politiki ali poslanci. Ne le zaradi strogega režima oblačenja. Samozavest, odločnost, neustrašnost, spretnost v javnem nastopanju in ostale diplomatske odlike sodelujočih so name naredile vtis izjemne profesionalnosti.

Svoje delo so vzeli zelo resno. Fant v beli majici odpre vrata in se s skodelico kave približa predsedniku varnostnega sveta. Ostala dva pomočnika prenašata sporočila med delegati, skrbita za svež zrak v prostoru, medtem pa v živo gledam potek razprave o perečih svetovnih problemih, tokrat o kurdskega vprašanju. Delegati se eden za drugim zvrstijo za

govorniškimi pultom, dvigajo liste za ali proti resolucijam in komentirajo stališče njihove države. Premorejo zajetno mero kritičnega razmišljanja, urijo se v sklepanju kompromisov, zastopajo svoja mnenja, izražajo vidike obravnavanega. V njih vzklije občutek moči, da lahko spreminjajo svet. Preteče 45 minut in sledi odmor.

Počaščena sem, da sem bila priča takšnemu izjemno realističnemu modelu zasedanja združenih narodov. Glede na perspektivnost mladih delegatov me ne bi presenetilo, če bi imela njihova beseda čez nekaj let vpliv na oblikovanje miru in večanje kakovosti življenja zemljanov. (Carina Petrič, 1. b)

Društvo za Združene narode za Slovenijo
United Nations Association of Slovenia

Razmišljanje udeleženca

V oktobru je svet praznoval 70 let od ustanovitve Združenih narodov, organizacije, ki že sedem desetletij precej uspešno varuje svet pred peklom vojne, spopadov svetovnih razsežnosti. Vendar se je od ustanovitve OZN pa do danes marsikaj korenito spremenilo. V času, ko se vihar pravkar končane druge svetovne vojne še ni prav polegel, a je nad svetom že ležala grožnja nove, še hujše atomske vojne, je človeštvo vanjo polagalo velike upe. Danes so mnenja o uspešnosti delovanja OZN deljena.

Živimo v času, ko ima človek vse na dosegu roke in to v trenutku. Smo "instant" generacija, ki pričakuje, da se vlaganja povrnejo v trenutku, da se rezultat našega truda pokaže že v naslednjem hipu, zato nekateri obupavajo nad Združenimi narodi. OZN je namreč organizacija, ki svojo dejavnost usmerja na podlagi dolgoročnih vizij, ki lahko zajemajo obdobje življenja cele generacije. Nekateri problemi so namreč tako veliki, da jih preprosto ni možno izkoreniniti v letu ali dveh. Za dolgoročno in učinkovito rešitev so lahko potrebna desetletja. Spet drugim se zdijo Združeni narodi le gigantski uradniški aparat, ki porablja neznanske vsote denarja, ki ga prispevajo države članice. Vendar je ravno finančna neodvisnost največje organizacije na svetu, kjer predstavniki velike večine držav sveta urejajo skoraj vse ravni naše družbe, pogoj, da OZN ne odstopa od svojega plemenitega poslanstva ohranjati mir in širiti vsesplošno blaginjo po svetu. Zaradi tega se Združenim narodom ni treba zatekati k populizmu, s katerim danes mnogi ohranjajo oblast in privabljajo sredstva, nujna za svoj obstoj. Zaradi tega lahko OZN ostane zvest temeljem, na katerih je zgrajena naša svobodna, demokratična družba.

A tudi demokracija ima svoje omejitve in slabosti, čeprav je ta ureditev naše družbe najpravičnejša, kar smo jih imeli v zgodovini. Združeni narodi morajo pri svojem delovanju upoštevati glasove več kot 200 držav, ki se med seboj razlikujejo po verskih, kulturnih ali ideoloških nazorih. Tako množico različnosti je včasih sila težko, celo nemogoče združiti v iskanju skupnih rešitev. Zato lahko OZN stori le toliko, kot so pripravljene storiti države članice. To je po mojem mnenju eno izmed najpomembnejših spoznanj, ki jih lahko izkusiš na MUN konferencah (Model United Nations Conference). Ko prevzameš vlogo delegata neke države, katere stališča moraš zastopati, se hitro znajdeš v konfliktu z ostalimi. Vendar se ravno iz debate, iz spopada celo popolnoma različnih stališč, pogosto izlušči najboljša rešitev. Ne najboljša za vsakega posameznika, temveč najboljša za vse nas, za ves svet. Organizacija združenih narodov je najvišja oblika mednarodnega sodelovanja v človeški zgodovini. Morda je res nemogoče, da bi človeštvo popeljalo v nebesa, kljub temu pa je morda edini mehanizem, ki nas rešuje pred peklom vojne in uničenjem demokratične civilizacije.

Žan Malek Petrovič

Vedno na pravi poti

Nekaj prav posebnega je med ptujskimi gimnazijci in mesecem majem. Pa da se razumemo takoj na začetku – povprečen dijak ne omedleva od navdušenja ob misli nanj, saj je to mesec intenzivnega pisnega in ustnega ocenjevanja znanja. Dnevi v delovnem razpoloženju bliskovito bežijo, čeprav so daljši kot kdaj prej v letu, noči pa so presenetljivo dolge, preživete ob zvezkih in s telefonom v roki. Treba je nuditi čustveno podporo sotrpinom, ki neke na drugem koncu Dravskega in Ptuiškega polja preživljajo podobno stisko kot ti. A te naporne dni že štiri leta zapored pretrga dan, poln veselja in radosti, dan, ko nam ocene iz misli prežene sproščujoč tek. Poimenovali smo ga Unescov tek in v njem združili temeljne Unescove vrednote.

Tokrat smo tekli **18. maja**. Na prireditvi, ki jo Gimnazija Ptuj organizira v sodelovanju z Mestno občino Ptuj, Slovensko nacionalno komisijo za UNESCO in UNESCO mladinsko platformo, je mestne ulice že kmalu po 9. uri zjutraj preplavilo več kot 2100 tekačev z vseh koncev Slovenije. Tek, ukvarjanje s športom, zdrav način življenja so pomembna sporočila, ki jih želimo predati vsem tekačem, navijačem, mentorjem in naključnim obiskovalcem. Pomembno je, da se gibamo in skrbimo zase, pomembno je sodelovati in ne zmagati nas uči osrednji dogodek slovenske mreže šol Unesco. A tudi letos so tekači dali vse od sebe in se potrudili zastavljeno razdaljo premagati v kar najkrajšem času. Pa zmagovalci? Vsi po vrsti, v pravem Unescovem duhu.

Unescov tek mladih na Ptuj pa je še veliko več. Vseslovenska prireditev, na katero smo na Ptuj izredno ponosni, vsako leto maja pripelje življenje na mestne ulice, gruče razigranih vrtčevskih otrok in v kolone postavljenih prvošolčkov z rumenimi ruticami. Prinese čudovit obču-

tek vznemirjenja in pričakovanja med tekači, dolge vrste dobro razpoloženih dijakov, ki čakajo na malico, in razburljivo pričakovanje slovenskih športnih junakov. Pa čakanje, ali se ti morda nasmehne sreča, da prideš blizu Petru Prevcu in z njim narediš celo selfi. Unescov tek pomeni druženje vseh generacij, poudarja posameznikovo edinstvenost in hkrati briše razlike, ki nastajajo med nami. Je rezultat celoletnih priprav in dogovarjanja, pokazatelj truda, ki ga Gimnazija Ptuj vsako leto znova vnaša v dogodek, in obenem pomemben prispevek na poti k ustvarjanju boljšega sveta. Kajti Unesco nas uči tudi, kako pomembni so koraki, ki nas pripeljejo na cilj, čeprav so sprva majhni. In kaj je lažje kot obuti par športnih copat in se pogrti v dir? Vsako leto na Unescovem teku skupaj tečemo k lepšemu jutri, naproti svetu, v kakršnem želimo živeti. Če bomo tekli vsak dan znova in vsak dan skupaj, bo ta svet morda nekega dne prerasel v svet, o katerem ne bomo več samo sanjali, ampak bomo v njem lahko tudi dejansko živeli.

Tjaša Gajšek, 3. c

Družabna igra Rimljan, ne jezi se!

Dijaki 4. letnikov smo v okviru projekta **Dediščina v rokah mladih – Mladi posvojijo spomenik**, ki poteka pod okriljem Unesca, ustvarili svojo družabno igro Rimljan, ne jezi se! Zamisel smo dobili že v lanskem šolskem letu, večino pa smo realizirali med letošnjim projektnim tednom. Za osrednjo temo smo si izbrali Rimsko cesto, naš cilj pa je bil dijakom podati znanje o rimskem imperiju na zabaven in razvedrilen način. Igro smo zasnovali kot poenostavljen zemljevid, kjer vse poti vodijo v središče – Rim. Tekmovalci – posamezniki ali pa ekipe odgovarjajo na vprašanja iz treh sklopov, na voljo pa so jim tudi joker vprašanja. Naša mentorica, profesorica Jelka Kokol Plošnjak, nam je odstopila nekaj svojih ur, da smo svoje delo lahko predstavili tudi dijakom. Dobili

smo vtis, da so nad igro navdušeni prav tako kot mi, vendar nismo povsem prepričani, ali ni temu morda botrovalo dejstvo, da so lahko uro zgodovine preživeli brez dolgočasnih učbenikov na klopih. Igro seveda nameravamo predstaviti tudi ostalim dijakom na šoli.

Priložnost, da se pokažemo tudi pred širšim občinstvom, se nam je ponudila v četrtek, **31. marca 2016**, ko smo se v družbi dijakov Ekonomske šole Ptuj, učencev Osnovne šole Cirkovce ter vzgojiteljic Vrta Ptuj odpeljali v Ljubljano, kjer smo v Cankarjevem domu sodelovali na **Kulturnem bazarju**. Čeprav je bila igra za mlajše obiskovalce nekoliko prevelik zaloga, smo od učiteljev, profesorjev in ljubiteljskih zgodovinarjev prejeli veliko pohval, pa tudi nekaj ponudb za nakup igre. Žal jim želje še nismo

mogli uresničiti, vendar upamo, da bomo našo igro čez nekaj časa lahko zagledali na policah v trgovinah ali kje drugje.

Pri projektu smo sodelovali: Vida Bigec, Sara Vučkovič, Ela Peklar, Klara Petek, Tjaša Žgavc, Tjaša Hazenmali, Žan Merc, Eva Majerič in mentorica, profesorica Jelka Kokol Plošnjak.

Eva Majerič, 4. c

Prostovoljstvo na Gimnaziji Ptuj v šolskem letu 2015–2016

V šolskem letu 2015/16 so na Gimnaziji Ptuj potekale številne dejavnosti v okviru prostovoljstva.

DOM UPOKOJENCEV PTUJ

Medgeneracijsko druženje je ena bolj pomembnih vrednot naše družbe. S tem se krepijo odnosi med starostniki in mladostniki, hkrati pa tudi prepoznavanje in reševanje malih in velikih problemov. Dom upokojencev sta redno enkrat tedensko obiskovali dve dijakinji, vsaka svojo uporabnico. Ti obiski so namenjeni druženju, prebiranju knjig in časopisov in predvsem pogovoru. V predbožičnem času sta se dijakinji udeležili delavnic z božično tematiko. Skupaj z ostalimi varovanci doma so izdelovali okraske, pogovarjali so se o praznikih, kako so se ti praznovali nekoč. Spomladi v velikonočnem času so v domu organizirali delavnice, kjer so nastali številni novi izdelki.

Druženje mladostnikov s starostniki se praviloma zaključi ob koncu šolskega leta s piknikom. Dijakinji sta se odločili, da bosta svoji uporabnici obiskovali tudi med počitnicami.

ZAVOD DR. MARIJANA BORŠTNARJA DORNAVA

V okviru prostovoljstva že vrsto let izvajamo integracijo z varovanci iz Zavoda dr. Marijana Borštnarja Dornava, v katerem usposabljaajo otroke, mladostnike in odrasle osebe z zmereno, težjo in težko motnjo v duševnem razvoju. Prvo letošnje druženje smo decembra 2015 v projektnem tednu organizirali na naši šoli. V delavnici smo z varovanci iz zavoda skupaj pekli piškote, izdelovali različne izdelke ter jih pripravili za dobrodelni sejem, ki je potekal v predbožičnem času. Drugo srečanje smo marca 2016 izpeljali v Zavodu Dornava. Skupaj smo izdelovali izdelke, s katerimi smo okrasili njihovo učilnico. Zaključno srečanje je potekalo ob dnevu odprtih vrat, na katerega so povabljene vse šole, društva in institucije, ki sodelujejo z Zavodom Dornava vse šolsko leto. S to dejavnostjo krepimo soodvisnost in vzajemnost, kar se najbolj izrazi takrat, ko naši dijaki pomagajo svojim vrstnikom, ki so iz različnih razlogov nezmožni

sami opravljati nekatere osnovne življenjske aktivnosti.

Kot že pretekla leta smo tudi v tem šolskem letu sodelovali z **DRUŠTVOM PRIJATELJEV MLADINE (DPM)**, in sicer na prireditvah, ki jih člani organizirajo

za otroke. Naši prostovoljci so ustvarjali z otroki v različnih delavnicah in kot animatorji na prireditvah *Jesenski Živ Žav*, *Veseli december in Otroška maškara* v času pustovanja.

VARSTVENO-DELOVNI CENTER Ptuj-Ormož

Na svetovni dan cerebralne paralize 1. oktobra so se naši prostovoljci družili z varovanci VDC Sonček. Srečali so tudi varovance iz zavoda Dornava, društva Sožitje ter otroke iz razvojnega oddelka Marjetica Vrtca Ptuj. Varovanci VDC Sonček so predstavili svoje izdelke in pokazali, kako jih izdelujejo. Eden od varovancev se je predstavil kot nadarjen kitarist in pevec.

DOBRODELNI SEJEM

Dobrodelni sejem poteka na šoli že kot tradicionalna dejavnost. Zbrana sredstva namenimo za dejavnosti tistih dijakov, ki se jih zaradi različnih razlogov ne morejo udeležiti (ogled gledališke predstave, strokovne ekskurzije ipd.) Na sejmu smo ponujali izdelke, ki so jih dijaki in profesorji podarili in ustvarjali v popoldanskih delavnicah novembra, decembra in v projektnem tednu.

SODELOVANJE S KLUBOM UNESCO

Gimnazija Ptuj je del Unescove ASP-mreže šol, zato Unescove vrednote, kot so mir, strpnost, tolerantnost, solidarnost, prostovoljstvo, prežemajo vse projekte, ki jih izvajamo. Prostovoljci so se v sodelovanju s člani Unescovega kluba vključevali v različne projekte osveščanja (obeležitve nekaterih mednarodnih dni) ter v projekte solidarnosti (zbiranje rabljenih oblačil za projekt "ŠARENI ORMAR" v sodelovanju s Humanitarnim društvom ADRA Slovenije, projekti zbiranja pomoči, ki jih organiziramo bodisi kot odgovor na potrebe v lokalnem okolju ali pa kot odgovor na naravne nesreče (poplava,

potres ...) ali težke družbene razmere (vojna, ekstremna revščina ...).

V petek, 1. 4. 2016, smo na šoli izvedli tudi vseslovensko prostovoljno akcijo »Dan za spremembe«. Pri organizaciji je sodelovala tudi Dijaška skupnost Gimnazije Ptuj.

AKCIJA ZBIranja STARIH MOBILNIKOV

Zveza prijateljev mladine Slovenije in Rotary klubi Slovenije so od 21. marca do 6. maja organizirali akcijo zbiranja starih mobilnih aparatov pod naslovom »Halo, si za to?« Ker je bil namen akcije ekološki in humanitarni, smo dijaki in profesorji zbirali stare, odslužene, neuporabne, zlomljene, pa tudi nekoristne in še delujoče mobilne telefone. Sredstva, ki smo jih pridobili s prodajo telefonov, so bila namenjena različnim projektom za otroke in mladostnike.

SPECIALNA OLIMPIADA

Pri izvedbi programa na športnih igrah specialne olimpiade je 25. maja 2016 sodelovalo 35 dijakov prostovoljcev.

Prostovoljstvo je bilo celotno šolsko leto zelo pestro in zanimivo in takšno bo ostalo tudi v prihodnjem šolskem letu.

Tonja Kolar,
Branka Šijanec,
Nataša Kostanjevec

Delimo si prostor v istem mozaiku

Razmišljanje ob svetovnem dnevu cerebralne paralize

Ob spoznavanju drugih bolj spoznavamo tudi sami sebe. Smo ljudje z občutki, čustvi, mislimi. Nekaterim se to zdi samoumevno, drugim ne. Gimnazijski prostovoljci smo imeli priložnost spoznati izjemne ljudi, ki se od nas razlikujejo v tem, da prej omenjene zmožnosti težje izražajo. V sredo, **7. 10. 2015**, smo **prostovoljci** svetovni dan cerebralne paralize zaznamovali z obiskom društva SONČEK, kjer so nam člani skupaj z učenci OŠ Ljudevita Pivka in varovanci društva Sožitje pripravili program, ki je bil predvsem glasbeno obarvan. Povabila smo bili izjemno veseli, kajti prostovoljci obiskujemo društvo Sonček že dolgo, saj vemo, kako so »sončki« veseli stika z nami. Skupaj obiskujemo delavnice, se družimo ...

Skozi življenja hitimo zatopljeni v

monotonost vsakdana, ob tem pa ne pomislimo, da je naša dolžnost pomagati ljudem, ki so nekoliko drugačni, ki nimajo sposobnosti svojih čustev izraziti na enak način kot mi. A to ne pomeni, da ne mislijo, čutijo, doživljajo. Seveda mislijo, čutijo, doživljajo, le na nekoliko drugačen način. Svet vidijo v barvah veselja, brezskrbne čarobnosti, medtem ko mi hitimo in pozabljamo, kako lepo in barvito je življenje. Res je, cerebralna paraliza spremeni življenje otroku, družini, vendar to ne pomeni, da je to edino, kar ga definira. Smo mozaik različnosti, ki mu rečemo človeštvo. Jaz sem dijak, ti si glasbenik, on je prebolel raka in nekdo živi s cerebralno paralizo. Ne izključimo ga, kajti delimo si prostor v istem mozaiku.

Tilen Kolar, 2. b

Knjižnica in Knjižnični klub Dotik knjige

OKTOBER, MEDNARODNI MESEC ŠOLSKIH KNJIŽNIC

Zametki praznovanja in promoviranja šolskih knjižnic segajo v leto 1999, ko so knjižničarji četrti ponedeljek v oktobru označili za svoj dan. V Sloveniji smo se temu zgledu priključili osem let zatem, 22. oktobra 2007. Leto kasneje, ko se je praznovanju priključevalo čedalje več novih članic, pa je Mednarodno združenje šolskih knjižničarjev (IASL – International Association of School Librarianship) intenzivnemu opozarjanju na pomen in vlogo šolskih knjižnic dodelilo več pozornosti in tako je dan slavljenja prerasel v mesec dni dolgo obdobje opozarjanja na številne dejavnosti, s katerimi knjižnice mlade uporabnike pa tudi njihove starše opremljajo za življenje.

Tudi letošnji oktober je bil na Gimnaziji Ptuj mesec, namenjen poudarjanju pomena knjižnic in njihovi vlogi pri razvoju učnih spretnosti ter kritičnega mišljenja dijakov. Številne dejavnosti, ki so potekale pod udarnim sloganom »Šolske knjižnice so zakon!« je izpeljala Sekcija za šolske knjižnice pri Zvezi bibliotekarskih društev Slovenije. Pod njenim okriljem pa je svoj del v mozaiku oprav-

ljenega dela na tem področju lahko pristavila prav vsaka šolska knjižnica. Na Gimnaziji Ptuj smo člani Knjižničnega kluba Dotik knjige med drugim med dijaki in profesorji izvedli anketo prav na to temo. Najbolj zanimiva razmišljanja smo dobili na vprašanje o tem, kakšna je njihova predstava o sanjski knjižnici. »Klasična knjižnica, kot je vedno bila, kjer diši po knjigah.« »Takšna, kjer ti ni treba iskati knjige med policami, saj te ta že čaka.« »Večja in z več knjigami. Tam, kjer imamo okna, bi lahko naredili prehod na streho, kjer bi prav tako imeli shranjene knjige.« »Mirna in tiha, z avtomati za brano in pijačo.« »Takšna, ki bi imela kavče in pijačo ter brano, kjer bi se vsi imeli super in kjer bi se lahko na glas pogovarjali in smejali.«

Kakšna pa bo knjižnica leta 2050? »Knjižnica bo imela možnost 3D-tiskanja katerekoli knjige.« »Knjig v tiskani obliki ne bo več, vse bo pretežno elektronsko.« »Namesto platnic in papirja bodo knjige dostopne na računalniških ekranih.« »Polna računalnikov, preko katerih bomo brali knjige.« »Knjižnice bodo izginile, saj bodo vse knjige dostopne na internetu.« Slednjega si prav gotovo nihče ne želi. Kajti knjižnice, med njimi še prav posebej šolske, so tiste, ki imajo

izreden pomen pri »pridobivanju znanja, kreptvi samopodobe, omogočanju empatije, treningu socialnih veščin učencev in dijakov,« kot so zapisali na spletni strani Zveze bibliotekarskih društev Slovenije. In natanko to je tisto, na kar želimo z mesecem praznovanja šolskih knjižnic opozoriti slovensko javnost.

V svojem razmišljanju je čar in edinstvenost knjižnic lepo povzela ena naših dijakinj, rekoč: »Na tisoče življenj iz zore v mraku živi, diha naprej, čeprav so včasih prekrita s prahom.« Čim manj prahu in še več ljubezni do knjig ter obiskov v šolskih knjižnicah, ki so prav gotovo srce vsake izobraževalne ustanove.

Tjaša Gajšek, 3. c

SPODBUJANJE BRALNE KULTURE

»Skupaj navijajmo za branje!« je slogan nacionalnega projekta **Rastem s knjigo**, ki že od leta 2006 vabi mlade bralce k branju mladinskega leposlovja slovenskih avtorjev ter k obiskovanju in spoznavanju dejavnosti splošnih knjižnic. V projektu je tudi letos sodelovala Gimnazija Ptuj. Dijaki prvih letnikov so ob spoznavanju vsebin iz KIZ (knjižnično

informacijsko znanje) in ob obisku Knjižnice Ivana Potrča Ptuj prejeli v dar knjigo Živalska kmetija, avtorja Andreja Rozmana Roze.

KNJIGOLJUBI TUDI LETOS USTVARJALI ZA DOBRODELNOST

Članice knjižničnega kluba so na pobudo prostovoljcev Gimnazije Ptuj tudi letos ustvarjale in svoje izdelke prispevale za dobrodelno tržnico. Novembra in decembra smo del svojih srečanj v knjižničnem klubu namenili oblikovanju voščilnic in novoletnih obeskov z željo, da bi naši izdelki komu polepšali prednovoletni čas in vstop v leto 2016.

V prijetnem vzdušju so ustvarjale Eva Petek, Katja Koletnik, Maja Žunkovič, Klara Hazdovac, Barbara Fedlin in Špela Horvat.

POGOVOR O KNJIGI

Za svoj prvi letošnji pogovor o skupnem branju 14. decembra 2015 smo izbrali knjigo **Lepotica s pomarančami**, ki je polna skrivnosti o veselju, Hubblovem teleskopu in današnjih dosežkih znanosti. Njen avtor, Norvežan Jostein Gaarder, nam govori o ljubezni, pravljicah, minevanju in predvsem o bližini, ki ni vedno nujno pogojena s fizično navzočnostjo, pa o zrelih pomarančah, ki med branjem mamijo bralca. Tudi na našem srečanju je dišalo po pomarančah in v

zraku je bilo čutiti navdušenje nad

prebranim.

Za drugi pogovor v marcu smo izbrali knjigo **Čudo**, avtorice Raquel J. Palacio, knjigo, ki je prejela znak kakovosti otroških in mladinskih knjig Zlata hruška in z mednarodnimi nagradami večkrat nagrajeno knjigo **Sedem minut čez polnoč**, ki jo je po zamisli Siobhan Dowd napisal Patrick Ness.

Spregovorili smo o iskrenosti in spoštovanju, o ravnanju z ljudmi, ki nas obdajajo, o pomenu družine, šole, vrstnikov in o tem, kako pomembna je empatija ter sprejemanje sebe in drugih. Pogovarjali pa smo se tudi o drugačnosti in ugotovili, da je pravzaprav vsak malo drugačen. Skupno nam je le to, da je vsak malo drugačen na svoj način. Srečanje je bilo uvod v letošnje praznovanje aprilskih dni, posvečenih knjigam, zapisni besedi, branju in avtorskim pravicam.

V sredo in v četrtek, 20. in 21. aprila,

MENJAJ BRANJE IN SANJE

je v šolski knjižnici potekala akcija menjave knjig v okviru **Unescovega projekta Menjaj branje in sanje**, ki ga organizira Gimnazija Ledina iz Ljubljane. Knjigo, ki so jo dijaki ali profesorji prinesli v zamenjavo, smo opremili z nalepko Menjaj branje in sanje, vsak pa je lahko zapisal tudi

svoje posvetilo, namenjeno bralcu, ki jo je v izmenjavi izbral.

SLOVENSKI DNEVI IN SVETOVNI DAN KNJIG NA GIMNAZIJI PTUJ

Aprilski dnevi so posvečeni knjigi, promociji branja in ustvarjalcem zapisane besede. Slovenci smo letos praznovali že 21. Dneve slovenske knjige, v mestih po Sloveniji so potekale številne prireditve, ki so se zaključile 22. aprila z nacionalnim dogodkom Noč knjige, s katerim Slovenci zaznamujemo Unescov svetovni dan knjige, založništva in avtorskih pravic. Temu je od leta 1995 posvečen 23. april, dan smrti Williama Shakespeara in Miguela de Cervantesa. V letu 2016 mineva 400 let od njune smrti.

Jelka Kosi, knjižničarka

Izberi drugi primer debatiranja

Debatni klub na Gimnaziji Ptuj

1) »Ti musliči pa že ne smejo preko naše meje!«

»Idiot, kaj misliš, da si večvreden?«

ALI:

2) »Vladna stran meni, da bi morali evropske meje odpreti za vse begunce,

kajti varnost, ekonomsko zavetje ... so osnovne človekove pravice.«

»Negacijska stran se s tem ne strinja.«

Besede. To, da v debatnem krožku govorimo, je znano dejstvo. Besede uporabljamo kot sredstvo sporazumevanja. Morda delujemo kot filozofi. Na to smo ponosni. Sončni vzhod in zahod debate, kultura govora, zmožnost argumentiranja in skozi umetelno zasnovano formo debate priti do epiloga.

Cilj mladega človeka, ki hrepeni po radovednosti in spreminjanju sveta, je zmožnost argumentiranja, sodelovanja v diskusijah in natančnem miselnem raziskovanju.

Pred letošnjim šolskim letom je ptuj-ska gimnazija doživljala rahlo sušo v smislu debate vse do trenutka, ko je nekaj dijakom zadišalo po spreminjanju, po debatiranju. Ponovno je zaživel debatni klub. Opojna moč kave arabice nas je zbujala ob torkih, ko smo se skupaj pripravljali na debatne

turnirje, ki so potekali celo šolsko leto po različnih krajih Slovenije. Pod vodstvom mentorice, prof. Vide Otič, in zunanjih mentorjev, ki so nekoč sijali v ptujskem debatnem klubu in sedaj študirajo, smo se pred tekmovanji intenzivneje pripravljali tudi ob vikendih. Na podane teme posameznega turnirja smo pripravili argumente afirmacije in argumente negacije. Raznolikost članov kluba je ustvarila močne argumente, ki so kasneje zelo dobro konkurirali na debatnih tekmovanjih. Če temu prištejemo izjemne retorične sposobnosti posameznikov, dobimo uspeh. Naše ekipe so se pojavljale v finalih, polfinalih, nekaj nas je dobilo priznanja za najboljše govorce.

Sveta samo z govorjenjem ne moremo drastično spreminjati. Lahko pa barvamo argumente v opozorila

družbi in tako na udaren, a kvaliteten način ljudi soočimo s problemi, pred katerimi si nekateri zatiskajo oči. V želji po še večji kakovosti debate, se je nekaj dijakov poleti odpravilo na mednarodno debatno šolo, ki je debatnemu krožku prinesla sveže metode in navdih za prihodnja leta. Naš glas želimo razširiti v mednarodne vode, v naslednjem šolskem letu se bomo skušali udeležiti mednarodnih debatnih tekmovanj v tujini.

Morda na prvi pogled debata nima poglobljenega smisla. Ob natančnem pogledu lahko uvidimo, da so srečevanja kritičnih mladih in profesorice, skupno razmišljanje in debatiranje stroj, ki ustvarja družbene spremembe. Kot glavni »proizvod« lahko označimo nas, mlade, ki se v klubu vzgajamo v pogumne mlade, vajene razmišljanja in javnega govorjenja, iskanja kompromisov, sprejemanja drugačnosti in poglobljenega pogleda na problematiko svetovnega reda.

Govorimo, argumentirajmo, opozarjajmo, da bomo nekoč lahko svet spreminjali tudi v praksi.

Tilen Kolar, 2. b

Najdi svoj stil

Rezervirano za 1. letnike

*V prihodnosti bo nepismen tisti,
ki se ne bo naučil učiti.*
(Alvin Toffler)

Dijakinje 1. letnika, ki so se letos udeležile delavnic učenje učenja pod naslovom Najdi svoj stil, zagotovo ne bodo med njimi.

Učenje – nujno zlo

Učenje je včasih kot kislo jabolko, v katero nikakor ne želimo ugrizniti. Zato odlašamo, predstavljamo, iščemo izgovore. Čakamo, da se na polici zmede. Včasih celo ugriznemo vanj, a so način, čas in prostor napačni ali ne dovolj učinkoviti.

Umetnost učenja

Učiti se, vztrajati pri učenju, organizirati lastno učenje, učinkovito upravljati s časom, uspešno načrtovati učenje, poznati svoj lastni proces učenja in svoje potrebe učenja so sposobnosti in spretnosti, ki nam niso dane, vendar se jih je moč naučiti. Z njimi postanemo uspešnejši učenci, ki se v krajšem času naučimo več in dosežemo boljše rezultate.

Učenje učenja – stop nevednosti

10-urni trening je potekal ob četrtkih, ob 14.15, od oktobra do januarja. Povabljeni so bili vsi dijaki 1. letnikov, ki bi želeli svoj stil učenja najti, preveriti ali izboljšati.

Z udeleženkami smo ugotovile, katera od devetih področij učenja, ki vplivajo na uspešnost učenja, imajo močno razvita, ter katera so šibka področja in bi jih želele bolje razviti. Spoznale so svoj prevladujoči kanal za sprejemanje informacij, ki pomaga učencu k ustrežnejšemu načinu učenja, spoznale, kako porabijo svoj čas, in se naučile, kako ga ustrežneje načr-

tovat. Z zabavnimi vajami smo urile svoj spomin ter se naučile tehnik hitre koncentracije in ohranjanja koncentracije med učenjem. Pokukale smo tudi v možgane in v naloge leve in desne možganske hemisfere in spoznale pomen uporabe obeh za uspešno učenje. Z vajami Brain Gym smo zaključile naš trening učenja učenja. Učenje učenja se nikoli ne zaključ.

Naučeno je treba uporabljati, razvijati in nadgrajevati, da postane del nas, naš uporabni pripomoček v procesu učenja. Tako, kot se učenje učenja nikoli ne zaključ, z njim tudi nikoli ni prepozno začeti.

Darja Rokavec

Dijaška skupnost Gimnazije Ptuj v šolskem letu 2015–2016

V preteklem šolskem letu se je zamenjalo predsedstvo Dijaške skupnosti Gimnazije Ptuj. Prejšnjega predsednika, četrtošolca Žana Merca, je z zmago na **dijaških volitvah 11. 12. 2015** zamenjala **Taja Islamović**, zamenjali pa so se tudi dijaki na drugih vodstvenih položajih. Novo vlogo je dobil razvojni tim dijakov, katerega predstavnica je Eva Petrovič, njegova naloga pa je organizacija raznolikih dogodkov za dijakke.

V sodelovanju z razvojn timerom je dijaška skupnost v letošnjem šolskem letu organizirala oktobrski **Halloween party**. Večerna zabava z DJ-em, skrivnostno sobo in ostalimi dejavnostmi je bila odlično obiskana. V mesecu aprilu so se ptujski gimnazijci lahko udeležili dogodka **Noč na šoli**. Dijaki so celo noč preživel na

Gimnaziji Ptuj in si čas krajšali z ogledom filmskega maratona, druženjem v Gapy's Caffee ob spremljavi dobre glasbe, ali pa so se podali v sobo pobega. Uspešnica večera je bila nedvomno impro-predstava skupine Banda Ferdamana. Pri organizaciji dogodka smo naleteli tudi na nekaj pomanjkljivosti in slabosti, ki se jih bomo ob podobnih dogodkih v prihodnje trudili odpraviti.

Dijaška skupnost se je v aprilu 2016 pri organizaciji **Dneva za spremembe** povezala s člani Kluba UNESCO in prostovoljci. Vsi dijaki in profesorji so se zbrali pred šolo in kot simbol boja proti homofobiji, seksizmu, rasizmu in islamofobiji napihnili in nato popokali balone s presenečenji. V vsakem balonu jih je čakalo pomenljivo sporočilo, s katerim smo vsakega posameznika povabili k raz-

misleku o pomenu enakosti in jih pozvali k naključnemu prijaznemu dejanju – nasmehu, prijazni besedi, prijateljskemu poslušanju ...

Kot že pretekla leta smo člani dijaške skupnosti pomagali pri organizaciji **sprejema za prve letnike** ter 1. decembra ob **dnevu boja proti aidsu** pripravili tradicionalno stojnico, na kateri smo delili rdeče pentlje, kondome in informativne zloženke. Organizirali smo tudi **turnirja v odbojki in nogometu** in na obeh so slavili naši športniki, dijaki 3. š.

V poletnih mesecih si bomo privoščili kratek oddih in si nabrali novih moči, za prihajajoče šolsko leto pa napovedujemo še več zanimiv dejavnosti in dogodkov za ptujske gimnazijce.

Taja Islamović

Sprejem za 1. letnike

Dijaške volitve

Noč čarovnic

Konfucijev razred na Gimnaziji Ptuj

Učenje kitajščine poteka v okviru projekta Konfucijeve učilnice Maribor, ki ga je omogočil Hanban, kitajski državni urad za poučevanje kitajščine kot tujega jezika. Pouk sta izvajali kitajska učiteljica Zoe in slovenska sinologinja Mojca Seljak. Kitajska učiteljica razlaga snov v kitajskem in angleškem jeziku, medtem ko sinologinja poskrbi za dodatno razlago v slovenščini. Poleg rednih ur smo letos 11. aprila izvedli delavnico kitajske kaligrafije in se 28. maja udeležili Kitajskega dopoldneva v Mariboru. Naši dijaki so sodelovali tudi na državnem tekmovanju v znanju kitajskega jezika.

Aleksandra Čurin

Jezikovni namesto betonskih mostov

Projekt treh dežel šol DSD v Kovačici

V večernih urah pogledjte skozi okno. Zazrite se čez obzorje, polno lepih barv sončnega zahoda. Barve so prelepe, ampak naši generaciji žal ne ustrezajo. Pa ne zato, ker bi bili mladi razvajeni, ker ne bi bili zadovoljni s tem, kar nam je na voljo, ampak zato, ker vemo, da se za tem obzorjem skrivajo še lepše barve. Nočemo obzorja, ki nas omejuje, mi hočemo posegati v oblake neskončnosti ter pustiti sledove.

Na Gimnaziji Ptuj bivamo intelektualne duše, ki hočemo videti neskončnost za obzorjem, in ponuja se nam veliko priložnosti, da gradimo mostove do te neskončnosti, se odpravimo na življenjska potovanja, ki presegajo meje naše miselnosti. Prav znanje tujega jezika je tisto najtrdnjše vezivo, s katerim si bomo mladi gradili mostove ter se naposled po njih odpravili iskat barve, ki se skrivajo za obzorjem.

V okviru projekta DSD smo se **od 11. do 15. septembra 2015** dijaki, ki obiskujemo pouk nemščine za pripravo na opravljanje Nemške jezikovne diplome (DSD), v srbskem mestu Kovačica udeležili projekta treh dežel Srbije, Hrvaške in Slovenije. Na taboru smo se ob pomoči programskih profesorice iz Nemčije ter seveda naših ter srbskih in hrvaških, preizkušali v veččinah uporabne nemščine. Premalo se zavedamo, da prioriteta učenja tujih jezikov ni v pikolovsko pravilni slovnici, temveč predvsem v večini uporabe jezika v sporazumevanju in argumentiranju. Na potovanjih te prvi vtis spremlja ves čas bivanja v gosteh in z veseljem lahko rečem, da nas je dežela prijaznih ljudi in dobre hrane obarvala z domačo toplino že prvi dan. Gimnazijci se venomer trudimo naše kraje, našo deželo, našo šolo, kljub nekaterim problemom, ki so javno zelo izpostavljeni, predstaviti v karseda najboljši luči, saj vemo, da lahko krizo, ki ni samo kriza denarja, ampak kriza optimizma, večinoma odpravimo s širjenjem pozitivnega razmišljanja. Tokrat smo to storili v nemščini in uspeli smo narediti prvi korak v gradnji naših mostov – uspešno in suvereno.

Program je obsegal 4 dni, v katerih

smo se najprej naučili osnov dobre predstavitve, iskanja spletnih virov ter postavili temelje v svetu intervjujev. Ko smo osvojili vse te veščine, smo se razdeljeni v skupine, ki so bile ustvarjene glede na naše interese, odpravili raziskovat mesto, ki izvira že iz časa starih Rimljanov in ima za sabo burno zgodovino. Govorim seveda o magični prestolnici Srbije, Beogradu. Resda sama infrastruktura v vseh pogledih ne dosega naših standardov, a vendar je to mesto z dušo – ljudje ga imajo radi, bivajo z njim in mu vsakodnevno dajejo neverjetno barvo, ki prekrije vse sive madeže težkih časov. Dan pred odhodom je bil deloven, kajti vsaka dobra vsebina potrebuje vložen čas in dušo za svoj obstoj. Po skupinah smo pripravljali referate in na vrhuncu skupnega dela in druženja predstavili svoje delo, raziskave, ravno tako, kot da bi bili na izpitu DSD. Uspelo nam je.

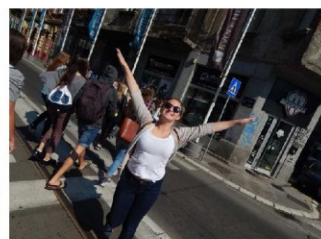
Resda je bil tabor deloven, a to ne pomeni, da se Slovenci, Hrvati in Srbi med sabo nismo povezali. Stkale so se močne vezi, na katere bomo vselej ponosni, saj kažejo, da pri gradnji mostov potrebujemo nove, mlade ljudi, ki smo sposobni drugačnih

pogledov na neskončnost za obzorjem, in ki lahko smer, kamor bo vodil naš most, spreminjamo. Mladi vseh treh držav smo dokaz, da naši mladi umi presegajo sivino političnih odnosov. Smo dokaz, da na vrata odraslega življenja trka drugačna generacija. Generacija, ki ne vidi mej, ampak človeka. Upam, da bodo naše misli zmeraj ostale čiste, brez kančka etiketiranja, ki človeku vzame humanost ter dostojanstvo.

Upam, da si po prebranem znate vsaj malo predstavljati, kaj znanje tujih jezikov pomeni nam mladim. Ne, s tem vezivom ne bomo gradili najkrajših mostov do bogatejših držav, npr. Nemčije, s temi mostovi si bomo gradili življenje. Nekaterim bo uspelo postaviti trdne mostove, ki bodo vodili do zastavljenega cilja, nekaterim morda ne. Ampak to ne pomeni, da bomo ob neuspehih prenehali graditi. Še naprej bomo vztrajali, govorili na glas. Najbrž je sama pot celo lepša od cilja in tako bomo vse življenje iskali barve, ki se skrivajo za obzorjem.

Tilen Kolar, 2. b

Mentorici: R. M. Furman in D. V. Rajšp.

Učenje in druženje v Kovačici pri Beogradu v maju

Projekt treh dežel šol DSD

V maju (19.–23. 5. 2016) se je v Kovačico odpravila še ena skupina dijakov.

Mentorici: R. M. Furman, D. V. Rajšp, S. Rasim.

Vedno je lepo videti več narodov složnih, delovnih in povezanih. Tako je bilo tudi na DSD taboru, organiziranem v Kovačici pri Beogradu, ki so se ga udeležili dijaki prvih in drugih letnikov naše gimnazije. V Srbiji so sodelovali še z dijaki iz varaždinske in beograjske gimnazije ter skupaj izboljšali svoje znanje nemščine. Obvladovanje jezika so izpopolnjevali od 19. do 23. maja. Profesorji iz vseh prej omenjenih šol in nemški programski učitelji za DSD iz Srbije, Hrvaške in Slovenije so poskrbeli za kar se da kvalitetno in produktivno preživeti čas v poslovnorekreacijskem centru Kovačica, kjer so bili dijaki nastanjeni. Tam so tudi potekale vse delavnice, ki so dijake podučile predvsem o dobro pripravljenih predstavitvah (v nemščini, seveda). Prvi delovni dan so dijaki obiskali 3 delavnice. V njih so se naučili, kako se ustrezno pripraviti na intervju, kako najti verodostojne informacije na internetu in kako

govorno nastopati in vse pripravljeno predstaviti. Ob piljenju javnega nastopanja so preizkusili tudi svoje dramske sposobnosti. Po opravljenih delavnicah so imeli vse potrebno znanje, da se preizkusijo v praksi. Razdelili so se v skupine in vsaki skupini je bila dodeljena tema (hrana in pijača v Beogradu, življenje mladih v Beogradu, gledališča v Beogradu, kultura, zgodovinske znamenitosti ipd.), ki so jo morali naslednji dan skupaj s svojimi mentorji raziskati na terenskem delu v Beogradu. Mednarodne skupine so poprijele za delo in ga dobro opravile. Informacije s tere-

na so kasneje podprle še z gradivom z interneta in statistične podatke obdelale ter predstavile z diagrami. Vse so za konec predstavile svoj izdelek še ostalim s powerpoint-predstavitvijo. S tem so dijaki izboljšali veliko aspektov svojega znanja nemščine, saj so jo morali uporabljati v praksi in se pokazati pred kar številnim občinstvom. Pokazale so se tudi vodstvene sposobnosti posameznikov in skupinski duh, ki se je krepil celoten čas izmenjave. Dijaki so imeli tudi nekaj prostega časa, zato je bil tabor tudi odlična priložnost za sklepanje novih poznanstev.

Vita Pernat, 1. b

ENO • Sajenje drevesa

21. september je dan, ki ga je OZN proglasila za svetovni dan miru. To je tudi dan, ko se tisoče šol in otrok iz vsega sveta poveže v skupni misli o miru in prijateljstvu in ob 12.00 po lokalnem času sadi drevesa miru. V okviru projekta ENO so to ponovno storili tudi dijaki Gimnazije Ptuj.

Kot uvod v projektno leto ENO pred sajenjem drevesa miru dijakom prvih letnikov projektne skupine prejšnjega šolskega leta predstavijo svoje delo. Letos so se predstavili dijaki 2. a s temo Klimatske spremembe, 2. b s temo Voda, 2. c s temo Biološka raznolikost in 2. d s temo Ekološki odtis.

Drevo nas kot simbol v prvi vrsti opominja na pomen narave in okoljevarstvene zaščite, simbolizira pa tudi sodelovanje šol vsega sveta.

Živimo v povsem različnih kulturah, vendar globoko cenimo bogastvo naše raznolikosti. Spoštujemo pravice vsakogar, tudi pravice narave in živali.

V septembru, ko smo sadili drevo miru, je svet pretresal največji val begunstva po 2. svetovni vojni. 60 milijonov ljudi je moralo na silo zapustiti svoje domove, kar eden od 122 ljudi na svetu je danes begunec, kar je največ po drugi svetovni vojni. Polovica ogromne reke beguncev, ki so na prisilnem begu zaradi vojn, konfliktov in nasilja, je otrok. Vsem je med ostalimi pravicami odvzeta tudi ena od najpomembnejših pravic, pravica do branja in učenja. Kar 67 milijonov šoloobveznih otrok v svetu zaradi takšnih ali drugačnih razlogov ne more uveljavljati svoje pravice do

osnovnošolskega izobraževanja. Zato v letu svetlobe naredimo nekaj za preganjanje teme in se skupaj borimo za enake možnosti in kvalitetno življenje vseh na svetu. (Povzeto po priporočenem govoru krovne organizacije ENO.)

Branka Šijanec

ENO • Predstavitev projektov 1. letnikov

Gimnazija Ptuj v projektu ENO (Environment Online) sodeluje že od leta 2004, ko so dijaki takratnega evropskega oddelka 21. septembra, ob svetovnem dnevu miru, pred šolo zasadili prvo drevo. Od takrat se jih je z vsakoletnim sajenjem okrog šole nabralo že veliko.

Environment Online je virtualna globalna spletna šola, ki pri mladih vzpodbuja razvoj okoljske zavesti, učenje o naravnem okolju, ekologiji ter oblikah razvoja in ohranjanja kulturnega okolja. Simbol projekta je zmaj, ki predstavlja učne izzive, svobodo in enake možnosti za vse. V zadnjih letih se okoljski temi posvečajo dijaki prvih letnikov. Kaj vse so odkrili in se naučili o gozdu, ogljiknem odtisu, klimatskih spremembah in biološki raznolikosti so nam na skupni predstavitvi **21. 6. 2016** predstavili dijaki 1. a, 1. b., 1. c in 1. d. Vsem dijakom in razredničarkam se zahvaljujemo za opravljeno

delo in zanimive predstavitve. Vse ostale pa smo povabili, da se kdaj ustavijo ob drevesu svoje gene-

racije, ki so ga skupaj zasadili v prvem letniku, in pogledajo, kako močne korenine je pognalo.

ENO • Globalna virtualna šola

Predstavitev projektov skupin 2015/2016

• • • • •

1. a z razredničarko Slavico Bratuša: **GOZD**

1. b z razredničarko Brigito Vertič Kumer: **OGLJIČNI ODTIS**

1. c z razredničarko Matejo Šilak: **KLIMATSKE SPREMEMBE**

1. d z razredničarko Estero Jelenko: **BIODIVERZITETA**

21. 6. 2016

Kako smo praznovali evropski dan jezikov

25. 9. 2015 smo dijaki Gimnazije Ptuj zaznamovali evropski dan jezikov. Kljub slabemu vremenu smo se podali na ptujske ulice in se z mimoidočimi poskusili sporazumevati v angleškem, nemškem in francoskem jeziku. Poznavanje tujih jezikov je namreč zelo pomembno tako na poklicnem kot tudi v zasebnem življenju. Vsak Evropejec naj bi govoril vsaj dva tuja jezika, priporočljivo je, da bi poznali tudi jezike svojih sosedov. Saj poznate rek: "Več jezikov znaš, več veljaš."

**Talk to me • Parla con me •
Sprich mit mir • Parle à moi •
Pogovori se z menoj**

Tisti, ki so ostali v šoli, so si jezikovni

babylon privoščili nekoliko drugače. Lahko so posedeli v udobnih naslonjačih in prelistali revijo, pokukali v strip, prebrali nekaj vrstic zanimive knjige v francoščini, italijanščini, nemščini, angleščini ali slovenščini.

Mi, jezikovni navdušenci, smo uživali in se že veselimo prihodnjega leta. Do takrat pa Goodbye ... Auf Wiedersehen ... A bientôt ... Nasvidenje ...

Jezi-
kavi
ptuj-

Mentorici: B. V. Kumer (mesto), R. M. Furman (šola)

Razstava Gimnazijski maturant nekoč in danes

Dnevi evropske kulturne dediščine

Dnevi evropske kulturne dediščine (DEKD) so na področju kulture najuspešnejša prireditev, ki se je razvijala pod okriljem Sveta Evrope in Evropske unije. V Sloveniji je nosilec projekta Zavod za varstvo kulturne dediščine s številnimi partnerji izobraževanju in kulturi. Odprtje 25. DEKD je bilo v petek, **25. septembra 2015**, v dvanajstih slovenskih krajih, dnevi pa se bodo zaključili 3. oktobra 2015. Letošnja tema so praznovanja. V Sloveniji se bo tako v tem tednu na to temo zvrstilo 400 različnih brezplačnih dogodkov.

Čeprav je bilo vreme na dan odprtja hladno in deževno, je med nastopajočimi prevladalo veselo vzdušje. V programu so se predstavili vrtci, nekatere ptujske osnovne šole ter razna društva. Tudi zaradi kuharskih dobrot nekaterih sodelujočih je bilo druženje prav prijetno.

Naša šola je na odprtju na dvorišču Minoritskega samostana Ptuj sodelovala s predstavitevjo utrinkov z razstave Gimnazijski maturant nekoč in danes, ki si jo je moč ogledati v šolski avli. Obiskovalcem smo skušali s fotografijami dijakov maturantov iz različnih obdobij, vabili na maturantske ples, albumi generacije, ki je izobraževanje zaključila v preteklem šolskem letu in so jih sami izdelali kot pregled štiriletnega dogajanja na gimnaziji, seznamom zlatih maturantov ipd. približati življenje najbolj »zrelih« gimnazijcev. Pod mentors-

tvom profesorice Jelke Kokol Plošinj smo izdelali tudi zloženko, v kateri smo zajeli zgodovinski pregled razvoja mature od sredine 19. stoletja naprej, predstavljeni pa so tudi elementi praznovanja mature (razredna osmrtnica, obhod po šoli, pohod po mestu, krsta, predaja ključa, spominška maturantska listina, himna, ples, izlet).

Z nekaterimi mimoidočimi smo spregovorili o spominih na njihova srednješolska leta, med drugim z županom Miranom Senčarjem, bivšo ravnateljico gimnazije Ptuj, gospo Meto Puklavec ter nekdanjima profesoricama Branko Bezeljak in Miro Janžekovič. K pogovoru sta jih povabila v nekdanji maturantski obleki oblečena Matic Repič in Nejc Rus, pogovore je vodila Špela Pučko, fotografirala pa je Nina Venta. K uspešni predstavitvi so pripomogle še dijakinje Urška Franc, Mirjana Gabrovec, Iva Kampl in Rebeka Visenjak.

Po končani prireditvi v mestu smo v šolski avli skupaj z mentorico postavili razstavo, ki smo ji dodali še nekatere elemente, med drugim tudi šest ohranjenih oblek iz različnih modnih obdobij, ki so jih maturantke nosile na maturantskih plesih, in nekaj majic, ki so jih bivše generacije maturantov oblekle zadnji šolski dan. Ob zbiranju in urejanju zbranega gradiva smo bodoči maturanti dobili kar nekaj idej za naš zaključek izobraževanja. Vabimo vas, da tudi vi poku-

kate v svet ptujskih maturantov različnih generacij!

IZ POGOVORA Z ŽUPANOM, MIRANOM SENČARJEM

Gospod Senčar, ste bivši dijak Gimnazije Ptuj. Kakšni so vaši spomini na gimnazijska leta?

Ja, res sem bil dijak Gimnazije Ptuj, na kar sem zelo ponosen. Moram reči, da mi je gimnazija dala vse potrebno znanje za nadaljevanje študija na fakulteti. Kot dijak sem bil tudi vključen v dramsko skupino, v kateri sem se med drugim naučil tudi javnega nastopanja in si pridobil samozavest. Zato bi nastopanje v kakšni dramski skupini priporočal vsakemu gimnazijcu.

Kako je potekala vaša matura?

Mature mi ni bilo treba opravljati, saj sem vse letnike zaključil z odličnim učnim uspehom.

Kaj pa spomini na maturantski ples?

Nanj imam zares čudovite spomine. Tam sem namreč spoznal svojo ženo.

Kaj bi sporočili letošnjim maturantom?

Na maturo naj se zelo dobro pripravijo, saj število točk na maturi odloča o vpisu na fakulteto, ki jo želijo obiskovati.

Sodelujoči dijaki z mentorico

Erasmus+ • Znanje za razvoj

Kako priti do prave ideje? Kako si zastaviti cilje? Kako se motivirati, da te cilje dosežeš? Kaj pomeni ravnati odgovorno? Odgovore na takšna in podobna vprašanja so v tednu od 2.–6. novembra 2015 iskali dijaki 3.d-razreda s svojimi gosti iz Osijeka.

V projektu Znanje za razvoj so dijaki z vključevanjem v različne delavnice, predavanji ter vrsto drugih aktivnosti razvijali ključno kompetenco samoiniciativnost in podjetnost. Gre za skupek znanj, spretnosti in sposobnosti, ki posamezniku omogočajo uresničevanje lastnih zamisli. Vključuje ustvarjalnost, inovativnost in sprejemanje tveganj ter sposobnost načrtovanja in vodenja projektov za doseganje ciljev.

Prvi sklop delavnic, ki ga je organizirala Gimnazija Ptuj, je bil usmerjen zlasti v dve področji, in sicer samodisciplino ter razvijanje kreativnosti. S predavateljem Janijem Prgičem so dijaki spoznali vedenjski model Tanke črte odgovornosti – razmišljali so o tem, ali so njihovi odzivi na probleme nad ali pod črto. Vsak človek ima namreč svobodo izbire v vsaki življenjski situaciji. Izbira oz. odločitev pa pomeni tudi prevzemanje odgovornosti. Ko se na problem odzovemo z opravičevanjem, valjenjem krivde na druge, zanikanjem storjenega in vdajo, smo pod črto odgovornosti. Taki odzivi povzročajo občutek nemoči, izgubo zaupanja in izgubo osebne svobode.

Nad črto so ljudje, ki stojijo za svojimi odločitvami in so s svojim načinom življenja vzor drugim. Tudi oni ne morejo nadzirati dogodkov, nadzorujejo pa svoj odziv nanje. Zavedajo se, da imajo v vsakem trenutku izbiro. Prgič pravi: »Dejanja, ki jih storite danes, oblikujejo vaše odločitve jutri. Če sedaj sprejemate slabe odločitve, bo to omejilo vaše možnosti v prihodnosti.«

Dijaki pa so veliko časa namenili tudi razvijanju kreativnosti. Z mentorico mag. Bojano Tancer so spoznavali metode kreativnega razmišljanja, svojo kreativnost pa so razvijali tudi v ustvarjalnih delavnicah ter v iskanju »zelenih« kariernih možnosti, ki jih

ponuja okolje, v katerem živijo. Veliko možnosti za izražanje in razvijanje kreativnosti so imeli dijaki tudi v glasbenih delavnicah, kjer so skupaj z mentorjema Simonom in Matejem Vrtičem eksperimentirali z glasom in ritmom, napisali pa so tudi besedilo in melodijo himne projekta Znanje za razvoj.

• • • • •

We Are Here To Stay

Himna projekta Znanje za razvoj

Prijatelji smo, svi skupa stojimo i granice sve rušimo.

Nema nikoga, koji bi nas spriječio, mi zajedno svijet mijenjamo.

Odpev:

We are here to stay, we are here to play,
when you're here with me, standing faithfully,

1. only we define our destiny. :)

2. only you and me define our destiny.

Prijatelji smo, v prihodnost stopamo, odprtih src lepši svet ustvarjamo.

Pogumni smo, si pot utiramo, za boljši čas pripravljeni smo.

• • • • •

Vzporedno z dijaki, a v ločenih delavnicah, so se podobnim temam posvetili tudi profesorji v projekt vključenih šol.

Sodelujoče profesorice Gimnazije Ptuj so: Nataša Kostanjevec (vodja), Manja Bratuž (razredničarka 3. d), Slavica Bratuša, Sonja Bezjak, Marija Holc, Alenka Valentin, Branka Šijanec, Aleksandra Čurin, Renata Merc Furman.

Nataša Kostanjevec

Po novembrskem druženju na Ptuj smo marca (14.–18. 3. 2016) prijateljem iz Osijeka v spremstvu 6 profesorice obisk vrnili. Pot z avtobusom je trajala približno 5 ur. Ko smo prispeli, so nas pred II. Gimnazijo Osijek že čakali naši vrstniki, ki so nas najprej pogostili.

Vse delavnice in predavanja so potekala v Rektoratu na glavnem trgu Trvrda. Popoldne smo skupaj z našimi gostitelji odšli domov, kjer smo spoznali njihove družine. Že prvi večer smo imeli na programu snemanje himne, ki je nastala v ptujskem delu izmenjave. V petih projektnih dneh v Osijeku smo v Rektoratu spoznali veliko zanimivih profesorjev in predavateljev. Teme so bile zelo različne, zato je vsak od nas lahko našel kaj, kar ga je zanimalo. Govorili smo o samozavesti, motivaciji za učenje in delo, vodstvu, kreativnosti, v eni izmed delavnic s plesno šolo Broadway pa smo tudi plesali. V Osijeku smo posneli tudi videospot za našo projektno himno. Razdelili smo se v dve ekipi: snemalno ekipo in nastopajočo v videospotu, potem pa smo skupaj z mentorjema iz produkcijske ekipe Fresh box spot posneli video. Ogledali smo si tudi znamenitosti mesta in gledališko predstavo Sumljivo lice. Meni se je v spomin najbolj vtisnil obisk tovarne čokolade Kandit. Videli smo, kako pripravljajo, zavijajo in odpošiljajo različne vrste čokolade, najbolj pa smo seveda uživali ob degustaciji.

Kljub polnemu urniku smo se zelo zabavali, videli in se naučili nove stvari, ter našli veliko novih prijateljev. Ta teden je bil zelo prijetna izkušnja.

Ana Kovač, 3. d

Erasmus+ • Theatre Forum

Delo v dvoletnem projektu Erasmus+ z naslovom »Forum Theatre – a learning instrument for education for life«, ki ga je vodila šola »Colegiul National Garabet Ibraileanu« iz mesta Iasi v Romuniji, se je v tem šolskem letu aktivno nadaljevalo.

Glavni pomen gledališča zatiranih, kot ga je tudi poimenoval njegov idejni vodja Augusto Boal, je v pridobivanju življenjsko pomembnih kompetenc. Dijaki se učijo ustrezno odzvati v življenjskih situacijah skozi igro, ki obravnava teme, kot so diskriminacija, družinske ali šolske težave in podobno. Z izkušnjami iz učnih situacij so zato bolj opremljeni za preizkušnje v resničnem življenju. Z njimi se bodo znali spoprijeti in jih reševati.

Veliko dejavnosti in srečanj je bilo letos namenjenih izobraževanju in sodelovanju učiteljev. Na prvem srečanju, ki je **od 7. do 11. 9. 2015** potekalo na srednji šoli »N. Hiatov« v Varni v Bolgariji, so se profesorji posvetili izobraževanju o vključevanju neformalnih metod učenja v učni načrt. Iz vsake partnerske šole iz Bolgarije, Poljske, Turčije, Italije in Slovenije se je izobraževanja udeležilo pet profesorjev.

Na ptujski gimnaziji smo se zatem posvetili delu z dijaki. Sodelujoči v projektu Forum theatre so v sodelovanju s člani angleškega gledališča Angles dva dni (**26. in 27. 9. 2015**) preživeli na pripravah v ČSOD Štrk. Dijaki so pripravljali celotni prizor o šolskih težavah in uvodno prireditev za mini festival, ki smo ga na šoli gostili v novembru. Dejavnosti so vodile profesorice Aleksandra Pal, Romana Zelenjak in Slavica Bratuša.

Mini festival Forum theatre, ki so se ga udeležile vse partnerske šole, je na Gimnaziji Ptuj potekal **od 11. do 16. novembra 2015**. Ptujskim gimnazijcem so se sodelujoči dijaki predstavili s skupnimi igrami na temo odvisnosti. Prikazali so težave, v katere lahko vodi odvisnost od hrane, želja po pripadnosti, alkoholizem.

Delo učiteljev se je v marcu (**11.–16. 3. 2016**) nadaljevalo s srečanjem v Anamurju v Turčiji. Pripravljali so poglavja za metodološki priročnik »Forum Theatre – neformalna metoda učenja«. Sledili sta še dve srečanju, in sicer na šoli, nosilki projekta (**16.–20. 5. 2016**) v Romuniji, in zaključna mednarodna konferenca v mestu Blazski na Poljskem (**5.–8. 6. 2016**).

V projektu in mobilnostih je sodelovalo več profesorjev Gimnazije Ptuj: Aleksandra Pal (iniciatorica in vodja projekta), Stanislav Šenveter, Branka Šijanec, Romana Zelenjak, Slavica Bratuša, Vida Otič, Branimir Rokavec, Jožica Lovrenčič Lah, Igor Šeruga, Janja Terbuc, Lovro Beranič, Peter Marčič.

Povzeto po prispevkih A. Pal

Slovenski forum inovacij

Letošnji že deseti Slovenski forum inovacij je potekal **17. in 18. novembra 2015** v Šempetru pri Novi Gorici. Organizatorica dogodka je bila javna agencija SPIRIT Slovenija s finančno podporo Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo.

Biogranulat iz konoplje, 100-noga pošteevanka, motor za E-kolo ali reciklirani okenski okvirji – to je le nekaj inovacij, ki so na letošnjem Slovenskem forumu inovacij navdušile 12 dijakov Gimnazije Ptuj.

Na ekskurziji, ki so se je skupaj z dijaki Šolskega centra Ptuj **17. 11.**

2015 udeležili na pobudo Iniciative Startup Slovenija in podjetniškega inkubatorja Ptuj, ki ga vodi ZRS BIS-TRA s konzorcijskimi partnerji, so spoznali, kakšna je pot od ideje do prodaje prvemu kupcu. Obisk tovrstnih festivalov je najboljši način, kako pri dijakih dvigniti zavedanje o pomenu samoiniciativnosti, podjetnosti in trajnostnega razvoja, ki je med drugim tudi pomembna Unescova vrednota. Prav inovacije s področja trajnostnega razvoja, kot je npr. konopljin granulat, s katerim lahko nadomestimo plastiko, so naše udeležence najbolj navdušile.

Udeležba na tem dogodku je mladim zagotovila koristno znanje za življenje in delo ter jim pokazala, da ideje štejejo le takrat, ko upamo stopiti skupaj in jih tudi uresničiti.

Povzeto po Start:upPtuj

Razstava o Ani Frank

Projekt **Ana Frank – zgodba za sedanjost** je mednarodni projekt, v katerem sodelujejo države iz celega sveta.

V središču projekta je potujoča razstava z enakim naslovom, ki se navezuje na življenjsko zgodbo Ane Frank in njen slaven dnevnik, ki ga je pisala med drugo svetovno vojno, ko se je morala skupaj s svojo družino in znanci zateči v skrivališče. Posebnost razstave je, da po njej vodimo dijaki, torej vrstniki Ane Frank v času njenega doživljanja vojne.

V projektu smo sodelovali dijaki 4. letnikov, ki nas zanima zgodovinsko dogajanje v 20. stoletju, hkrati pa se zavedamo, da so izkušnje vodenja skupin po takšnih razstavah lahko zelo koristne.

V petek, 20. novembra 2015, smo dijaki pod mentorstvom strokovnjakov iz Muzeja novejšje zgodovine Slovenije sestavili panoje in jih po lastni želji razvrstili po avli šole. Dobili smo prvi vpogled v proces nastajanja oziroma postavitve neke razstave. Sledila je delavnica, v kateri so nam pobliže predstavili zgodovinsko dogajanje v Evropi in na slovenskih tleh med drugo svetovno vojno ter razloge zanjo. Nato so nas

popeljali po razstavi, nam pokazali, kako vodenje poteka, in nam podali veliko koristnih nasvetov. Drugi del izobraževanja, ki je potekal naslednji ponedeljek, 23. novembra 2015, je bila delavnica o slepih in slabovidnih, saj je razstava namenjena tudi slepim obiskovalcem. Predstavili so nam razloge za vključitev besedila v brajlico in makete skrivališča za razstavo. Namen razstave je opozoriti na še vedno aktualne teme, kot so diskriminacija, empatija, drugačnost, ter se v tem kontekstu seznaniti z Deklaracijo o človekovih pravicah.

Potujoča razstava, ki smo jo slavnostno odprli **23. novembra 2015**, je bila na naši šoli na ogled vse **do 15. decembra 2015**.

Ob odprtju so nas nagovorili Branimir Rokavec, pomočnik ravnateljice Gimnazije Ptuj, Monika Montanič, vodja mednarodnega projekta v Sloveniji, ter predstavnica Veleposlaništva Kraljevine Nizozemske, Coro Arts. Njen govor je prevedel Jure Stušek. Po razstavi smo navzoče popeljali četrtšolci Gimnazije Ptuj: Matevž Hernja, Nika Kozoderc, Tadej Pihler, Matic Repič, Nejc Rus, in Mihaela Stočko.

Vodeno so si razstavo ogledali vsi dijaki naše šole ter najavljene skupine

osnovnošolcev in varovancev Doma upokojencev Ptuj.

Nika Kozoderc, 4. a

Pisanje apelov Amnesty International

V sredo, **2. decembra 2015**, je na Gimnaziji Ptuj spet potekalo pisanje apelov za Amnesty International. V šolski knjižnici so se zbrali dijaki 2. š, 3. d, 2. c in 4. a ter pisali pozive vladam in institucijam, naj ustavijo grobo kršenje človekovih pravic v svojih deželah. Veliko dijakov se je odločilo napisati pisma podpore deklicam v Burkini Faso, ki jih prisilijo v poroko pri enajstih letih in jih tako oropajo otroštva, pravice do izobrazbe in samostojnega življenja. Hvala vsem, ki ste dodali svoj glas za človekove pravice.

Po vsem svetu je bilo napisanih rekordnih 3 776 809 apelov, pisem, peticij, solidarnostnih sporočil ... In kaj se je zgodilo, potem ko so bila pisma posredovana končnim prejemnikom?

- Albert Woodfox je bil po več kot štirih desetletjih v samici izpuščen. Skoraj vsak dan, več kot polovico svojega življenja, se je zbudil v celici, veliki kot parkirno mesto, obkrožala pa sta ga beton in jeklo.

- Največ, več kot pol milijona podpisov in apelov v 40 državah, je bilo zbranih proti prisilnim in zgodnjim porokam deklet v Burkini Faso. Na pritisk aktivistk in aktivistov s celega sveta se je tamkajšnje ministrstvo za pravosodje, človekove pravice in državljansko promocijo odzvalo z zavezo, da bodo dovoljeno starost za poroke deklet dvignili na 18 let in zagotovili, da bo prisilna poroka v kazenskem zakoniku jasno definirana.

- Zbranih je bilo tudi več kot 800 pozivov županu občine Krško k ureditvi bivanjskih razmer v romskih nasel-

jih Rimš in Loke, vendar je občinski svet kljub temu sprejel spremembo prostorskega načrta, ki na območju naselja Loke omogoča gradnjo elitne stanovanjske soseske.

- Za ostale primere pozitivne spremembe še čakamo, prejeli pa smo njihove zahvale za tisoče sporočil podpore, ki jim dajejo moč in upanje v njihovem boju za pravico.

Spet smo dokazali, da pisma lahko spreminjajo življenje! Nadaljujemo že jeseni ...

Aleksandra Pal

Ptujski gimnazijec, pokaži, kaj znaš

Projektni teden 2015

Ko postaneta omamen vonj cimeta in vabljava sladkoba vroče čokolade prijetna stalnica, ko se pusta pročelja mestnih stavb obarvajo v pisane odtenke svetlečih lučk, ko postanejo ljudje, čeprav vrvež v nobenem drugem delu leta ni tako glasen in opazen, za kanček ali dva, morda tri, bolj optimistični, trkata božični in novoletni čas že odločno na vrata. Ptujski gimnazijci smo to obdobje vzeli za svoje in tako smo se tudi letos z ustrežljivim Božičkom brez težav dogovorili za nekoliko zgodnejši obisk. Ker stari mož seveda nikoli ne pride brez darila, nam je tudi letos prinesel štiri ustvarjalne in zabavne dni, polne sproščenega druženja: projektni teden 2015, ki smo ga pripravili pod naslovom **Ptujski gimnazijec, pokaži, kaj znaš!** In **med 21. in 24. decembrom** smo v mnogih zanimivih delavnicah resnično imeli priložnost pokazati svoje številne darove, morda smo spoznali še kakšnega novega in dodatno razvili katerega izmed bolj skritih.

Začeli smo v ponedeljek z uvodno prireditvijo, na kateri so dijaki nastopili s svojimi že prepoznanimi talenti, hkrati pa smo se na kratko seznanili z načrtovanimi dejavnostmi. Dan smo nadaljevali z razredno dejavnostjo. Naloga vsakega posameznika je bila, da svoje talente, zanimanja in lastnosti, ki ga kar najbolje predstavijo, prikaže v obliki kolaža na majhnem kosu papirja, nato pa je vsak razred iz teh manjših kosov sestavil skupni kolaž, ki je predstavljal celoten razred. Razstavljene kolaže smo si lahko

ogledali v avli naše šole.

Torek in sredo sta bila večinoma namenjena delavnicam, ki smo si jih dijaki po svojih zanimanjih izbrali teden prej. In izbira je bila resnično velika. Med drugim smo se lahko preizkusili v razvedrilni matematiki, izvedeli mnogo o motokrosu in društvu Humanitas, spoznavali svet, se pogovarjali o diskriminaciji in toleranci ter izvedli celo možgansko aerobiko. Ustvarjali smo darila in na veliko debatirali. Pridružili smo se lahko delavnic Hitri prsti ali se naučili zaigrati na kitaro. In še in še. Tako kot tudi sicer velja za ptujsko gimnazijo, se je med projektним tednom našlo nekaj za naravoslovce, družboslovce in jezikoslovce – za vse vrste »slovcev« je bilo odlično poskrbljeno.

Dijaki smo vneto prisluhnili tudi predavanju dr. Tine Bregant z naslovom *Kdo smo, kaj razmišljamo in koga ljubimo, dobočajo naši možgani*, in bili priča zanimivi okrogli mizi nekdanjih dijakov ptujske gimnazije, ki so danes uspešni vsak na svojem področju. V goste smo povabili gospodarstvenika, predsednika uprave Taluma, Marka Drobnica, dr. Janjo Hojnik, izredno profesorico na Pravni fakulteti v Mariboru, režiserja in prevajalca Sama M. Strelca, pesnika, pisatelja in urednika Aleša Štegra, filozofa, uspešnega mednarodnega predavatelja in trenerja debaterjev Miho Andriča, umetnostno zgodovinarico Ajdo Gozdnik, ki v avstrijskem Gradcu zaključuje magistrski študij, nadarjenega džeza glasbenika Luko Benčiča,

ki študira na Nizozemskem, in lanskoletno dijakinjo generacije, zdaj pa že študentko razrednega pouka, nadarjeno športnico Veroniko Domjan. Težko je na kratko povzeti, kaj vse so nam povedali, a eno od sporočil, ki se mi je vtisnilo v spomin, se glasi nekako tako: Uživaj v tistem, kar počneš!

V četrtek smo projektni teden 2015 zaključili. Na sklepni prireditvi smo pogledali, kaj vse smo med tednom postorili, kakšni izdelki so nastali in kaj novega smo se naučili. Obiskali smo še dobrodelni sejem v avli, nato pa se še zadnjič v letu razdelili po razredih v učilnice. Tako je bil za nami še en uspešno izpeljan projektni teden, prepoznaven ponos ptujske gimnazije.

Najlepše je združiti prijetno s koristnim, kar nam je zadnji šolski teden decembra uspevalo že več let zapored. Med seboj smo si izrekli še tople besede in lepe želje za prihajajoče praznike ter bližajoče se novo leto. Preveč pa se čustvom vendarle nismo predali, saj bo novo leto še prehitro tu in s tem znova ustaljeni šolski dnevi. Do takrat le še nasvet iz novinarske ekipe, ki je ves čas budno bdela nad dogajanjem: uživajte in se v celoti prepustite najbolj čarobnemu času v letu.

Tjaša Gajšek, 3. c

Več preberite v projektne glasilo, ki je dostopno na šolski spletni strani: http://www.gimptuj.si/images/pdf/pokazikajznas_glasilo.pdf

Koncerti gimnazijskih glasbenih skupin

Na Gimnaziji Ptuj, ki je bila vedno znana po dobrih glasbenikih z željo po ustvarjanju, tudi sedaj glasbenih talentov ne manjka. V sklopu projektne tedna so se izoblikovale glasbene skupine, ki so navdušile ptujske gimnazijce. Da bi ta čar in ljubezen do glasbe delili tudi s širšo javnostjo, so po uspehu v **projektne tednu 2015 2. februarja 2016** pripravili še koncert za izven.

Znova so se nam predstavili **25. 4. 2016**, ko so pripravili velik koncert na

prostem z naslovom **THE SOUNDS OF GIMNA**. Pred gimnazijo so zaigrali za dobrodelen namen. Organizirali so ga v sodelovanju z Markom Soršakom, bobnarjem skupine Elvis Jackson, ki je v preteklem letu začel s projektom 20 za 20. Za kaj gre? Učenci na nekaterih osnovnih šolah nimajo možnosti igrati na določena glasbila ali pa so leta v slabšem stanju, zato se v sklopu projekta "Marko Soršak – Soki 20 za 20" zbirajo sredstva za nakup inštru-

mentov. Tokrat so bile na vrsti ptujske osnovne šole in gimnazijci smo se z veseljem pridružili akciji kot to najbolj znamo – z glasbo in inštrumenti v rokah.

Ob različnih glasbenih ritmih smo ponovno uživali maja (**18. 5. 2016**) na **4. Unescovem teku** ob odru pred gledališčem.

Se že veselimo novih glasbenih dogodkov.

Mentorja: David Hameršak in Brane Rokavec.

Prva Prešernijada pred Orfejem

Letos smo se ptujski gimnazijci odločili kulturni praznik počastiti malo drugače, in sicer ob Orfejevem spomeniku. Prireditev smo namenili vsem ljudem dobre volje, ki jim je mar za lepo slovensko besedo. Orfejev spomenik se je zdel idealno prizorišče, saj je podčrtal simboliko Prešemovega sporočila, torej da umetnost plemeniti in združuje ljudi, jih dela boljše.

Prešeren je v 7. sonetu Sonetnega venca med drugim zapisal:

*Da bi nebesa milost nam skazale!
otajaj Kranja našega sinove,
njih in Slovencev vseh okrog rodove,
z domačmi pesmam' Orfeja poslane!*

*Da bi nam srca vnel za čast dežele,
med nami potolažil razprtije,
in spet zedinil rod Slovenščine cele!*

*Da b' od sladkote njega poezije
potihnil ves prepir, bile vesele
viharjev jeznih mrzle domačije!*

Sladkote poezije so nagovorile marsikoga: nekatere od nas že v mladosti, nekatere pa šele bodo.

Dijaki, ki jih je Prešeren predramil v gimnazijskih letih, so se zbrali ob spomeniku, ki je pravzaprav zgodba Orfejevega življenja, njegove ljubezni

do Evridike in čudežne moči glasbe, pesmi.

Prireditev smo zasnovali ciklično. Med 9. in 13. uro se je petkrat na prizorišču zbralo po pet oddelkov gimnazijcev. Recitatorji, deklamatorji in glasbeniki iz teh razredov so izvajali dela slovenskega klasika, tistega, čigar sporočilo bi moralo živeti vsak dan posebej, ne le ob kulturnem prazniku. Nato je sledilo pet drugih oddelkov z drugimi nastopajočimi in nekoliko drugačnim programom. Naključni mimoidoči so pozorno prisluhnili kakšni pesmi ali celotnemu programu, drugi so za hipec prisluhnili in se napotili naprej po svojih

opravkih z drobcem Prešerna v mislih ...

Pod mentorstvom profesorice slovenščine Alenke Plohl Podgorelec, Marije Mir Milošič, Marije Holc, Anite Ekert, Vide Vidovič in Alenke Rožanc Domanjko ter s pomočjo Dušana Fišerja je nastal gimnazijski dogodek z velikim številom sodelujočih dijakov, ki se je marsikoga vsaj dotaknil.

Prireditev bo lahko postala tradicionalna, mikrofona na prizorišču pa bo ob ptujskih gimnazijcih vabil k besedi vse, ki čutijo v sebi sporočilo velika-na slovenske besede.

Informativni dan 2016

Informativni dnevi, na katerih osnovnošolcem predstavimo delo in življenje na šoli, so potekali **12. in 13. februarja 2016**.

Po uspešni uvodni »simulaciji računalniške igrice«, ki smo jo v preteklih treh letih izvedli v sodelovanju z znano šolsko ekipo Veselič-Kostanjevec-Borojevič... smo letos koncept uvodnega dela v dvorani spremenili in pripravili informativni glasbeni show-program, na katerem nas je s svojim odrskim nastopom voditeljica in glasbenice navdušila Taja Islamović.

Za bodoče dijake smo pripravili informativne kartice, ki so jih ob Tajinem vodstvu pregledali že v uvodnem delu v dvorani. Novinci so si zatem v skupinah, ki so jih vodili dijaki, ogledali informativne lože na šolskih hodnikih, kjer smo predstavili

različne dejavnosti: dijaško skupnost, prostovoljstvo, angleško gledališče ANGLES, nemško jezikovno diploma DSD in dejavnosti Unesca. Ustavili so se tudi v nekaterih učilnicah, v katerih so spoznali različna predmetna področja: naravoslovje, družboslovje, jezike, debato pri filozofiji in umetnost. Prireditev smo končali tradicionalno s predstavitvijo v športni dvorani ob spremljavi šolske glasbene skupine.

Renata Merc Furman

Informativni dan je pripravil ŠRT.

Koncept, besedilo, izvedba uvodne prireditve in informativnih kartic: Darja Rokavec in Renata Merc Furman.

Narodna izmenjava z Gimnazijo Škofja Loka

V petek, **2. 10. 2015**, smo se dijaki 2. a ponovno srečali z vrstniki, ki obiskujejo škofjeloško gimnazijo. Druženje smo pričeli v kulturni dvorani Gimnazije Ptuj, kjer smo gostom pripravili predstavitev šole in Ptuja. Popestrili smo jo z glasbenimi točkami in »tradicionalno južno«. Nato smo si ogledali znamenitosti mesta in knjižnico Ivana Potrča. Po ogledih smo se vrnili v dvorano, da bi preverili, koliko znamenitosti so si Škofjeločani zapomnili in s tem zaključili uradni del druženja. Naslednje jutro smo si ogledali ptujsko vinsko klet, nato pa smo se ob športnih igrah sproščali v telovadnici. V teh dveh dneh smo prijateljske vezi, ki smo jih začeli tkati marca

2015 v Škofji Loki, še bolj utrdili in verjamemo, da jih bomo tudi ohranili.

Anja Horvat, 2. a

Narodna izmenjava z Gimnazijo Lava iz Celja

25. 4. 2016 so nas obiskali dijaki Gimnazije Lava iz Celja. Najprej smo jih pozdravili in se jim predstavili s svojimi talenti – Ana je zaigrala na violino, Tajda pa je na harfi spremljala Vitino deklamacijo. Nato smo svoje vrstnike pogostili, pri čemer smo se zelo potrudili. Pripravili smo veliko domačih dobrot: od zaseke in različnih namazov do domačega kruha, potice, slanikov in raznovrstnega peciva. Sledil je skupni ogled ptujskega gradu. Razgled na panoramo mesta nas je navdušil, še bolj pa razstave v prostorih gradu. Po ogledu smo se vrnili v šolski center na malico. Najboljše smo prihranili za konec: razdelili smo se v skupine, Ptujčani pa smo gostom razkazali mesto ter zgodovinsko pomembne stavbe. Imeli smo nekaj časa za druženje, ki smo ga z

veseljem izkoristili, vendar je dan prehitro minil in morali smo se posloviti. Stkalo se je veliko novih prijateljstev, vsi smo se izjemno zabavali. Na junijskem obisku Celja (**2. 6.**

2016) smo nadaljevali z druženjem in skupaj ustvarili nove zgodbe, ki se jih bomo čez leta radi spominjali.

Nuša Steiner, 1. c

Narodna izmenjava z Gimnazijo Slovenj Gradec

V ponedeljek, **6. 6. 2016**, so nas obiskali dijaki Gimnazije Slovenj Gradec. Srečanja smo se že dolgo prej veselili in se nanj skrbno pripravili. Za goste smo pripravili kulturno prireditev ter pogostitev z domačim pecivom in sokom. Nato smo jih popeljali na ogled gradu in najstarejšega slovenskega mesta. Ogled smo končali s krajšim sprehodom po šoli ter se

prijateljsko poslovili. Vsi smo napeto pričakovali vnovično snidenje, saj smo svojim vrstnikom že v četrtek, **8. 6. 2016**, vrnili obisk. Iz avtobusa smo izstopili v deževen in hladen Slovenj Gradec. Tam pa so nas naši vrstniki kljub hladnemu vremenu toplo sprejeli. Razkazali so nam lepote svojega mesta, nas peljali v umetnostno galerijo

in na čaj v čajnico. Naše prijetno druženje se je končalo z nogometno tekmo in pogostitvijo z doma pečeni dobrotami. Slovenj Gradec smo zapustili s prijetno izkušnjo, ki jo bomo morda še kdaj ponovili.

Let Lovse in Blažka Šalamun, 1. b

Slovensko-indijski mostovi novih razsežnosti • 27. 9.–7. 10. 2015

Zaslepljeni hitimo skozi rutino vsakdanjosti. Ob tem ne opazimo, da si zaradi takega suhoparnega življenja ne vzamemo časa za spoznavanje novih ljudi, novih obrazov ali novih kultur. Mislimo, da je to popolnoma nepotrebna življenjska izkušnja, in ne vidimo, da nam lahko gradnja medkulturnih »mostov« prinese in razvije pomembna (samo)spoznanja in zmožnosti. Tako si ne bomo samodejno ustvarjali predstave o neznanih kulturah, temveč si bomo delili mnenja, krepili odnose, ki se bodo morda obdržali v prihodnosti, ter skupaj ustvarjali in gradili globalno prihodnost. Tokrat brez predsodkov. Ležerno nedeljsko razpoloženje smo zamenjali z nestrpnim pričakovanjem gostov iz daljne Indije. In končno smo jih dočakali. Za deset dni so postali del naših družin. Prvi trenutki so bili namenjeni spoznavanju naših indijskih vrstnikov, njihovega življenjskega sloga ter navad. Po dolgi in naporni poti sploh niso bili utrujeni, temveč so bili že prvi dan pripravljeni na nove dogodivščine. Že takoj so opazili, da je naše okolje čistejše in bolj urejeno, kajti Indija ima ogromno prebivalstva in z njo tudi povezane okoljske probleme.

V ponedeljek zjutraj so se indijski dijaki z nami odpravili k pouku. Kljub nepoznavanju slovenskega jezika so ugotovili, da med slovenskimi profesorji in dijaki vlada bolj sproščeno vzdušje. Popoldne smo obiskali Maribor in nogometni stadion Ljudski vrt. Do četrтка smo ptujski gimnazijci imeli priložnost, da smo jim predstavili drugačno, a morda niti ne tako zelo drugačno življenje. Doživeli so našo gimnazijsko dinamiko, čeprav niso bili najbolj navdušeni nad zgodnjim začetkom šolske rutine. Gostitelji smo jim popestrili dneve z mini izleti, s kole-sarjenjem, spoznavanjem širše družine in znancev. Skupaj smo preživeli veliko prostega časa.

Kulture razlike so precejšnje, tudi kuhinji se zelo razlikujeta. Imeli smo priložnost poskusiti delček indijske hrane, ki temelji na raznovrstnih začimbah. Slovencem se zdi preveč pekoča, a kljub temu okusna. Tudi Indijcem je slovenska hrana všeč,

čeprav se jim zdi premalo začinjena in tudi slana. Če primerjamo naše navade z njihovimi, bomo kar hitro prišli do ugotovitve, da oni uživajo znatno manjše količine hrane, predvsem mesa. Vera jim prepoveduje uživanje govedine in tako velik del njihove prehrane zajemajo živila rastlinskega izvora.

Veliko razlik smo opazili tudi med slovenskim in indijskim šolskim sistemom. V Indiji osnovne in srednje šole niso ločene, temveč imajo skupaj 12 razredov. Predzadnje leto šolanja si izberejo modul glede na svoje interese v nadaljnjem izobraževanju. V šoli veljajo strožja pravila in disciplina. Prav tako morajo nositi uniforme, glede priček in videza pa veljajo prav tako stroga pravila. Telesna blizina (objemi, poljubljanje ...) je v šoli strogo prepovedana. Presenetil nas je podatek, da za pozitivno oceno potrebujejo le 33 odstotkov, test pa pišejo tri ure. Zaupali so nam, da jim je naš šolski sistem zanimiv ter mnogo bolj sproščen.

Veliko smo govorili o pomembnosti izmenjave za nas, ki smo v njej udeleženi, in s tem pozabili omeniti, kako je izmenjava in s tem gradnja »mostov« med kulturami pomembna za lokalno in tudi nacionalno okolje. Tako smo v terek na Gimnaziji Ptuj gostili visokega gosta, indijskega veleposlanika v Sloveniji, ki je s seboj pripeljal vrhunskega indijskega tradicionalnega violinista, Joharja Ali Khana. Skupaj z gospo ravnateljico, njegovo ekscelenco, s profesorji ter z

udeleženci izmenjave smo klepetali ob kavi. Veleposlanik je bil navdušen nad tem projektom, mi pa smo bili ganjeni, ker nas je počastil s svojim obiskom. Istega dne je izjemni violinist koncertiral v naši kulturni dvorani.

Ker so gostje pripotovali z drugega konca sveta, so želeli videti še druge kotičke Slovenije. Tako so se odpravili na štiridnevni izlet. Obiskali so Ljubljano, Bled, Kranjsko Goro ter tam tudi prenočili. Nato so se čez Vrščic odpravili do reke Soče ter nato nadaljevali pot do Obale. Obiskali so tudi Benetke. Izlet jim je bil zelo všeč, povedali so nam, da obožujejo slovensko naravo. Z veseljem so se vrnili na Ptuj.

Indija. Slovenija. Dve popolnoma različni državi in kulturi s svojimi običaji. Drugačni ljudje. Ampak mladi iz Indije in Slovenije smo zgradili mostove, vezi. Te vezi bomo negovali tudi januarja, saj jim bomo ptujski gimnazijci obisk vrnili. In prepričani smo, da bodo mednarodna prijateljstva ostala za zmeraj. Srečevali se bomo po vsem svetu, kajti s podobnimi programi si širimo obzorja brez predsodkov. Vzgajamo se v globalno mladino, ki spoštuje lokalno kulturo.

Ptujski gimnazijci

V izmenjavi so sodelovali: Barbara Gaiser, Tina Turk, Špela Vučak, Eva Petrovič, Jan Harb, Tilen Kolar, Lara Ružič Povirk; Mentorici: Alenka Ketiš, Brigita Vertič Kumer

Moja Indija • 16.–26. 1. 2016

Dežela dveh nasprotujočih si svetov: revščina, prenaseljenost in umazanija na eni strani in mogočni marmorni templji na drugi. Šest dijakov ter profesorici Alenka Ketiš in Brigita Vertič Kumer smo imeli priložnost поблиže spoznati in doživeti to oddaljeno deželo na vzhodu. Pretirano začinjena hrana, obupen promet in čudoviti barvni sariji ... Vse to je neverjetna Indija.

Pristanek v New Delhiju je bil pravi kulturni šok. Povsod se je trlo ljudi, prometnih pravil ne upoštevajo. Na cesti je poleg avtomobilov in skuterjev zelo pogosta tudi navadna in motorna rikša. Zmešnjavo pa dopolnijo svete živali, krave, ki se sprehajajo pravzaprav povsod. Z grozo smo opazovali obcestna zavetišča najrevnejših predelov in bose, lačne otroke. Prvi vtisi res niso bili najlepši, a takrat še nismo vedeli, da nas čaka najzanimivejša izkušnja v življenju. Polni pričakovanja smo se končno spet srečali z našimi indijskimi prijatelji, ki so nas čudovito sprejeli. Za nekaj dni sem svojo družino zamenjala s čisto drugačno in predvsem številčnejšo. Kljub polomljeni angleščini so bili čisto vsi izjemno zgovorni. Z navdušenjem so mi pripovedovali ali pa kar pokazali največ, kar so lahko, o svojem življenju, veri, izobraževanju, preteklosti. Razkazali so mi notranjost ogromnega templja Akshardham, ki se mu kar nisem mogla načuditi, peljali so me na tradicionalno indijsko poroko, kjer smo se zadržali krepko čez polnoč. Skupaj smo hranili tudi obcestne opice. Prilagodila sem se njihovem življenjskemu slogu, hkrati pa ugotavljal, da živijo skromneje kot mi. So prijazni in velikodušni, čeprav so se do nižjih slojev nemalokrat obnašali precej vzvišeno.

Večino časa smo preživeli pri družinah, svoje gostitelje pa smo spremljali tudi v šolo, v kateri so nas pričakali z venci iz rož. St. Mark's Sr. Sec. Public School je plačljiva šola, ki jo otroci obiskujejo od 6. do 18. leta, ima torej 12 razredov, v vsakem oddelku pa je kar 40 do 50 otrok. V šoli smo kuhali, se udeležili učne ure joge in sodelovali pri običajnem pouku, ki poteka v angleščini – prav tako kot vse naloge in testi. Čeprav je uči-

telj pri uri navadno uporabljal le kredo, so bili učenci zelo disciplinirani. Vsi nosijo šolske uniforme, malico pa prinesejo od doma. Najbolj zanimivo se mi je zdelo, ko so pred začetkom pouka vsi zapeli državno in šolsko himno, nato pa še meditirali za boljšo koncentracijo.

Globoko v spominu nam bo ostala tudi slovesna prireditev ob izidu knjige *Expressions – Izrazi* - Abhivyakti, zaradi katere se je izmenjava sploh začela. Zbirka pesmi, zgodb in ilustracij je namreč nastajala ob sodelovanju slovenskih in indijskih dijakov. Izjemno počaščeni smo bili, da nas je ob tej priložnosti obiskal slovenski veleposlanik v Indiji, gospod Jožef Drofenik. Prijazno nas je nagovoril in poudaril, kako pomembne so mednarodne izmenjave in izkušnje, ki jih na ta način pridobimo.

Naše bivanje se je z bliskovito naglico bližalo koncu in zadnji štirje dnevi so bili namenjeni samostojnemu vodenemu potovanju do Agre in Jaipurja. Ogledali smo si razne znamenitosti, kot je slavna grobnica Tadž Mahal, ki spada med sedem čudes sveta, Hawa Mahal, City Palace Jaipur in ogromno trdnjavo Red Fort. Čudili smo se templju sikhovske veroizpovedi ter velikemu templju Lotus, ki naj bi združeval vse vere sveta. V vsa sveta mesta smo stopali bosi, velikokrat pa smo na sredo čela dobili tudi znamenito rdečo piko. Nakupovali smo lahko v nabito polnih marketih in večerjali v čudoviti vasi, v kateri smo z domačini tudi zaplesali. Čakal nas je še zadnji izjemno zanimiv dogodek – jahanje mogočnih slonov po Amber Fort. S tem smo svoje prijetno potovanje končali in se še zadnjič odpravili h gostiteljskim družinam.

Na dan odhoda proti Sloveniji, 26. januarja, smo za las ujeli veliko praznovanje dneva republike. Videli smo izjemno predstavo treh združenih šol. Otroci vseh starosti so se predstavili z igro, s petjem in tradicionalnim plesom, kar so odlično dopolnili najrazličnejši kostumi. Ker Indiji praznikom pripisujejo poseben pomen, so različni dogodki potekali po celotnem glavnem mestu in ljudi je bilo še več kot običajno.

V imenu vseh lahko povem, da smo

izjemno uživali prav na vsakem koraku. Stkali smo trdne prijateljske vezi in močno upamo, da bomo svoje nove prijatelje iz te oddaljene države spet srečali. Domov smo se odpravili ne le s številnimi fotografijami in porisanimi dlanmi s tradicionalno mehndi, temveč, še pomembneje, z vtisi in spomini, ki nas bodo spremljali vse življenje.

Eva Petrovič, 3. a

Vtisi druge udeleženke

Minilo je nekaj tednov po naši vrnitvi iz Indije. Želim si nazaj. Tja, kjer se kaos ulic zlija v posmrtni red, kjer luna sveti drugače in se vrvež ulic lomi pod stropom neba. Kraj nasprotij, edino, kar vem, je, da ti Indija pride tako pod kožo, da jo iščeš v zlomljenih koščkih edinega sveta, ki ga v resnici poznaš. Hrana tu postane medla in neokusna, ljudje osladno vljudni in svetost se skriva neke na dnu urejenosti in bledih lic. Bogastvo Indije se skriva v njeni tradicionalni naravnosti, ki zamika še tako svobodomiselnega posameznika. Morda naskrivaj sanjam o tradicionalni indijski poroki in strašnem asketskem življenju neke v gorah. 10 dni je bilo premalo za naša nenasitna srca, zase pa zagotovo vem, da bom kmalu ujela še malo indijskega sonca.

Lara Ružič Povirk, 4. a

Obiskali so nas dijaki iz Burghausna • 1.–3. 10. 2015

Prišel je oktober in z njim dolgo pričakovan drugi del izmenjave med Ptujem in Burghausnom. Junija je 6 dijakov 3. c-razreda (takrat še pripadnikov 2. letnika) tri čudovite dni preživelo na izmenjavi z dijaki gimnazije iz Burghausna, pobratenega mesta s Ptujem. Po dolgih ter sproščujočih poletnih počitnicah ter mesecu dni nabiranja novega znanja v šoli, je napočil čas ponovnega snidenja. 7 dijakov iz Nemčije je v nekoliko drugačni zasedbi v četrtek, 1. oktobra 2015, ob 19. uri zvečer, skupaj s svojim profesorjem Stefanom Angstlom po petih urah vožnje prispelo pred ptujsko gimnazijo, kjer smo jih že nestrpno pričakovali. Po prijetnem pozdravu in številnih izrečenih besedah tople dobrodošlice smo dijake odpeljali domov in preostanek večera preživeli s svojimi vrstniki, ki so bili nekoliko utrujeni od poti, a prav tako kot mi veseli ponovnega druženja.

Naslednji dan je s seboj prinesel mnogo novih dogodivščin. Ob osmi uri zjutraj smo goste popeljali na ogled naše šole, nato pa smo se sku-

paj pridružili 3. b-razredu pri pouku nemščine. Ura, ki je sledila in jo je prevzel profesor Stefan, je bila namenjena pogovoru o aktualni temi, vprašanju beguncev. Po izmenjavi mnenj, ki je, kakopak, bolj ali manj potekala v nemščini, je napočil čas za malico. Sledila sta še sprehod po mestu in enourni ogled ptujskega gradu, enega od znamenitosti, na katero smo v tem mestu najbolj ponosni. Ko smo opravili tudi s tem, smo se poslovili od naših profesorjev in se z avtobusom odpeljali v Maribor, kjer smo brezskrbno pohajkovali po trgovinah, nato pa svoje nemške prijatelje peljali na pozno kosilo - kebab in juško (nič kaj slovensko), ki ju večina med njimi še nikoli ni poskusila. Nad novo jedjo so bili povsem navdušeni. Vrnili smo se na Ptuj, od tam proti svojim domovom na večerjo, zatem pa smo večer (in noč) preživeli na slovenski različici nemškega »Oktoberfesta«. In imeli smo se odlično!

Sobota je bila zadnji dan našega kratkega druženja. V še nekoliko zgodnjih urah smo se v mestu posladkali s

tortico, nato pa se počasi še zadnjič sprehodili do gimnazije, kjer smo si po dolgem poslavljanju pomahali v slovo in izmenjave je bilo konec. Čeprav skupaj nismo preživeli veliko časa, smo tega, ki nam je bil namenjen, preživeli kar najbolje in na izmenjavo nam je ostalo veliko lepih spominov.

Obljubili smo si, da ostanemo v stiku in se, če bo pot kdaj tako nanesla, zagotovo spet snidemo. Prav vsi upamo, da bo kdaj taka priložnost res prišla, do takrat pa naj velja prisrčen Auf Wiedersehen!

Tjaša Gajšek, 3. c

Na Nizozemskem • 24.–29. 1. 2016

Dijaki Gimnazije Ptuj smo v tednu **od 24. do 28. 1. 2016** obiskali Nizozemsko v okviru mednarodne šolske izmenjave. Tam smo bivali pri družinah svojih gostiteljev in tako od blizu spoznavali njihovo kulturo, se zabavali, kolesarili in tkali nova prijateljstva. V tem tednu nismo bili edini tujci, ki so korakali po šoli v Steenwijku. Hkrati so potekale tudi izmenjave s Poljsko, Italijo, Španijo, Portugalsko in Estonijo.

Družine, pri katerih smo stanovali, so nas lepo sprejele. V ponedeljek zvečer smo se po dopoldanskih dejavnostih v šoli podali v divjino, v gozd strahov. V torek smo še naprej raziskovali na temo Voda: nekoč, sedaj, v prihodnje, zvečer smo se družili na skupni večerji. Sreda nam je ponudila zanimiv izlet na otok Texel, kjer smo obiskali muzej najdenih predmetov in se v vetru sprehodili po peščeni plaži. V četrtek smo tekmovali v debatnem tekmovanju in končali na odličnem

drugem mestu med šestimi sodelujočimi državami. Prav tako smo se še isti večer predstavili z dvema glasbenima točkama na zaključnem večeru v Meenthe (dvorana v Steenwijku). V petek smo se sprehodili po Amsterdamu in obiskali Van Goghov muzej, zvečer pa utrujeni, vendar polni prijetnih vtisov, odpotovali proti domu. Med slovesom na letališču v Amster-

damu smo se tolažili z besedami: »Samo še trije meseci!«, saj smo se aprila spet videli v Sloveniji. Drugi del izmenjave pri nas je potekal med **17. in 23. 4. 2016**.

Lucija Vaupotič, 2. a

Mentorici: Simona Kokol, Alenka Šuman Irgolič

Bili smo v Franciji • 23.–28. 1. 2016

Dijaki 2. letnika Gimnazije Ptuj smo v okviru mednarodne šolske izmenjave **od 23. do 28. januarja 2016** obiskali Francijo. V St. Quentinu smo stanovali pri družinah naših gostiteljev in tako od blizu spoznavali njihovo kulturo, vsakdanje življenje, se predvsem zabavali in oblikovali nova prijateljstva. Nova poznanstva pa nismo stkali le z dijaki iz Francije, temveč tudi z vrstniki iz Nizozemske, ki so bili v tem času prav tako na izmenjavi.

Družine, pri katerih smo stanovali, so nas ob prihodu v St. Quentin lepo sprejele. V ponedeljek zjutraj smo se spoznali še z drugimi dijaki. Predstavitvi programa za naslednje dni je sledil ogled mesta in njegovih znamenitosti. Torek je bil zagotovo vrhunec izmenjave, saj smo se skupaj odpeljali v mesto ljubezni, Pariz. Kljub prometnemu zastoju, v katerem smo obtičali že zjutraj, nas prestolnica ni razočarala. Prva in za večino najbrž najbolj atraktivna postojanka je bil Eifflov stolp, s katerega smo lahko videli celotno mesto. Kasneje smo se odpravili še do slavoloka zmage na trgu Charles-de-Gaulle, sprehodili smo se po Elizejskih poljanah, prek mosta "Love lock" pa do

muzeja Orsay, kjer smo si ogledali najbolj znana dela impresionistov, kot so Monet, Degas, Renoir in van Gogh. Kasneje smo se podali še do Sacre coeur. Po zelo napornem dnevu smo se v sredo stežka odpravili na orientacijski pohod, ki so ga za nas v bližnjem parku pripravili francoski dijaki. V četrtek smo se zbrali v šoli in po skupinah oblikovali predstavitev na teme, ki smo se jim posvetili med izmenjavo. Zvečer je sledilo še

poslovilno druženje z dijaki iz Nizozemske, Francije in njihovimi starši. V petek zjutraj smo se s težkim srcem poslovili, a se že veselili vnovičnega srečanja v aprilu v Sloveniji. Drugi del izmenjave v Sloveniji je sledil med **17. in 23. 4. 2016**.

Sandra Žumer, 2. b

Mentorja: Brane Rokavec, Boris Zmazek

Obiskali smo šolo Schulschiff Bertha von Suttner Wien

Od 25. do 27. januarja 2016 se je 19 dijakov Gimnazije Ptuj mudilo na Dunaju. Z mentoricama Brigito Podgoršek in Natašo Kostanjevec so obiskali šolo Schulschiff "Bertha von Suttner" Wien, ki je edinstvena v Evropi, saj se nahaja v ogromni ladji na Donavi. Naši šoli pa je podobna po vrednotah, ki jih zastopa – tudi šola Schulschiff je namreč del Unescove ASP-mreže šol.

Tema izmenjave »Učiti se živeti skupaj« se je ponudila kar sama po sebi. Dijaki so razmišljali predvsem o migracijah, o tem, kako živeti v multikulturnem okolju in kako (pre)živeti v povsem novem okolju. Tudi razred, ki je gostil naše dijake, je nacionalno in rasno zelo pisan: Bosanci, Poljaki, Iranci, Madžari, Španci ... Še boljšo sliko o multikulturnosti Dunaja, o bogastvu, ki ga to predstavlja,

ter težavah, s katerimi se zaradi tega soočajo, so dijaki dobili z obiskom institucij, ki delujejo na tem področju:

- Afroasiatisches Institut Wien; organizacija, ki združuje študente iz Afrike in Azije ter s številnimi delavnicami in prireditvami omogoča spoznavanje različnih kultur,

- Kulturno društvo »Sagya«, ki že dvajset let Dunajčanom predstavlja hrano, glasbo in običaje Afrike,

- »Kinderbücherei der Weltsprachen« – podružnica mestne knjižnice z obsežno zbirko knjig za otroke v najrazličnejših jezikih,

- »Brunnenpassage« – tržnica ter kulturni center, ki združuje priseljence iz Turčije ter držav bivše Jugoslavije.

Dijaki so obiskali tudi Organizacijo Združenih narodov,

ki ima poleg New Yorka, Geneve in Nairobija svoj sedež tudi na Dunaju. Kako se živi v šotoru v begunskem taborišču, kaj so človekove pravice in kdaj so kršene, kaj lahko naredimo sami? Razmislek, ki se bo kot rdeča nit vlekel skozi ves projekt, končal pa se bo z obiskom dijakov iz Dunaja na Gimnaziji Ptuj.

Nataša Kostanjevec

Druženje z vrstniki iz Nemčije

Na Gimnaziji Ptuj smo **od 2. do 7. 3. 2016** gostili dijake iz Realschule Übach-Palenberg iz Nemčije. Tema izmenjave sta bili prehrana in kulinarika. Obiskali smo Srednjo gostinsko šolo za gostinstvo in turizem Maribor, kjer so se dijaki lahko preizkusili tudi v kuhanju slovenskih specialitet. Druženje smo končali s potepanjem po Prekmurju.

Mentorica izmenjave: Slavica Bratuša

Izmenjava s Cancale v Franciji • 4.–9. 4. 2016 / 10.–17. 4. 2016

Z željo, da bi se slovenski in francoski vrstniki spoznali, odkrili novo deželo in tamkajšnje navade ter vadili sporazumevanje v tujem jeziku, smo se profesorji francoščine Pierrick in Isa Villané in Tatjana Gašparič povezali ter v mesecu aprilu izvedli izmenjavo s 30 dijaki. Gostje so nas najprej obiskali na Ptuj, nato pa smo skupaj odpotovali v Cancale v Bretagni. Potovanje smo zaključili z dvodnevним ogledom Pariza.

Tatjana Gašparič

Maturantska ekskurzija • 23.–29. 8. 2015

V zadnjem tednu avgusta je prišel dan, ko se je nova generacija dijakov, ki še niso čisto dojele, da bodo kmalu najstarejši dijaki na šoli, da jih v prihodnjem letu čaka matura in da se bodo hitro poslovili od ptujske gimnazije, odpravila na maturantski izlet. Zadnje leto je namreč treba primerno obeležiti. Tako smo se 23. avgusta pozno zvečer odpravili na dolgo pot proti Franciji. V iskanju najboljšega položaja za spanje na avtobusu je bila noč precej dolga in naporna, a zjutraj, ko smo zagledali povsem nove kraje, je bilo to pozabljeno in pripravljeni smo bili na zanimiv dan.

Naš prvi postanek je bil v francoski vasi Èze, ki je znana po svoji parfumeriji. Tam smo si vodeno ogledali proizvodnjo parfumov in mil, kasneje pa nekaj časa razvajali svoje čute v trgovinici. Nato nas je pot vodila naprej, skozi Nico, za nekaj časa pa smo se ustavili v Cannesu, mestu na Azurni obali, kjer vsako leto priredijo filmski festival. Tam smo se sprehodili skozi mesto, po Promenade de la Croisette, ob kateri stoji tudi znamenita filmska dvorana, v kateri podeljujejo zlate palme. Zatem smo nadaljevali vožnjo proti Arlesu in na cilj prispeli v popoldanskih urah. Po

počitku in večerji smo se po tem srednjeveškem mestu z rimskimi koreninami tudi razgledali: v spominu so nam ostali mestno jedro, lepe ulice in rimski kolosej. Naslednje jutro nas je čakala nekajurna vožnja do Coste Brave v pokrajini Katalonija. Tam smo dosegli glavni cilj svojega maturantskega izleta. Ko smo prišli v mesto Lloret de Mar, turistično zelo privlačno mesto, kjer je bil naš hotel, smo se takoj odpravili na ogromno peščeno plažo, kjer smo poležavali in plavali v nebesno modrem Sredozemskem morju skoraj do večera, ko smo potovalni stres in utrujenost izničili v diskoteki. A tudi naslednjega dne ni bilo veliko časa za počitek, saj nas je čakal ogled drugega največjega španskega mesta, prestolnice Katalonije in prelepega mesta, to je Barcelone. Utrip mesta smo začutili v trenutku, ko smo se sprehodili mimo svetovno znane še nedokončane Gaudíjeve cerkve La Sagrada Família, po ulicah, kjer se vedno nekaj dogaja, posebej na najbolj znameniti ulici Las Ramblas. Ogledali smo si tudi olimpijski stadion in hrib Montjuïc s čudovitim razgledom na mesto. Po ogledu smo imeli nekaj prostega časa, nato pa

smo se lahko odločili za ogled akvarija ali drugega največjega nogometnega stadiona v Evropi, Camp Neu. Vtisov poln dan smo končali v mestecu Tordera. Spremljali smo viteške igre v pravem srednjeveškem duhu in za konec flamenko.

Četrtekovo dopoldne je bilo namenjeno predvsem počitku in prostemu času, popoldne pa smo se odpeljali do bližnjega mesta Tossa de Mar, mesta z graščino na hribu in lepo plažo, na kateri smo tudi preživeli skoraj cel dan. Zvečer pa nas je čakala zaključna zabava v ogromni disko-

teki v Lloret de Maru, ki je sledila simboličnemu dogodku, ko smo se vsi v spomin na ta izlet podpisali drug drugemu na majico. In če smo imeli srečo, se je večina teh podpisov po zabavi še videla. V diskoteki so namreč tisti večer pripravili poseben program, in sicer škropljenje fluorescentnih barv v razvneto množico. Ta noč je bila še posebno dolga, jutro pa je prišlo veliko prekmalu, ko smo se morali spet vrniti na avtobus in se odpraviti proti Sloveniji.

Vsaj za nekatere je bil pravi posladek izleta še postanek v drugi najmanjši državi na svetu — Monaku. Tam smo si ogledali menjavo straže pred knežjo palačo, se sprehodili po ulicah in delu trase formule ena, na koncu pa se ustavili na trgu pred kazinom, kjer smo si lahko napasli oči na zelo dragih avtomobilih, ki so jih gostje kazina tam parkirali (beri razstavljali). Ko smo zapustili to državo blišča, nas je čakala samo še nočna vožnja proti domu.

V jutranjih urah 29. avgusta smo srečno prispeli pred našo gimnazijo, spet pozdravili svoje družine in domače postelje, a vedeli smo, da je bilo vredno opraviti tako utrujajočo pot, saj je bil to maturantski izlet, kot

smo si ga želeli in ki nam bo vselej ostal v spominu kot odličen čas našega gimnazijskega izobraževanja.

Tomi Petek, 4. a

Danska od blizu

Društvo slovensko-danskega prijateljstva že vrsto let organizira strokovne ekskurzije za dijake slovenskih srednjih šol po Kraljevini Danski. Letošnje vseslovenske ekskurzije »Danska od blizu 2015« se je udeležilo 38 dijakov, ki so **od 4. do 13. septembra 2015** spoznavali lepote skandinavske dežele, ki sodi med najbogatejše, po neki raziskavi pa je tudi najbolj vesela država na svetu. Svojo popotovanje smo začeli na otoku Rømø, zelo priljubljenem med turisti, kjer je moč opaziti močno povezanost danske ravninske dežele z valovitim Severnim morjem. Tamkajšnja pokrajina je dokaj enolična, povsod idealna za obdelavo in razvoj izjemno učinkovitega kmetijstva, saj najvišja danska vzpetina doseže komaj nekaj več kot 170 metrov. Že v prvih trenutkih na Danskem smo izkusili močan veter, ki poganja stotine vetrnih elektrarn, in značilno spremenljivo vreme, ki se v 5 minutah spreminja od dežja do sončnega neba. Na srečo pa nas je tako vreme

spremljalo samo prvi dan, ko smo prispeli do naše prve postojanke, srednje šole v Askovu, kjer smo preživeli dva dni.

Iz Askova smo se skozi kmetijsko pokrajino, posejano s kmetijami in majhnimi opečnatimi hišami, pred katerimi stojijo drogovi s plapolajočimi danskimi zastavami, odpeljali do mesta Ribe. To je najstarejše mesto na Danskem. Ogledali smo si muzej Ribes Vikinger, ki priča o vikinških prednikih svetlolasi in modrooki Dancev. Kasneje smo v bližnjem Legolandu ob adrenalinski zabavi spoznavali še najslavnejšo dansko igraro — legokocke. Po dveh nočeh v dijaškem domu v Askovu smo nadaljevali pot mimo Esbjerga proti Nykøbingu na otoku Morsø. Tam so nas pred Morsø Gymnasium pričakali danski vrstniki, ki so bili naslednja dva dni naši gostitelji. Skupaj z njimi smo se odpravili na zahodno obalo Danske in si ogledali veliko ribiško pristanišče Hanstholm in ostanke nemških bunkerjev, ki so v 2. svetovni vojni služili kot del Atlant-

skega zidu. Svojim gostiteljem in staršem smo pripravili tudi slovenski večer, na katerem smo predstavili svojo deželo, vse skupaj pa pospremili z zvokom harmonike in slovensko pesmijo. Na dolgi avtobusni poti do Danske smo imeli ogromno časa, tako da smo se lahko naučili tudi himno Kraljevine Danske in z njo navdušili svoje gostitelje. Uradni predstavitvi je sledila Slovenska večerja s kraškim pršutom, domačim kruhom, bohinjskim sirom in žlahtno kapljico iz slovenskih vinorodnih pokrajin, Danci pa so se izkazali tudi pri plesu v ritmu polke. Slovenski večer smo še enkrat uspešno ponovili čez tri dni na mednarodni univerzi Helsingør International Højskole.

Dva dneva pri gostiteljih sta hitro minila in že smo nadaljevali svojo pot proti Taastropu, predmestju Kopenhagna, in tam v hotelu preživeli še svoje zadnje dni na Danskem. Ogledali smo si muzej umetnosti v Arhusu, drugem največjem danskem mestu, obiskali Odense z rojstno hišo in

obiskali Odense z rojstno hišo in muzejem Hansa Christiana Andersena, katedralo v Roskildu s kriptami danskih kraljev in kraljic, ogledali smo si mesti Hillerød in Helsingør ter gradove Fredensborg, Frederiksborg, Kronborg, kjer naj bi se dogajala Shakespearova tragedija o Hamletu, ter grad Rosenborg, v katerem hranijo danske kronske dragulje. V Københavnu smo videli znameniti kip Morske deklice, obiskali smo

Veleposlaništvo Republike Slovenije na Danskem in si ogledali danski parlament, zvečer pa se zabavali v Tivoliju, najstarejšem zabaviščnem parku.

Danska je dežela, ki kljub sprva precej enolični pokrajini pokaže dva obraza. Obraz veličine in mogočnosti, ki so si ga Danci zgradili v preteklosti, ko so bili svetovna velesila, in preprostejši obraz, ki ga lahko vidimo na zaspanem in domačem podeželju

te severoevropske dežele. Društvo slovensko-danskega prijateljstva si prizadeva za zблиževanje naših dveh držav, ki se lahko druga od druge veliko naučita, predvsem Slovenija si lahko Dansko vzame za vzor pri oblikovanju stabilne socialne države in družbe, ki je najmanj razslojena na svetu.

Žan Malek Petrovič, 4. a

Peking, ki ga ne pozabiš • 16.–22. 8. 2016

Tekmovati in potovati

Ko so bile vse oči uprte v Rio, je na drugi strani Zemlje v daljnem Pekingu potekala še ena olimpijada, geografska namreč, na kateri smo se pomerili najboljši mladi geografi. Naša olimpijada je bila uvod v Mednarodni geografski kongres, ki je sledil.

Na geografski olimpijadi seveda ni manjkala slovenska ekipa, stalna udeleženka olimpijad v znanju. Čeprav je bila to letos že trinajsta olimpijada, smo prav tokrat dosegli največji uspeh, saj smo vsi štirje člani ekipe domov odnesli medaljo. Slovenska ekipa, izbrana na državnem tekmovanju, je že konec prejšnjega šolskega leta začela s pripravi in tudi med poletnimi počitnicami si nismo oddahnil, saj smo se srečali na vsaki od naših domačih šol (na Gimnaziji Ptuj, Gimnaziji Ravne na Koroškem, Gimnaziji Želimlje in Gimnaziji Brežice). Vsak tekmovalci pa je moral največ storiti sam, predvsem usvojiti angleško geografsko terminologijo.

Težko pričakovana olimpijada se je sredi avgusta zares začela. Že prvi dan po prihodu nas je čakal kar triurni test z esejskimi vprašanji. Ko smo že mislili, da smo ujeli tekmovalni ritem, nas je drugi dan med opazovanjem terena presenetil dež in nas premočil do kože. Tako premočeni smo sedli v klimatizirane učilnice in znova reševali teste, ki so bili tokrat povezani s predhodnimi opazovanji. O težavah in prednostih pekinškega velemesta smo razmišljali tudi na tretji tekmovalni dan. Vsak tekmovalci

je moral predlagati kar najboljše rešitve za okoljske izzive, pred katerimi se je znašla kitajska prestolnica. Na zadnji, četrti tekmovalni dan, nas je čakal še multimedijiški test.

Po zaključenem tekmovanju je bil pred nami najboljši del popotovanja na daljni vzhod. Ogledali smo si najslavnejše kitajske znamenitosti: Prepovedano mesto, Kitajski zid in Olimpijski park s Ptčjim gnezdrom. Dih jemajoče znamenitosti niso bile edina atrakcija. Kot se je izkazalo, smo to bili mi, svetlolasi in okroglooki Evropejci, ki nas je bilo brž mogoče prepoznati v množici nizkih Kitajcev. Skoraj zvezdniško smo se počutili, ko se je pred nami nabrala prava vrsta fotografije željnih domačinov.

Težko je opisati vse posebnosti in kulturne razlike, ki sem jih opazil tiste dni. Država in njeni prebivalci so se uspeli predstaviti tako v dobri kot tudi slabi luči. Sam sem imel največje težave z onesnaženim zrakom. Smog, ki se razteza nad mestom, ne le uničuje prekrasen razgled s Kitajskega zidu, ampak močno otežuje dihanje. Pravo olajšanje sem čutil, ko smo si ogledovali mnoge parke, ki so v Pekingu presenetljivo številni in odlično urejeni. Žal so pogosto zaprti za javnost ali pa je za vstop treba plačati precej juanov.

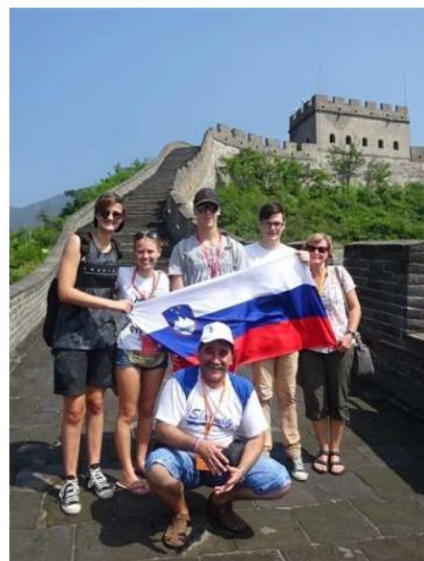
Posebna izkušnja je bilo tudi nakupovanje ponaredkov najbolj znanih znamk. Trgovinski center je dajal vtis, da ponujajo pristne ure, elektroniko, čevlje, oblačila in še kaj. Zapletlo pa se je, ko na izdelku nikakor nisi

našel cene. Na Kitajskem se namreč kupuje z barantanjem.

Prav na koncu smo dočakali še težko pričakovane rezultate. Na podelitve smo se tekmovalci podali popolnoma brez pričakovanj, da bi se izognili prevelikemu razočaranju. Kar je sledilo, je bilo popolno zmagozslavje. Veselje ob dveh srebrnih in dveh bronastih kolajnah je bilo nepopisno. Vzhičeni od uspeha smo se kmalu odpravili na dolgo pot nazaj v domovino, saj smo že komaj čakali, da se nadihamo svežega zraka, napijemo vode brez klora in pojemo še kaj drugega kot riž.

Blaž Murko,
dobitnik bronaste medalje

Mentorica: Janja Terbuc

Geografska ekskurzija v Posotelje

Dijaki 4. letnikov, ki smo kot izbirni predmet na maturi izbrali geografijo, smo se **6. oktobra 2015** odpravili na ekskurzijo v Obsotelje.

Pot in delo smo začeli na Ptuj. Opazovali smo reliefne značilnosti pokrajine, rabo tal, poselitev, tipe naselij in gospodarsko razvitost. Med vožnjo se je pred nami razprostiral čudovit zelen gričevnat svet. Med Ptujem in Majšperkom smo opazili številne obdelovalne površine in gozdove. Pot nas je iz Ptuja vodila mimo Majšperka do Rogaške Slatine, kjer smo si ogledali Steklarno Rogaška, ki je največja proizvajalka stekla na svetu. Ustanovljena je bila leta 1927 in sedaj zaposluje 900 ljudi. Čudovite posode, kozarci, krožniki, sklede, kelih za vino in drugi izdelki, narejeni s tolikšno natančnostjo, dovršenostjo in originalnostjo, so nas popolnoma očarali. Med ogledom smo lahko opazovali delavce, ki v svojih majhnih delovnih prostorih obdelujejo, barvajo, okrašujejo steklo v neverjetna, že prava mala umetniška dela, videli pa smo tudi izurjene pihalce stekla. Kasneje smo si oči lahko pasli v tovarniški trgovini in kaj kmalu ugotovili, da bo za nakup česa tako

izjemnega potrebno še veliko časa in trdega dela. Nato smo se odpravili raziskovat Rogaško Slatino. Pozorni smo bili na hotele, videz mesta ... Za to mesto je značilen zdraviliški turizem. Opazili smo, da je veliko napisov in oglasov v cirilici. S svojo mogočno zunanostjo nas je presunil Grand hotel Rogaška Slatina. Nato smo se odpravili v minoritski samostan Olimje, v katerem smo si ogledali najstarejšo lekarno. Samostan je bil pred kratkim obnovljen. Lekarno krasijo številne freske in grški, latinski, hebrejski, staroslovanski napisi. Kasneje smo obiskali še grad Podsreda, ki spada med najpomembnejše gradove na Slovenskem z vidika stavbene dediščine, zlasti romanske arhitekture. Leži na severnem pobočju

Orlice na nadmorski višini 475 m. V njem je sedež Krajinskega parka Kozjansko, znanega predvsem po travniških sadovnjakih. Umirjena vožnja do Ptuja je potekala mimo občin Kozje, Šentjur in Poljčane. Med ekskurzijo je prevladovalo sproščeno, a delovno vzdušje. Ogledi so pritegnili našo pozornost in razlage profesorjev niso bile suhoparne in pretirano podrobne, temveč so poveze bistvo ter vzbujale naše zanimanje. Mene je najbolj navdušila Steklarna Rogaška, saj menim, da je ena izmed boljših slovenskih tovarn z neverjetno vizijo, ki zaposluje izurjen slovenski kader, poleg tega pa mojstri iz stekla naredijo neverjetne, prefinjene in elegantne umetnine.

Lara Ružič Povirk, 4. a

Strokovna ekskurzija v Auschwitz in Krakow

Četrtek, 5. november 2015. Ta četrtek ni bil kot drugi četrtki. Ta četrtek dijaki 4. letnikov zvečer nismo legli v postelje kot običajno, temveč smo se s profesorji odpeljali proti Poljski. V jutranjih urah smo zlepljenih oči in razmršenih las zapustili topel avtobus in vdihnili hladni poljski zrak. Sledil je ogled zloglasnega koncentracijskega taborišča iz druge svetovne vojne – Auschwitz I. Ob vhodu smo uzrli napis »Arbeit macht frei«, v prevodu »Delo osvobaja«, ki je, vsaj meni, naježil kožo in mi v grlu ustvaril veliko gmoto tesnobe. Taborišče je bilo ustanovljeno 20. maja leta 1940, prvi taboriščniki pa so bili poljski politični zaporniki. Kasneje so bili zaprti tudi sovjetski vojni ujetniki, nemški zločinci ter homoseksualci, največ pa je bilo Judov, s katerimi so ravnali najslabše. Težke delovne zahteve so skupaj z nezadostnim prehranjevanjem vodile k visoki smrtnosti med

zaporniki. Videti stavbe, kjer so ti ljudje spali, pod stopali čutiti kamenje, po katerem so hodili ... Nekako ne moreš ostati ravnodušen. In njihove osebne stvari – čevlji, očala, oblačila, stvari, ki so pripadale resničnim ljudem, ljudem, ki so bili ubiti iz človeške prijenosti – te opominjajo, da so jim bile krivično odvzete sanje, upi, življenje. Zaveš se, da nikoli niso imeli izbire, ki jo imaš sam, in to se ti zadre v pljuča kot bodeča žica in te vsaj za trenutek pusti brez zraka. Popoldan smo preživeli v enem najstarejših in največjih mest na Poljskem – Krakovu. Sprehodili smo se po starih mestnih ulicah in si ogledali mestne znamenitosti. V večernih urah pa smo se nastanili v hotelu. Po zajtrku je sledil ogled Auschwitz II – Birkenaua. Taborišče stoji približno tri kilometre od Auschwitz I. Gradnja se je začela leta 1941, glavni namen taborišča pa ni bilo izkorišča-

nje delovne sile, temveč iztrebljanje. V ta namen je bilo taborišče opremljeno s štirimi krematoriji s plinskimi celicami. Taborišče je bilo urejeno kot dobro vodena tovarna. Taboriščniki so bivali v lesenih barakah, ki so bile nekoč konjske staje. Vsaka baraka je bila okoliščena, številke pa so označevale tudi spol, starost in delovno zmožnost taboriščnikov. Bili so brez imen in priimkov, zgolj številke, trajno vtetovirane na njihovih rokah. Težko je reči, kaj sem ob tem občutila. Razvrednotenje. Razčlovečenje. V spomin milijonskemu številu žrtev so postavili spominske plošče v vseh jezikih umrlih. Naj nam bodo v opomin, da se takšne grozote nikoli več ne bi ponovile.

Že v trdi temi smo prispeli domov, srečni, da imamo vse, kar je bilo nekaterim odvzeto.

Eva Majerič, 4. c

Obiskali smo bavarske univerze

Gimnazija Ptuj je kot dolgoletna izvajalka nemške jezikovne diplome pridobila status tuje partnerske šole DSD, zato se lahko potegujemo za določena sredstva, ki jih partnerskim šolam podeljujejo nekatere institucije v Nemčiji. Ena takih je BayBIDS – Bavarska iniciativa za partnerske in nemške šole v tujini, ki z denarnimi sredstvi podpira obiske bavarskih univerz tujih dijakov, podeljuje pa tudi štipendije.

Po uspešni kandidaturi za pridobitev sredstev smo začeli z organizacijo ekskurzije in dogovori za obisk izbranih univerz. V sodelovanju z našo programsko učiteljico Simone Rasim, ki kot Bavarka dobro pozna študijsko ponudbo na Bavarskem, smo se odločili za obisk dokaj mlade Univerze Bayreuth, ki ponuja številne nove in sodobne študijske programe, Univerze Würzburg z dolgoletno tradicijo, ki ponuja vse klasične tradicionalne smeri v družboslovju in naravoslovju, prav tako stare renomirane Univerze Bamberg, ki slovi predvsem po družboslovnih programih in kjer ima sedež tudi iniciativa BayBIDS, ter Visoke tehnične strokovne šole v Nürnbergu, kjer so razvili mnoge zanimive interdisciplinarne programe.

Terminsko smo se prilagodili študijskemu koledarju in se v Nemčijo odpravili **od 18. do 22. januarja 2016**. Nastanili smo se v mladinskem hotelu v Bambergu in se od tam vsak dan odpravili proti cilju našega obiska. Povsod so nas lepo sprejeli, nam izčrpno predstavili univerze in kampuse, študijske programe in možnosti za tuje študente. Popeljali so nas tudi po mestu in organizirali druženja s tujimi študenti. Pridobili smo mnoge zanimive informacije in поблиže spoznali študentsko življenje ter možnosti štipendiranja.

Za celotni študij v Nemčiji se odločijo le redki, saj je to pogosto poveza-

no z visokimi finančnimi sredstvi, predvsem pa taka odločitev terja veliko mero poguma, odločnosti, samostojnosti in jasno izoblikovane cilje. Je pa taka izkušnja dober vir informacij za morebitno kasnejšo študijsko izmenjavo in bolj ciljno razmišljanje o oblikovanju lastnih študijskih želja in ciljev, s katerimi se mnogi mladi še tudi v četrtem letniku s težavo spopadajo.

Ekskurzije se je udeležilo 13 dijakov 4. letnikov. Spremljevalke: Simone Rasim, Dobrinka Voršič Rajšp, Renata Merc Furman.

Renata Merc Furman

Kako »brati« mesto, kot je London

Marec 2016 je bil za dijake prvih letnikov nekaj posebnega. V okviru pouka angleškega jezika smo se udeležili šolske ekskurzije v London, ki je na Gimnaziji Ptuj postala že tradicionalna za dijake prvih letnikov. Letošnjo sta zasnovali profesorici Manja Bratuš in Alenka Ketiš. Ogleдали smo si nekaj največjih znamenitosti te nepozabne evropske prestolnice. Naše petdnevno raziskovanje mesta se je pričelo z mimobežnim ogledom londonskega predmestja med vožnjo z avtobusom z letališča Stansted in s panoramskim ogledom glavnih znamenitosti Londona. V naslednjih dneh smo si ogledali

muzej voščenih lutk Madam Tussauds, meridijan na Greenwichu, Pomorski muzej, Buckinghamsko palačo, Westminsterko opatijo, parlament z Big Benom, Milenijski most, gledališče Globe, London Eye (Oko Londona), tržnico Borough Market Covent Garden, trg Trafalgar, Tower of London in London Bridge, katedralo Sv. Pavla, znamenito tržnico v Camdenu in seveda na King's Crossu kulturno Harry Potterjevo Platformo 9 $\frac{3}{4}$. Sprehodili smo se čez znameniti Piccadilly Circus, kitajsko četrt, bohemski Carnaby Street, nakupovalno ulico Oxford in Bond Street. Nepozabni so bili ogle-

di narodne galerije, britanskega in naravoslovnega muzeja. Mesto je polno nasprotij, presenečenj in pregovorne angleške tradicije. Čuti se, da so ponosni na kraljevo družino. Navdušijo zgodovinske stavbe, pomešane z najmodernejšimi arhitekturnimi podvigi, prostrani parki s številnimi rekreativci in sprehajalci, na ulicah pa doživiš babilon jezikov in kultur. Veliko nasprotje v primerjavi z domačim okoljem. Veliko semaforjev, metrojev, koncertov, palač, restauracij, musicalov, stadionov, dolgih ulic, trendovske mode, katedral, mostov, razkošnih trgovin, prostranih parkov, tržnic, spomenikov in kipov,

stolpnic ter brezplačnih galerij in muzejev. Navdušili pa so nas seveda tudi tradicionalni črni taksiji in rdeči dvonadstropni avtobusi, telefonske govornice, pa Pizza Express, Starbucks, KFC ...

Vodnik potovalne agencije Turistagent Marko Barle nas je navdušil s svojim načinom vodenja po mestu. Uspelo mu je vzdrževati idealno razmerje med podajanjem najpomembnejših dejstev, zanimivosti in odmero prostega časa, vse skupaj pa je bila kombinacija bogatega znanja, humorja in vzgoje za nadaljnja samostojna ali skupinska potovanja in medkulturni dialog. Naučil nas je veliko o tem, kako »brati« mesto, kako ga opazovati in razumeti, da se ga lahko kasneje spominjaš v njegovih najrazličnejših odtenkih.

Zbrali smo nekaj vtisov udeležencev ekskurzije.

Najbolj me je presenetila vljudnost Angležev. V Londonu se namreč takoj vidi, da nisi Anglež, saj se ne začneš takoj opravičevati, da je tvoja napaka, ko se nekdo po nesreči zaleti vate na ulici.

Jana Meško, 1. d

Najbolj mi je bila všeč mestna arhitektura, vsi muzeji, ki smo jih obiskali, pa tudi druženje ter skupno raziskovanje mesta. Edino, kar mi ni bilo všeč, je bila monotonost vremena in zdaj vem, da nikoli ne bi mogla živeti v takšnem mestu. Seveda pa bi tja še večkrat potovala.

Jasna Lah, 1. b

Najbolj se mi je v spomin vtisnil ogled znanega muzeja lutk. Še posebej mi je bila všeč vožnja z letalom, čeprav me je bilo rahlo strah. Najbolj sta me zmedla časovni zamik in gneča na cestah. To je bila zame nepozabna ekskurzija, ki bi jo ob priložnosti takoj ponovila.

Ana Majerič, 1. š

V Londonu sem uživala, saj je zelo pestro mesto. Videli smo vse: od polnih londonskih ulic do mirnih parkov, od visokih modernih stolpnic

do starih londonskih palač. Občutili smo življenje Londončanov nekoč in danes.

Barbara Kukec, 1. d

Največji vtis so name v Londonu naredili ljudje: njihova prijaznost in nadarjenost uličnih umetnikov. Tam sem videl različne narode, ki živijo v sožitju. Jedel sem suši, kitajske testenine, turški kebab ... Prav tako sta name naredila velik vtis razsežnost mesta in koliko angleška vlada vlaga v izobrazbo (brezplačni muzeji ...). Motil me je samo onesnažen zrak in da nikjer, razen v parkih, ni bilo klopi za sedenje ... To je bila izjemna izkušnja, ki je ne bom pozabil, in se že veselim naslednjega izleta, kamorkoli že se bomo odpravili.

Nejc Tomasino, 1. d

London je nekaj posebnega. Še nikoli nisem bil v vlemestu, kot je London, saj je res čisto drugačno mesto kot npr. Ljubljana ali Zagreb. Z veseljem bi se še vrnil tja, v štirih dneh si nismo mogli ogledati vseh zanimivosti.

Marko Hozjan, 1. š

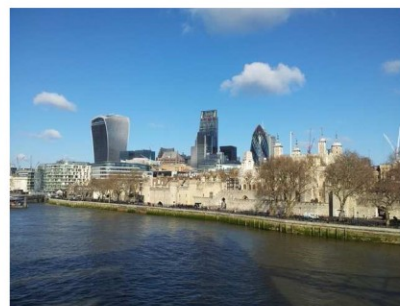
Zelo mi je bila všeč vožnja z »London Eye«, saj je bilo zelo toplo in smo imeli odličen pogled nad celotnim Londonom. Ogledali smo si tudi nekaj muzejev. Najbolj mi je ostal v spominu »British Museum«. Nekaj posebnega je bila tudi vožnja z metrojem, saj se še nikoli nisem vozila z njim. Mesto je zelo veliko, zato smo morali paziti, da se ne izgubimo. Seveda pa ne morem mimo vljudnosti in prijaznosti Angležev: na ulicah je bila velika gneča, in ko se je kdo zaletel vate, se je prijazno opravičil, trgovci so se znali pošaliti in te nasmejati, prijazno so ti ponudili pomoč in te znali napotiti, kamor si želel, saj mesta nismo dobro poznali. Bilo je zelo naporno, a nepozabno.

Nika Turnšek Murko, 1. š

Najbolj všeč mi je bil zadnji dan. Na Oxford Streetu smo lahko zapravili preostanek denarja in se še enkrat vmili v svoja otroška leta, ko smo se lovili po Hamleysovi trgovini igračk.

Jakob Štrucl, 1. a

Dijake so spremljali profesorji Sonja Bezjak, Jelka Kosi, Alenka Ketiš in Igor Šeruga.

Po Eličinih poteh

Dijaki 4. letnikov Gimnazije Ptuj smo četrtek popoldne **17. marca 2016** izkoristili za izlet v Prekmurje. V Murski Soboti smo se srečali s Ferijem Lainškom, avtorjem enega izmed letošnjih maturitetnih romanov *Ločil bom peno od valov*. V murskosoboški knjižnici je potekal naš pogovor s pisateljem. Matevž in Klara sta za iztočnice pogovora postavila nekaj vprašanj, ki so se nam porodila v šoli. Gospod Lainšček je človek, ki se zlahka razgovori, in tako nismo izvedeli samo odgovorov na svoja vprašanja o romanu, temveč tudi veliko njegovem ustvarjanju in življenjskih izkušnjah. Tako smo izvedeli, da naslov dela ni neposredno povezan s knjigo, ampak je nastal v posebnih okoliščinah. Po pogovoru smo se odpravili na sprehod po Murski Soboti in si ogledali prizorišča nekaterih dogodkov v romanu. Tako smo lahko videli hotel Dobray, soboški grad in mestni park s Spomeni-

kom zmage. Pisatelj nas je znova presenetil s temeljitim poznavanjem zgodovine Prekmurja.

Zadnja postaja našega druženja je bil Otok ljubezni, ki je tudi eden izmed dogajalnih prostorov v romanu. Ta otok seveda ob našem obisku ni bil tako romantičen, kot je bil predstavljen v romanu, prijetno pa je bilo že v

rahlem mraku prisluhniti recitacijam Lainščkovih pesmi naših sošolk ter zaključnim pisateljevim besedam.

V pogovoru s Ferijem Lainškom nismo izvedeli samo podrobnega ozadja maturitetnega romana, ampak tudi marsikaj o avtorju in njegovih krajih. Prijetno nam je bilo.

Blaž Hazemali, 4. b

Obiskali smo Celovec

8. april 2016, petkovo jutro na Ptuj. Naša gimnazija je zaradi dneva šole povsem samevala in dijaki smo namesto v šolskih klopih petek lahko preživeli doma. Ob 7.00 je pred šolo čakal kombi, pripravljen, da nanj sede 18 dijakov, ki smo se odločili, da dan raje preživimo aktivno, skupaj s profesoricama Aleksandro Čurin in Aleksandro Pal. Odpravili smo se na potep v sosednjo Avstrijo, v majhno, prikupno mesto Celovec.

Več kot 2 uri trajajoča vožnja je v prijetni družbi in sproščenem klepetu hitro minila in prispeli smo pred celovško univerzo, kjer so ta dan pripravili Dan odprtih vrat. Tamkajšnja profesorica ter slovenski študent, ki na tej univerzi študira germanistiko, sta nas popeljala po ogromni in urejeni instituciji. Ob 12. uri smo si nato kot pravi študentje privoščili kosilo v bližnji menzi. Po okusnem obroku smo se zadovoljni in siti poslovili od prijazne profesorice in se s študentom Luko odpeljali v središče mesta. Začelo je liti kot iz škafa, zato smo skriti pod dežniki čakali na vodi-

čko, ki nas je v eni uri popeljala po Celovcu in nam razkazala vse pomembnejše znamenitosti mesta. Med drugim smo videli knežji kamen in od Luke tudi izvedeli, kje so najboljše kotički za zabavo. Po končanem ogledu smo dobili več kot uro časa, da smo se po Celovcu podali še sami. Punce smo v strahu, da bi nam dež še bolj pokvaril frizure, zavile v bližnjo kavarno ali pa v nakupovalno središče, fantje pa so se, očitno spet lačni, odpravili v McDonalds.

Okrog pol petih popoldne smo se odločili, da je čas, da se napotimo nazaj v Slovenijo. Mokri in premraženimo smo zasedli svoja mesta v kombiju in okrog sedmih prispeli domov. Nekoliko utrujeni, a veseli, da je za nami tako lepo preživet dan, smo si pred slovesom še obljubili, da bomo naslednjo tako priložnost za kratek izlet prav gotovo znova izkoristili.

Tjaša Gajšek, 3. c

Spoznavali smo kamenčke rimskega mozaika

Na Gimnaziji Ptuj skušamo dijakom omogočiti, da na različnih strokovnih ekskurzijah razširijo svoje znanje. Ena takih je potekala **od 10. do 16. aprila 2016**. Dijaki 2. letnikov so imeli priložnost spoznati mesto Rim predvsem v povezavi z antičnim časom, poudarek je bil na zgodovini in umetnosti.

Ekskurzije se je udeležilo 44 dijakov, spremljali smo jih trije profesorji in na naši šoli dobro poznan, vodič Marko Barle. Dijaki so spremljali predstavitev različnih znamenitosti in znali uporabiti že pridobljeno znanje iz šolskih klopi. Prosti čas, ki jim je bil namenjen, so preživeli tako, da so tešili svojo radovednost. Bili so iznajdljivi, orientacija po mestu jim ni delala nobenih težav.

Po vrnitvi domov so pripravili zanimiva poročila in razmišljanja, pod katera so se podpisali z rimskimi imeni. Nekatera od njih predstavljamo tudi vam, ki čarov Rima niste doživeli z nami.

Profesorji spremljevalci: Jelka Kokol Plošinjak, Estera Jelenko, Lovro Beranič.

Jelka Kokol Plošinjak

KAKO SPOZNATI RIM

Sprehodi se po Forumu Romanumu. Oglej si Kolosej. Čudi se neverjetni kupoli Panteona. Sedi in občuduj Fontano di Trevi. Pojej en gelato. Potem se sprehodi po Piazza Navona. Povzpni se po Španskih stopnicah, ki bi morale biti francoske. Uživaj v razgledu s terase Angelskega gradu. Naučij se še pice margerite. Vzemsi čas za Vatikanske muzeje. Naj te boli vrat v Sikstinski kapeli in naj se ti usta odprejo od občudovanja ogromne bazilike sv. Petra. Vzemsi čas. Saj je mesto večno! Pojdi še na špagete. Ne pazi toliko na postavo, zelo pa

pazi na denarnico. Ne skrbi za vodo, saj je je po ulicah veliko. Prav tako je polno selfi palic. Vzemsi s seboj sončna očala, pulover pa raje pusti doma. Ne poslušaj jih, ko ti rečejo, da bo sama gneča in prerivanje ter vse predrago. Saj bo, ampak tebi ne bo mar, ker si v Rimu. Dovoli si, da te očara in prevzame. Naj te navdihne. In ne pozabi se ves čas zavedati, da si v Rimu. Ne bodi utrujen in ne tarnaj. Vidiš in doživiš lahko veliko, če si tega sam želiš. Rim ponuja ogromno; od umetnosti in kulture do zgodovine, arhitekture in kulinarike. Samo prepusti se mu in uživaj.

Romana Kamenšek, 2. c/
Gaja Avgusta Romana

RIM

V Rimu umetnine so,
ki napolnijo duha,
ki napolnijo dušo.
Ki napolnijo oči
z ljubeznijo do lepega.
V stebru vidiš trud ljudi,
trpljenje in mučenje umetnika.
Vidiš odsev sebe,
nov del tebe.
Odkrivaš in najdeš se,
med hišami prepletenega bršljana,
v kavarnah italijanskega značaja.
Ko ozreš se v oči upodobljenega,
vidiš več kot platno in barve,
tam je življenje.
Mogočnost baročnih cerkva,
kjer zrak se drugače diha,
kajti v atmosferi je energija
občudovanja in prevzetosti.

Ana Murko, 2. b/Ancikus Murkus

RIM – CITTA ETERNA

Lahko bi rekli, da ima prav vse na tem svetu preteklost, naj bo ta dolga le trenutek ali pa stoletja, celo tisočletja. Znanje, ki smo ga prevzeli od ljudi pred več stoletji, je oblikovalo svet, v katerem živimo danes. Vrniti se v zgodovino je zagotovo želja mnogih in za trenutek smo se lahko vrnili tudi mi.

Pravijo, da vse poti vodijo v Rim, in odpeljale so tudi nas. Dijaki 2. letnikov smo se za pet dni odpravili na težko pričakovano potovanje v večno mesto, katerega zgodovina še

danes odmeva po vsem svetu. Preden smo prispeli v nekdanje središče sveta, smo morali prestat naporno enajsturno vožnjo z avtobusom. Čeprav smo se zjutraj počutili nespociti, je duh mesta prebudil tudi najbolj utrujene in vse navdušil z znamenitostmi, "čudeži" umetnosti in arhitekture.

Name je ta dan zagotovo največji vtis naredila Fontana di Trevi, ki jo je oblikoval italijanski arhitekt Nicola Salvi. Osupnile so me že njena velikost in podrobnosti, s katerimi jo je arhitekt izpopolnil. Še čarobnejše vzdušje je pričarala poroka, katere naključni priči sva bili s sošolko. Po prehojenem dnevu med ozkimi rimskimi ulicami, kjer so te iz vsakega kotička napadali ulični prodajalci raznih drobnarij, smo se z metrojem in avtobusom odpravili proti hotelu, ki prav tako ni razočaral. Znašli smo se v mimem počitniškem naselju ob peščeni plaži slabo uro vožnje iz mesta. Ta večer, kot tudi vse za tem, smo izmučeni popadali v postelje, da smo nabrali moči za naslednji dan. Vsak je prinesel kakšno novo preseñenje ali izkušnjo. Ob ogledih znamenitosti, kot so Kolosej, Forum Romanum in druga čudesa antičnega Rima, smo vpijali vroče sončne žarke in obilo znanja, ki nam ga je podal vodič.

Čudovita urejenost, mirnost in svetost Vatikana so bile zame še en vrhunec ekskurzije. Sikstinska kapela in Cerkev sv. Petra sta jemali dih kljub strašni gneči. Blišč in bogastvo cerkve je bilo čutiti že zaradi njene velikosti. Verjetno bi se po njej lahko sprehajali še ure in ure ... če nas ne bi grozna lakota vlekla po najbližjo pico, seveda.

Čas v Rimu je minil s svetlobno hitrostjo in po ogledu katakomb, ki so vsaj meni pognale strah v kosti, je bil čas, da se odpravimo domov. Pred nami je bila le še dolga vožnja. Smo videli vse? Zagotovo ne, zato pa smo v Fontano di Trevi vrgli dva kovanca – prvega za srečo, drugega pa, da se čimprej vrnemo.

Sandra Žumer, 2. b/
Sandrus Zumerus

Zgodovinsko-geografska ekskurzija v Celjsko kotlino

Dijaki 3. letnikov so se **25. 5. 2016** v okviru izbirne skupine geografija in zgodovina udeležili strokovne ekskurzije v Celjsko kotlino.

Namen ekskurzije je bil spoznavanje naravnogeografskih in družbenogeografskih značilnosti Celjske kotline ter pomena mesta Celja nekoč in danes. Ob poti so dijaki s pomočjo učnih listov opazovali in opisovali geografske značilnosti pokrajine med Ptujem in Celjem. Ob ogledu jame Pekel so spoznali značilnosti podzemeljskih kraških pojavov, ki so jih

zapisovali na učni list. Ogledali smo si znamenitosti Celja. Ob razstavljenih eksponatih v Muzeju novejšje zgodovine so dijaki spoznali gospodarski in politični pomen Celja v 20. stoletju. Obiskali smo znameniti Stari pisker, kjer smo se srečali z gospodom Ivanom Grobelnikom – Ivom, ki je v noči s 14. na 15. december 1944. leta z aktivisti OF vdrl v celjski Stari pisker in iz zaporniških celic pomagal osvoboditi 129 zapornikov. Ob njegovem živem pričevanju so si lahko dijaki lažje ustvarili podobo o

nem od pomembnejših dogodkov iz leta 1944 na Celjskem. Po obisku Celja smo se ustavili še pri obeh spominskih obeležjih Frankolovskega zločina v spomin na sto Slovencev, ki so bili ubiti 12. februarja 1945. Dijaki so na učnem listu izpolnili še zadnja vprašanja in obnovili znanje, ki so ga pridobili na ekskurziji.

Estera Jelenko, Janja Terbuc

Zaključna strokovna ekskurzija na Koroško

V sredo, **8. 6. 2016**, smo se dijaki 2. letnikov odpeljali na zaključno ekskurzijo na Koroško. Po razmeroma kratki vožnji smo si najprej ogledali Prežihovino, rojstno hišo Prežihovega Voranca. Izvedeli smo, da ta hiša ni njegova rojstna hiša, ampak je prišla v last njegove družine nekoliko kasneje. Zanimiva je lokacija hiše, saj je zelo oddaljena od naselja in obdana z naravo. Ogledali smo si tudi notranjost. Najbolj nas je presunila črna kuhinja. Na njen račun smo se pošalili, češ da bi v njej še danes lah-

ko pripravili dimljeno postrv. Potem smo se odpravili proti Ivarčemu jezeru in nato do Raven na Koroškem, kjer smo imeli nekaj prostega časa. Večina nas je poiskala kaj za pod zob ali pogasila žejo. Sledil je še ogled mežiškega rudnika. Oblekli smo rudarske halje in si nadeli čelade. Posedli smo se v zelo tesne vagone in se s hitrostjo 10 km/h odpeljali v rudnik. Vožnja je bila za nekatere mogoče strašna ali vznemirljiva, a za vse gotovo nepozabna. Ko smo izstopili iz tesnih vagonov, smo se

znašli globoko v rudniku. Med sprehodom po njem so imeli nekateri težave, saj so morali paziti, da ne bi zadeli ob nizek strop. Naša pot skozi rudnik se je končala z ogledom rudarskih stranišč. Nato smo hitro posedli nazaj v vagone in čakali le še vrnitev na površje. S tem ogledom se je naš izlet končal in odpravili smo se proti domu.

Saša Preložnik Šimac, Mojca Šeruga,
2. d

Ekskurzija na Dunaj • 14. 6. 2016

Dunaj na sončen pomladni dan! Odhod izpred Gimnazije Ptuj zgodaj zjutraj, kava na počivališču, da smo se zbudili, potem pa sprehod med zvezdami v planetariju. Zabava in malica v Praterju. Kratek ogled mesta in premik do Schönbrunn,

ogled dvorca in oddih v parku. Pa seveda malica v McDonaldsu, brez tega ne gre.

Nočna vrnitev domov. Bilo je super!

Udeleženci ekskurzije

Atletika 2015–2016

28. 9. 2015 je v Mariboru potekalo ekipno področno prvenstvo SŠ v atletiki, ki sta se ga udeležili tudi obe naši šolski ekipi. Dijakinje so v pomlajeni ekipi z izenačenimi rezultati osvojile 3. mesto. Dijaki pa so tudi tokrat presegli mejo 9000 točk in z veliko prednostjo osvojili naslov področnih prvakov.

8. 10. 2015 je v Celju potekalo finale ekipnega državnega prvenstva. Med dvanajst najboljših ekip v državi so se uvrstili tudi naši dijaki. Za izjemno borbenost in kopico osebnih rekordov lahko čestitamo prav vsem udeležencem tega prestižnega tekmovanja. Naši dijaki so presegli 9200 točk in po končani zadnji disciplini prejeli srebrne medalje ter ponosno dvignili pokal za osvojeno drugo mesto v državi.

Ekipo so sestavljali:

Tek na 100 m – Tim Lončarič, Žiga Teršek

Tek na 400 m – Grega Pavlovič, Jan Bezjak

Tek na 1000 m – Luka Petek, Rok Koderman

Tek na 2000 m – Luka Sagadin, Matevž Kukovec

Štafetni tek – Miha Kovač, Jan Bezjak, Jaka

Konstanjevec, Grega Pavlovič

Skok v višino – Ino Toplak, Leon Lovrec

Skok v daljino – Jaka Konstanjevec, Miha Kovač

Suvanje krogle – Jurček Korpič Lesjak, Luka Domjan

Tanja in Igor Solina

V sredo, **18. 5. 2016**, je v Domžalah potekalo še finale državnega prvenstva SŠ v atletiki za posameznike. Naša šola se je v finale uvrstila s šestimi tekmovalci, vendar zaradi poškodbe najhitrejšega šprinterja nismo branili prvega mesta v štafeti 4 x 100 m.

Kljub temu so bili ponovno doseženi izvrstni rezultati, še posebej pa smo se razveselili novega državnega šolskega rekorda Maje Bedrač v skoku v daljino (6,23 m).

Suzana Maltar

Naj atletinja in naj atlet leta 2015

V nedeljo, **15. 11. 2015**, je v Portorožu potekala prireditev, na kateri so razglasili najboljše atletinje in atlete Slovenije letošnjega leta. Na prireditvi so sodelovali tudi predstavniki ptujske gimnazije. **Maja Bedrač** in **Gregor Pavlovič**, ki sta v iztekajočem se letu dosegla izjemne rezultate na številnih mednarodnih in nacionalnih tekmovanjih ter hkrati postavila nove mejnike ptujske atletike, sta prejela še eno veliko priznanje. Po

glasovanju trenerjev sta v kategoriji mlajših mladincev prejela naziva **NAJ ATLETINJA** in **NAJ ATLET leta 2015**. V kategoriji starejših mladincev je naslov pripadel naši nekdanji gimnazijki Veroniki Domjan.

Ptujski gimnazijci in profesorji smo ponosni na vse vaše dosežke in vam čestitamo za prejete nazive.

Boštjan Šeruga

Rokomet 2015–2016

V tem šolskem letu so bile v tekmovanjih uspešnejše dijakinje.

Rokometaši so s tekmovanji pričeli **23. 10. 2015**, ko se je v Šolskem centru Ptuj odvijalo občinsko prvenstvo v rokometu za dijakinje in dijake. V konkurenci dijakov so nastopile Srednja strojna šola, Srednja elektro in računalniška šola in Gimnazija Ptuj. Po treh medsebojnih srečanjih so največ spretnosti pokazali strojniki, ki so po dolgih letih rokometne prevlade premagali gimnazijce in se tako uvrstili v nadaljnje tekmovanje. Drugo mesto je pripadlo Gimnaziji Ptuj, tretje pa Srednji elektro in računalniški šoli.

V konkurenci dijakinj sta se med seboj pomerili Srednja ekonomska šola in Gimnazija Ptuj. Gimnazijke so bile tudi tokrat prevelik zalogaj za ekonomke in se z visoko zmago uvr-

stile v nadaljnje tekmovanje. Na področnem prvenstvu v športni dvorani v Ormožu, **26. 11. 2015**, so se pomerile z dijakinjami ormoške gimnazije. Več znanja so znova pokazale Ptujčanke in se z zmago uvrstile v četrtfinale tekmovanja. To je potekalo **10. 12. 2015** v Mariboru na Gimnaziji A. M. Slomška. Nastopile so Srednja zdravstvena šola Maribor, III. Gimnazija Maribor in Gimnazija Ptuj. V medsebojnih dvobojih so bile naše gimnazijke najboljše in se tako uvrstile na polfinalni turnir, ki je potekal **7. 3. 2016**.

Rokometni turnir DSD-Cup

13. in 14. 11. 2015 je v Zaprrešiču na Hrvaškem potekal tradicionalni mednarodni rokometni turnir DSD-Cup za dijake. Turnir, na katerem je sodelovalo pet ekip, je bil že peti zapored.

Prvič je turnir potekal dva dni. Nastopili so dijaki iz Nemčije, Madžarske, Hrvaške, Slovenije ter ekipa, sestavljena iz igralcev vseh udeleženk (po dva igralca iz vsake države), imenovana Europa team. Ekipa so se pomerile vsaka z vsako. Najboljši so bili ptujski gimnazijci, ki so na vseh tekmah zmagali in tako zasedli prvo mesto pred vrstniki iz Nemčije in Madžarske.

Turnir je že peto leto zapored gostila Srednja šola Bana Josipa Jelačića iz Zaprrešiča. Vendar srečanje ni namenjeno samo tekmovanju, temveč tudi sklepanju novih in utrjevanju starih prijateljstev.

Tomaž Zemljč

Odbojka 2015–2016

11. 11. 2015 je na Gimnaziji Ptuj potekalo občinsko tekmovanje v odbojki. Tekmovali sta tudi ekipi dijakinj in dijakov Gimnazije Ptuj. Diakkinje so premagale Ekonomsko šolo in se z odlično igro uvrstile v

nadaljnje tekmovanje. Dijaki so v zelo napeti igri za las izgubili in osvojili 2. mesto.

30. 11. 2015 je na naši šoli potekalo še področno tekmovanje v odbojki. Proti ekipi srednje šole iz Slovenske

Bistrice so ptujske gimnazijke pokazale borbeno igro, a so na žalost za las izgubile v tretjem setu in tako je bil končni rezultat 2 : 1 za ekipo iz Slovenske Bistrice.

Gorazd Ojsteršek

Košarka 2015–2016

3. 12. 2015 je v športni dvorani Gimnazije Ptuj potekalo srednješolsko prvenstvo v košarki za dijake, na katerem je v konkurenci 4 ekip prepričljivo zmagala Gimnazija Ptuj in se uvrstila v nadaljevanje tekmovanja. V ekipi gimnazije lahko za odlično igro

pohvalimo celotno ekipo, posebej pa so se izkazali Anže Vedlin, Miha Damiš in Jan Osterc.

26. 1. 2016 so se naši košarkarji v Rogaški Slatini na četrtfinalnem turnirju državnega prvenstva pomerili z

novimi nasprotniki. V izjemno močni konkurenci treh ekip je Gimnazija Ptuj po pričakovanih dosegla 3. mesto. Uvrstitev na to raven tekmovanja je za dijake gimnazije Ptuj lep dosežek.

Lovro Beranič

Akrobatika 2015–2016

9. 12. 2015 je v Izoli potekalo državno prevenstvo v akrobatiki za srednje in osnovne šole. Našo šolo so zastopale **Vita Toličič, Nuša Majcenovič** in **Eva Veselič**. V posamezni konkurenci je Nuša za las zgrešila bron, Vita je zasedla osmo mesto, Eva pa je bila zaradi poškodbe šest-

indvajseta. Ekipno je ta rezultat prinesel **tretje mesto** med dvajsetimi srednjimi šolami, ki so nastopile na državnem prvenstvu v akrobatiki.

Tomaž Zemljč

Športna gimnastika 2015–2016

V nabito polni dvorani OŠ Dobrova pri Ljubljani je **13. 5. 2016** potekalo državno prvenstvo v športni gimnastiki za dijakinje in dijake. V konkurenci dijakinj so nastopile tudi zastopnice naše šole. Pomerile so se v posamičnem in ekipnem delu. Nastopi so potekali na bradlji, gredi, preskoku in parterju.

V konkurenci posameznic se je najbolje odrezala **Vita Toličič**, ki je

osvojila **bronasto medaljo**. Ekipa Gimnazije Ptuj, ki sta jo poleg Vite Toličič sestavljali še **Nuša Majcenovič** in **Eva Veselič** (3. b), je osvojila prav tako tretje mesto in s tem dopolnila odličen uspeh ptujskih gimnazijk.

Pa naj še kdo reče, da je petek, 13., nesrečen dan.

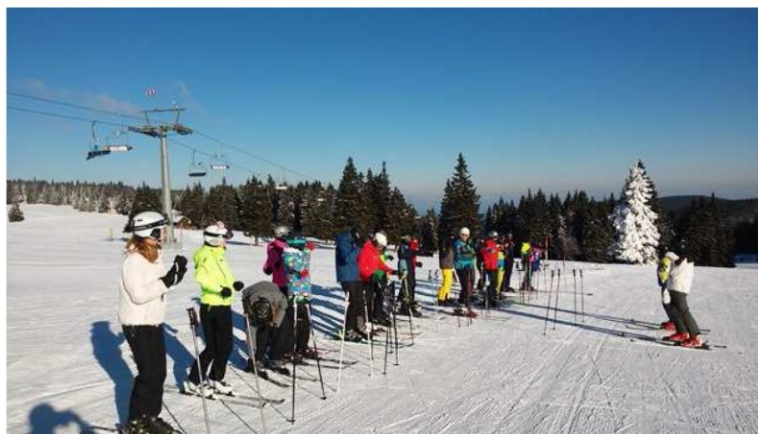
Suzana Maltar

Zimski športni tabor na Rogli

Med **18. in 22. 1. 2016** so se dijaki prvih in drugih letnikov športnega oddelka udeležili zimskega tabora na Rogli. V prijetnem zimskem okolju so največ časa namenili usvajanju prvin alpskega smučanja, v popoldanskem času pa so se posvetili individualnim treningom in različnim športnim igram. Tudi za šolske obveznosti se je našel čas, večeri pa so minili ob prijetnem druženju. Polni vtisov se udeleženci že veselijo novih taborov in dogodivščin.

David Hameršak

Poletni športni tabor v Savudriji

Poletni športni tabor za dijake 3. letnika športnega oddelka je potekal **od 30. 5. do 3. 6. 2016**.

Pohodni športni dan

Pohodni športni dan, ki smo ga izvedli v torek, **19. 4. 2016**, je kljub muhastemu vremenu potekal v športnem ozračju. Dijaki in dijakinje potrjujejo, da je hoja njihova priljubljena gibalna dejavnost.

Prvi letniki, ki so opravili manj zahtevno pot, so pričeli pohod pred gimnazijo, nadaljevali ob nabrežju reke Drave, prek Vičave, mimo Potrčeve domačije ter nazaj k šoli. Dijaki in dijakinje 2. letnika so prehodili pot iz Majšperka na Jelovice. Tretji letniki pa so šli iz Čermožiš na Donačko

goro. Letošnji maturanti so pričeli krožno pot na Borlu, nadaljevali mimo cerkve Sv. Ane, se povzpeli na razgledno točko Švabovo in se od tam vrnili na Borl.

Namen športnega dne ni bil izključno razvoj osnovne pohodne vzdržljivosti, temveč tudi, da dijaki in dijakinje spoznavajo značilnosti domačega okolja. Na gričevnato pokrajino Halož kot značilno pokrajinsko enoto, ki se razprostira na obrobju mesta Ptuj, smo lahko ponosni. Oblačno vreme je bilo kot nalašč za bolj odlo-

čni korak. Ker je v tem tednu potekala tudi izmenjava z dijaki 2. letnikov iz Nizozemske in Francije, so se nam ti pridružili na poti iz Majšperka do Jelovic.

Za dijake, ki se iz zdravstvenih razlogov pohoda niso mogli udeležiti, smo organizirali filmsko predstavo.

Lovro Beranič

Ko ugotoviš, kaj te veseli, preprosto greš na vse ali nič

Pogovor z Žanom Tetičkovičem

29. januarja 2016 je Žan Tetičkovič, nekdanji dijak ptujske gimnazije, premierno izvedel svoj glasbeni projekt The Port of Life (Pristanišče življenja) v kulturni dvorani Gimnazije Ptuj. Dopoldanski koncert je bil namenjen dijakom in profesorjem, večerni pa vsem Ptujčanom.

Žan Tetičkovič je večkrat nagrajeni skladatelj in aranžer ter virtuozni slovenski tolkalet, ki deluje v New Yorku. Spomladi 2015 je diplomiral na tolkalih kot eden najboljših študentov na newyorški The New School For Jazz and Contemporary Music. Med študijem je bil uradni asistent pri dveh profesorjih in je ocenjeval izpite svojih sošolcev, pri dvajsetih letih je kot edini tujec dobil nagrado za mladega komponista, ki jo podeljuje največje združenje glasbenih ustvarjalcev in izdajateljev v Ameriki, in tako postal tudi prvi slovenski član tega združenja. Enako nagrado so mu podelili tudi drugič. V 50-letni zgodovini podeljevanja je to uspelo le petim in vsi so bili Američani.

Z Big bandom RTV Slovenija je ustvaril izjemno uspešen projekt Oasis in posnel tudi istoimensko dvojno zgoščenko. Je nagrajenec mnogih domačih festivalov, povezan je s številnimi glasbeniki na ameriški sceni in skupaj igrajo na priznanih newyorških džezovskih odrih. Ustanovil je zasedbo Balkan Jazz Trio, jo preoblikoval v New Quintet for Balkan and Contemporary Music in z zasedbo nastopil tudi v Carnegie Hallu v New Yorku, v koncertni dvorani, ki so sanje vsakega glasbenika.

Predstavil nam je suito, moderno audio-vizualno pripoved, zaokroženo z začetkom in koncem, ki ju je Žan poimenoval Somrak in Svit, vmes pa zgodba teče v 6 stavkih z naslovi Spomini, Evforija, Kolaps, Odtujenost, Prilagoditev in Nov začetek. V njej predstavlja proces prilagajanja novemu kulturnemu okolju, proces, s katerim se lahko poistoveti vsak priseljenec v New Yorku. Zapolnjen je z vprašanji, dvomi, vzponi, padci, dilemami, domotožjem, iskanjem, uspehi. V 5 letih življenja in dela v New Yorku je ta proces Žana tako zazna-

moval, da ga je z notami zapisal v zgodbo The Port of Life. Z vrhunskimi glasbeniki (Alba Nacinovich, Lenart Krečič, Tomaž Gajšt, Marko Črnčec, Myles Sloniker Matija Krečič, Nejc Avbelj, Kristina Ramšak Špilar, Zoran Bičanin) je ustvaril izjemen glasbeni dogodek.

Po koncertu je Žan z veseljem odgovoril na vprašanja, ki jih je zanj pripravila Eva Petrovič.

Žana sem ob njegovi premierni uprizoritvi koncerta The Port of Life na Gimnaziji Ptuj videla prvič. S popolno predanostjo glasbi je v trenutku zaobjel celotno dvorano. Na obrazu mu je pisalo, kako v svojih lastnih mojstrskih delih uživa, zato so z njim začeli uživati prav vsi dijaki. Ker me je z džezovskimi ritmi in bobnarskimi palicami v rokah izjemno navdušil, sem ga prosila, ali mu lahko zastavim nekaj vprašanj. Po pričakovanjih se je prijazno odzval. Je preprost ter velikodušen, a hkrati neposreden. Zanimiv glasbenik, ki sta ga talent in predanost pripeljala do študija v Ameriki, je lahko vzor mnogim mladim.

Žan, obiskoval si športni oddelek gimnazije, saj si bil dolga leta odličen smučar. Kdaj oziroma zakaj si se odločil, da boš svoje življenje posvetil glasbi?

Pravzaprav sem se tudi z glasbo ukvarjal že od malih nog. Pri 6 letih sem se vpisal v Glasbeno šolo Karol Pahor na Ptuj, kjer sem 6 let igral klavir. Zaradi napornega smučanja sem moral nato narediti 2-letni premor, ampak sem hitro ugotovil, da mi glasba manjka. Pri 14 so me začeli spremljati bobni, od katerih se do danes nisem mogel ločiti. Ko sem začel še pisati, je bilo to to. **Kako te je kasneje pot pripeljala prav do New Yorka?**

V resnici nisem nikoli razmišljal, da bi naredil tako velik korak. Po gimnaziji sem se udeležil glasbene delavnice v Haagu in tam me je opazil predstavnik newyorške Nove šole za jazz in sodobno glasbo, basist Reggie Workman. Povabil me je v Ameriko na avdicijo, jaz pa sem vzel to bolj kot obisk. No, avdicijo sem opravil,

dobil pa sem tudi visoko štipendijo, saj so šole namreč zelo drage. Od tam je šlo vse samo še navzgor.

Kako si se počutil ob prihodu v New York? Si se hitro privadil, navezal stike?

Ja, pravzaprav ja. Sem zelo odprt človek, tako da mi ni bilo ravno težko. Sicer pridejo obdobja, ko se zapreš vase, o tem govori tudi celotna suita, načeloma pa mislim, da smo si vsi ljudje podobni, zato te ne sme biti strah navezati stikov.

V čem se Amerika najbolj razlikuje od Slovenije?

Vse je večje, nepredstavljivo večje (smeh). Na primer sam zelo rad opazujem naravo, ker me nekako presune, in ta je v Ameriki precej drugačna. Pa tudi ljudje so veliko bolj zaprti. Z večino si le ne moreš biti tako blizu kot tukaj.

Uspel si precej mlad. Bi izpostavil kakšne negativne plati tako zgodnjega vzpona?

Na uspeh sicer ne gledam s kakšne posebne plati, ampak preprosto pišem svojo glasbo in takrat sem čisto izoliran od vseh, v nekem svojem svetu. Edina slabost, ki jo lahko omenim, je študentsko življenje in zabave, kot jih poznamo tukaj doma. V New Yorku tega skorajda ni. Ves čas sem zaposlen in živim kot kakšen 40-letnik (smeh).

Projektu The Port of Life si namenil kar nekaj časa. Kdaj približno je začel nastajati?

Ideja in zametki so stari kakih 5 let, največ pa je bilo napisano v zadnjih 2 letih. Predvsem pisanje te suite je trajalo kar dolgo. Zanimivo je, da je glasba, ki jo v koncertu slišimo kot zadnjo, nastala čisto na začetku.

Kaj bi sporočil gimnazijcem, bodočim študentom? Kaj potrebujemo za uspeh?

Svetoval bi, da takoj, ko ugotoviš, kaj te v življenju veseli, začneš delati v tej smeri, torej že veliko pred maturo. In potem preprosto greš na vse ali nič. Vse, kar delaš, moraš delati s srcem in predanostjo. Mislim, da s pravimi vrednotami lahko prideš zelo daleč. Sicer se moraš zavedati svojih mej, ki jih imam tudi jaz, zato pač moraš odkriti svoje močne točke.

Eva Petrovič in Darja Rokavec

Gimnazija Ptuj

Volkmerjeva cesta 15
2250 Ptuj

Telefon: +386 2 748 28 10
Telefaks: +386 2 748 28 28
E-pošta: info@gimptuj.si

WWW.GIMPTUJ.SI

**Naša šola je prostor delavnih,
ustvarjalnih in strpnih ljudi.**

Unescov rap

Ne živi v preteklosti,
zgrabi sedanjost, stopi v prihodnost, prevzemi odgovornost in pokaži sposobnost.
Težko je začeti, lahko je končati,
ne se bat', ne se dat', srce je tvoj »card«, pritisni na start kot avto bit »smart«,
poln presenečenj, »lajf« je kot lunapark.
Ne se zapiti in zadrogirati, dajmo se raj' rekreirati,
treba je študirati, pokapirati, se fokusirati, podebatirati, motivirati, zarotirati in včasih tudi žurirati.
Smeh ni greh, ne grešim, ko se smejim, rad živim, se borim, ampak rad tudi spim.
Dobro jutro, lahko noč, podatkov moč lahko povzroči verbalno matematiko,
ki v ušesih sladko poč'.
Ne bit' v zmoti kot Francesco Totti, »špili« za Slovenijo in bodi na pravi poti.

*(Rap je nastal na 4. Unescovem teku v ustvarjalni delavnici z glasbenikom Trkajem.
Sodelovali so novomeški učenci in ptujski gimnazijci.)*

Zbrala, oblikovala in uredila: Renata Merc Furman
Jezikovno pregledale: Marija Holc, Alenka Plohl Podgorelec, Marija Mir Milošič